

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

No 1559, 15 Φεβράρι 2023 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Ενάντια
στην
κυβέρνηση
και το
σύστημα
της φτώχειας,
του σεξισμού,
του ρατσισμού**

• 20-21/2 Μέρες δράσης ανά νοσοκομείο
• 22/2 Πανελλαδική απεργία
Συγκέντρωση 8.30πμ Πλ. Μαβίλη

**ΟΧΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΣΥ**

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ
ΑΠ' ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ
ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

**ΜΕ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ

8 ΜΑΡΤΗ
για την απελευθέρωση
των γυναικών σε όλο τον πλανήτη

Απεργούμε
και διαδηλώνουμε
Ενάντια
στην κυβέρνηση
και το σύστημά της

8 ΜΑΡΤΗ
Απεργιακή
συγκέντρωση
Πλ. Κλαυθμώνος 1μμ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

**ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΟΜΟΝΟΙΑ 3ΜΜ**

18 ΜΑΡΤΗ

ΑΝΘΙΚΤΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΟΧΙ ΣΤΙΣ
ΕΠΑΝΑΠΡΟΒΗΨΕΙΣ
ΑΣΥΛΟ, ΧΑΡΤΙΑ,
ΣΤΕΓΗ
ΟΧΙ ΣΤΑ
ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ-ΓΥΚΕΤΟ
STOP
στους φασίστες

ΚΕΡΕΦΑ, ΣΥΛΛΗΚΤΑ, ΚΟΜΟΤΗΤΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ, ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΣΤΑΔΙΑΚΟΙ ΚΟΙΤΗΤΕΣ,
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ**

**Αλληλεγγύη
στους Εργάτες
της Τουρκίας**

**ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ
ΤΟΥΣ
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ
ΤΩΡΑ!**

Αλληλεγγύη στα
αδέρφια μας σε
Τουρκία και Συρία
Διακήρυξη
της Διεθνιστικής
Σοσιαλιστικής Τάσης

σελ. 3, 12, 13

ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΑ

Σάββατο 11 Φεβράρι. Έξω από το κατειλημμένο ΡΕΕ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Διάλογος ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ενωτική Κίνηση

Την περασμένη βδομάδα η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποφάσισε να απευθύνει Ανοιχτό Κάλεσμα στις «δυνάμεις της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς». Όπως αναφέρει το κείμενο του καλέσματος:

«Εκτιμάμε ότι υπάρχουν προϋποθέσεις για μια τέτοια πολιτική και εκλογική συνεργασία, παρά τις όποιες διαφορές σε εκτιμήσεις και αντιπαραθέσεις που δεν βοηθάνε σ' αυτήν την προσπάθεια.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει δώσει σοβαρές μάχες από κοινού τα τελευταία χρόνια, ενώ με τις δημόσιες τοποθετήσεις της η μεγάλη πλειοψηφία των οργανώσεων της έχει ταχθεί υπέρ της ανεξαρτησίας από δυνάμεις που κινούνται μέσα στο πλαίσιο της διαχείρισης του σημερινού συστήματος...»

Στη συνέχεια το Κάλεσμα εκτιμάει ότι «μπορούν να υπάρξουν κοινές θέσεις για

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ορισμένα κρίσιμα θέματα και οι αντίστοιχες δεσμεύσεις για την από κοινού πολιτική εμφάνισή μας και ότι μπορεί να υπάρξει συμφωνία σε βασικά σημεία του αναγκαίου προγράμματος». Για παράδειγμα: «η πάλη για την άμεση βελτίωση της ζωής της εργατικής τάξης και του λαού, τη ριζική αύξηση των μισθών και των συντάξεων και την υπεράσπιση των δημόσιων αγαθών απαιτεί πολιτική σύγκρουσης με τις βασικές επιλογές του συστήματος, την κερδοφορία και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, τις επιταγές της ΕΕ, αγώνα για εθνικοποιήσεις των στρατηγικών τομέων της οικονομίας, χωρίς αποζήμιωση με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο».

Και καταλήγει:

«Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνει ανοιχτό και δη-

μόσιο κάλεσμα προς όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που συμφωνούν με τις παραπάνω βασικές κατευθύνσεις, και αρνούνται την πορεία ενσωμάτωσης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σε λογικές διαχείρισης του καπιταλισμού, να συμπορευτούν στις επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες.

Στο βαθμό που υπάρχει η επιλογή να προχωρήσουμε σε αυτή την κατεύθυνση θα συζητηθούν όλοι οι όροι της πολιτικής και εκλογικής συνεργασίας στη βάση μιας ισότιμης σχέσης, με ανοιχτές διαδικασίες, με σεβασμό σε κάθε δύναμη που συμμετέχει».

Σ' αυτή την κατεύθυνση θα γίνει μια πρώτη συνάντηση με οργανώσεις που συμμετέχουν στην Ενωτική Κίνηση της Αντικαπιταλιστικής και Ριζοσπαστικής Αριστεράς στα τέλη αυτής της βδομάδας.

Οι δυνάμεις της Ενωτικής Κίνησης της Αντικαπιταλιστικής και Ριζοσπαστικής Αριστεράς συζητάνε και συντονίζουν την παρέμβασή τους στο κίνημα και τις μεγάλες μάχες που ξεδιπλώνονται.

Αυτή η διάθεση εκφράστηκε με παρεμβάσεις οργανώσεων που συμμετέχουν σ' αυτήν, στην ανοιχτή συνέλευση που οργάνωσε την περασμένη βδομάδα η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη. Αλλά και στην ανοιχτή σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ για το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη. «Ενωτικά και ανατρεπτικά» μαζί με τα συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους, μπορούμε να κάνουμε την 8 Μάρτη πανεργατική απεργία ενάντια στο σεξισμό της κυβέρνησης και της άρχουσας τάξης, τη 18 Μάρτη σταθμό στην πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες.

Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουν διαδραματίσει κομβικό ρόλο στο ξεδίπλωμα της αντίστασης των εργαζόμενων και της νεολαίας όλο το προηγούμενο διάστημα. Η ενωτική τους παρέμβαση στην κλιμάκωσή της σ' αυτή την «καυτή» προεκλογική περίοδο είναι απαραίτητη. Από αυτή την άποψη είναι ελπιδοφόρα τα αποτελέσματα του κοινού κατεβάσματος της ΑΤΕ και της ΜΑΧΗ στις αρχαιρεσίες του συνεδρίου του ΕΚΑ. Οι δυνάμεις που συμμετέχουν στην Ενωτική Κίνηση διαδραματίσαν κρίσιμο ρόλο σε αυτή την προσπάθεια.

Επόμενα βήματα

Παράλληλα, η Ενωτική Κίνηση της Αντικαπιταλιστικής και Ριζοσπαστικής Αριστεράς συζητάει και τα επόμενα βήματά της. Τις προηγούμενες βδομάδες ολοκληρώθηκε ένας πρώτος γύρος εκδηλώσεων που είχε ξεκινήσει μετά τη μεγάλη συγκέντρωση στο Στούντιο στα μέσα Δεκεμβρη. Οι εκδηλώσεις σε Πάτρα, Χανιά, Θεσσαλονίκη χαρακτηρίστηκαν κι από μεγάλη συμμετοχή αλλά και πλούσια συζήτηση ακόμα και αντιπαραθέσεις.

Η Ενωτική Κίνηση ετοιμάζει ένα νέο γύρο εκδηλώσεων σε γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά και σε άλλες πόλεις (πχ Θράκη). Εκδηλώσεις που αποκτάνε περισσότερη επικαιρότητα και κρισιμότητα καθώς ο πολιτικός χρόνος «πυκνώνει», τα αδιέξοδα της κυβέρνησης μεγαλώνουν κι είναι ανοιχτό πότε θα κηρύξει πρόωρες εκλογές.

Ο δρόμος μπροστά είναι η συνεργασία και ενωτική παρέμβαση χωρίς αποκλεισμούς, προς όλες τις δυνάμεις και τους/τις αγωνιστές/στριες της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς για τις μάχες και τις εκλογές. Υπάρχουν χιλιάδες αγωνιστές/τριες που έχουν πρωταγωνιστήσει στους αγώνες και θέλουν να χτίσουν μια ισχυρή εργατική, αριστερή αντιπολίτευση σε οποιονδήποτε διαχειριστή του ελληνικού καπιταλισμού προκύψει το επόμενο διάστημα. Που παλεύουν για την ανεξαρτησία αυτού του ρεύματος, ενάντια στην προσαρμογή προς «ρεαλιστικές» λύσεις εκλογικής συνεργασίας με δυνάμεις της ρεφορμιστικής αριστεράς (ΚΚΕ, ΜέΡΑ25) και από λογικές περιχαράκωσης.

Η Ενωτική Κίνηση της Αντικαπιταλιστικής και Ριζοσπαστικής Αριστεράς άνοιξε τη συζήτηση για την κοινή παρέμβαση όλων των δυνάμεων αυτού του χώρου. Θα ανταποκριθεί στην πρόσκληση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκοντας μια ισότιμη, συνεργασία με ανοιχτό και συντροφικό διάλογο και δημόσιες διαδικασίες που θα διευκολύνουν τη συσπείρωση του κόσμου του αγώνα.

Λέανδρος Μπόλαρης

Ενώ πληθαίνουν οι ενδείξεις, για πιθανή συνεργασία της ΛΑΕ-Ανυπότακτη Αριστερά με το ΜέΡΑ25 στις ερχόμενες εκλογές, αυτή η προοπτική δεν βρίσκει συμφωνούς μια σειρά αγωνιστές που εκφράζουν δημόσια τις αντιρρήσεις του. Ο Χρ. Παπαδόπουλος, ηγετικό στέλεχος του Αριστερού Ρεύματος που συμμετέχει στη ΛΑΕ-ΑΑ επισημαίνει σε ένα κείμενο με τίτλο Οι επερχόμενες εκλογές και η μαχόμενη Αριστερά που δημοσιεύτηκε στις 5/2:

«Το ΜΕΡΑ25 μέχρι σήμερα δηλώνει ότι επιδιώκει 'τον ειλικρινή και ουσιαστικό προγραμματικό διάλογο με κάθε κόμμα που αυτοαποκαλείται προοδευτικό'. Με αυτό τον τρόπο αποδέχεται τη συμμετοχή σε ένα τέτοιο σχηματισμό, θέτοντας την ανάγκη προγραμματικής συμφωνίας, πριν τις εκλογές που θα γίνουν τους επόμενους μήνες, ασκώντας κριτική στο ΣΥΡΙΖΑ επειδή αυτό δεν γίνεται.

Το αντιδεξιό 'προοδευτικό' μέτωπο ακόμα και με όρους και προϋποθέσεις είναι μέτωπο που οδηγεί στην ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ και στη νέα διακυβέρνησή του με άθικτο το μνημονιακό καθεστώς που δημιούργησε ο ίδιος μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που υπέγραψαν και διαχειρίστηκαν τα τρία μνημόνια και τους εφαρμοστικούς τους νόμους.

“Όχι επιστροφή στον ΣΥΡΙΖΑ από το παράθυρο”

Αντίθετα, ο Χρ. Παπαδόπουλος προκρίνει «εκλογική συνεργασία με δυνάμεις της Αριστερής Πρωτοβουλίας που επιθυμούν την εκλογική συνεργασία και με άλλες δυνάμεις εκτός Αριστερής Πρωτοβουλίας, μέσα από την Ενωτική Πρωτοβουλία και ανένταχτους αγωνιστές που συμφωνούν σε αυτή την ανάγκη.

Μπορούμε να δημιουργήσουμε, στους λίγους μήνες που απομένουν ως τις εκλογές, ευρύτερο μέτωπο εκλογικής συνεργασίας που θα συσπειρώσει δυνάμεις και ανένταχτους/ες, αγωνιστές/στριες πέραν του χώρου της Ενωτικής Πρωτοβουλίας.

Χιλιάδες αγωνιστές/τριες σε όλη τη χώρα θα δουν θετικά μια τέτοια συνεργασία που θα έχει και συνέχεια μετά τις εκλογές.

Είναι όλοι/όλες, αυτοί/ές που συμμετέχουν στις ενωτικές εκδηλώσεις και παραμένουν ανένταχτοι, διότι δεν συμφωνούν με μοναχικές ή παράλληλες διαδρομές στο χώρο της μαχόμενης Αριστεράς».

Γι' αυτό δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας που πιέζεται και μόνο με την ανατροπή τους μπορεί να προχωρήσει η χώρα μας.

Οδηγεί στην επιστροφή και υποστήριξη του ΣΥΡΙΖΑ από το παράθυρο από όσους έφυγαν από την πόρτα».

Αριστερά, η εκδήλωση της Ενωτικής Κίνησης της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο Στούντιο στις 19 Δεκέμβρη 2022. Δεξιά, στιγμιότυπο από την Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στα τέλη Γενάρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

11/2, Αντιγιάμάν, νοτιοανατολική Τουρκία. Φωτό: Sedat Suna/EPA-EFE

Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας

Ανακοίνωση της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης (IST) για τους σεισμούς στην Τουρκία και στην Συρία

1. Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλα τα θύματα των φοβερών σεισμών που έπληξαν την Τουρκία και τη Συρία τη Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου. Πρόκειται για μια τεράστια ανθρωπιστική καταστροφή. Ο αριθμός των νεκρών έχει ήδη ξεπεράσει τις 33.000 αλλά οι ασφαλιστικές εταιρείες κάνουν λόγο για 200.000 νεκρούς. Όμως δεν πρόκειται για μια «φυσική καταστροφή». Οι

σεισμοί είναι αναπόφευκτοι σε περιοχές όπως αυτή και λαμβάνουν χώρα από την αρχαιότητα. Ο τρομερός απολογισμός των νεκρών, ωστόσο, είναι συνέπεια της ανθρώπινης δράσης και αδράνειας, που διαμορφώνεται από ένα καπιταλιστικό σύστημα που βασίζεται στην εκμετάλλευση και καθοδηγείται από την ανταγωνιστική συσσώρευση κεφαλαίου.

2. Δράση. Η κυβέρνηση του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, η οποία έχει στο κέντρο της το νεοφιλελεύθερο ισλαμικό AKP αλλά τώρα βρίσκεται σε συνασπισμό με το φασιστικό MHP, βρίσκεται στην εξουσία στην Τουρκία για περισσότερα από 20 χρόνια. Η οικονομική ανάπτυξη για την οποία υπερηφανεύεται ο Ερντογάν οφείλεται στο οικοδομικό μπουμ που έφερε τεράστια πλούτη στους καπιταλιστές υποστηρικτές του AKP. Σε αυτό το μπουμ, όπως παραδέχονται οι ίδιοι οι υπουργοί του, οι οικοδομικοί κανονισμοί αγνοήθηκαν συστηματικά. Περίπου 20.000 άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στον σεισμό του Γκολτσούκ το 1999. Χάρη στα προληπτικά μέτρα, μόλις τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στον σεισμό του 2022 στη Φουκουσίμα της Ιαπωνίας, παρά το γεγονός ότι και οι δύο ήταν

σεισμοί μεγέθους 7,4 βαθμών.

Αδράνεια. Μετά τους σεισμούς του Γκολτσούκ και του Ντούζτζε, θεσπίστηκε στην Τουρκία ειδικός φόρος για τους σεισμούς, με τον οποίον συγκεντρώθηκαν 37 δισεκατομμύρια δολάρια. Σύμφωνα με έναν πρώην υπουργό, τα χρήματα δεν δαπανήθηκαν για την κατασκευή αντισεισμικών κτιρίων, αλλά για "υγεία, δρόμους, σήραγγες, γέφυρες". Όπως λένε οι σύντροφοί μας στο Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, αυτό δεν είναι τίποτα λιγότερο από δολοφονία.

3. Αυτή η εγκληματική αμέλεια επιδεινώνεται από την αντίδραση της τουρκικής κυβέρνησης στην καταστροφή: Την επιβολή κατάστασης έκτακτης ανάγκης για την αύξηση των κατασταλτικών εξουσιών του κράτους, την υποτονική κινητοποίηση των υπηρεσιών βοήθειας και διάσωσης που άφησε τους ανθρώπους εγκλωβισμένους κάτω από τα ερείπια, τις καταγγελίες του Ερντογάν για «γκρινιάρηδες» και «πλιατσικολόγους» και την επίσημη εκστρατεία της κυβέρνησης κατά της «παραπληροφόρησης». «Δεν υπάρχει κράτος» δήλωσε στους Financial Times ένας χειρουργός στο Αντιγιάμάν. Αλλά η αλήθεια είναι ότι το τουρκικό κράτος έχει τις δικές του προτεραιότητες, οι οποίες περιλαμβάνουν την προστασία της τριάδας των πολιτικών, των εργολάβων και των γραφειοκρατών που δημιούργησαν τις συνθήκες για αυτή την καταστροφή. Αντί να προσπαθήσει να αντισταθμίσει όλα όσα έκανε και δεν έκανε, η κυβέρνηση AKP-MHP είναι απασχολημένη με το να κατηγορεί τα θύματα.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση

Στη Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση συμμετέχουν οργανώσεις

από μια σειρά χώρες:

Αίγυπτος: Επαναστάτες Σοσιαλιστές

Αυστραλία: Solidarity

Αυστρία: Linkswende

Βρετανία: Socialist Workers Party

Γαλλία: A2C pour l'Autonomie de Classe

Γερμανία: Marx 21

Γκάνα: International Socialist Organisation

Δανία: Internationale Socialister

Ελλάδα: Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Ζιμπάμπουε: International Socialist Organisation

Ν. Ζηλανδία: Socialist Aotearoa

ΗΠΑ: Marx21

Ιρλανδία: Socialist Workers Network

Ισπανία: Marx21

Καναδάς: International Socialists

Ν. Κορέα: Workers' Solidarity

Κύπρος: Εργατική Δημοκρατία

Μποτσουάνα: International Socialists Botswana

Νιγηρία: Socialist Workers League

Νορβηγία: Internasjonale Sosialister

Νότια Αφρική: Keep Left

Ολλανδία: Internationale Socialisten

Πακιστάν: Revolutionary Socialists Organization

Πολωνία: Pracownicza Demokracja

Σουηδία: Internationella Socialister

Συρία: Επαναστατικό Αριστερό Ρεύμα

Ταϊλάνδη: Socialist Worker Thailand

Τουρκία: Devrimci Sosyalist İşçi Partisi

Τσεχία: Socialistická Solidarita

Φινλανδία: Sosialistiliitto

Συνέχεια στις σελίδες 12-13

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

“Ενθουσιασμός, δημιουργικότητα, οργάνωση της δράσης”

Συμπληρώνονται δυο μήνες κινητοποιήσεων που έχουν εξελιχθεί σε ένα μεγάλο κίνημα. Δώσε μας ένα χρονικό.

Λίγο πριν τα Χριστούγεννα με την ανακοίνωση του Προεδρικού Διατάγματος η συνέλευση των σπουδαστών/ριών του Εθνικού Θεάτρου πήρε απόφαση για κατάληψη της σχολής τους. Με άμεσα αντανακλαστικά έγινε και η συνέλευση των σπουδαστών/ριών από όλες τις δραματικές σχολές. Από την κατάληψη της δραματικής του Εθνικού έπιασαν το νήμα και οι άλλες κρατικές σχολές, το ΚΘΒΕ, το ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, η Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης και ξεκίνησαν καταλήψεις κι εκεί. Οι συνελεύσεις απλώθηκαν και μέσα στις ιδιωτικές σχολές που πήραν απόφαση για αποχή διαρκείας από τα μαθήματα. Κορύφωση του αγώνα ήταν προφανώς η κατάληψη του Κτηρίου Τσίλλερ του Εθνικού Θεάτρου, το οποίο έχει μετατραπεί σε πραγματικό κέντρο αγώνα και δράσης των σπουδαστών/ριών. Ταυτόχρονα είχαμε συνεχείς κινητοποιήσεις στο δρόμο και συναντήσεις με τα υπουργεία που δεν μας έλεγαν και τίποτα.

Τεράστια ώθηση έδωσε η επιτυχία της 48ωρης πανκαλλιτεχνικής απεργίας στις 1 και 2 Φλεβάρη. Ήταν το γεγονός που ανέδειξε ποια είναι η πραγματική δύναμη του κινήματος. Ότι δεν είναι μόνοι οι σπουδαστές/ριες, που είναι μεν η πρωτοπορία του αγώνα, αλλά με την απεργία ενώθηκαν μαζί τους οι εργάτες και οι εργάτριες της Τέχνης και του Πολιτισμού. Σταμάτησαν γυρίσματα σήριαλ, ματαιώθηκαν παραστάσεις, αναβλήθηκαν συναυλίες.

Με αυτή τη δυναμική ήρθε και η νέα κλιμάκωση με την κατάληψη του άλλου μεγάλου κτηρίου του Εθνικού, του Θεάτρου Ρεξ, από εργαζόμενους πλέον στον χώρο των Τεχνών. Ένα δεύτερο κέντρο αγώνα στο κέντρο της Αθήνας, με κέντρο τους εργαζόμενους, και έναν από τους βασικούς του στόχους να σπρώξει τα σωματεία σε κλιμάκωση της απεργιακής δράσης.

Το κίνημα απλώνεται και στις άλλες πόλεις. Καταλήψεις γίνονται στο Βασιλικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης, στο Δημοτικό Θέατρο Απόλλων στην Πάτρα, ενώ βλέπουμε να μπαίνουν στο χορό των καταλήψεων και οι φοιτητές/ριες των δημόσιων ΑΕΙ. Έχει ήδη καταληφθεί η Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννή-

2/2, Απεργιακό πανκαλλιτεχνικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Η Αλεξάνδρα Μαρτίνη, σπουδάστρια δραματικής σχολής, μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη

σου, τη Δευτέρα αποφασίστηκε η κατάληψη της ΑΣΚΤ στην Αθήνα και του τμήματος Θεάτρου στη Θεσσαλονίκη.

Η κυβέρνηση έκανε την επίθεση στα πτυχία και τα εργασιακά δικαιώματα των καλλιτεχνών και της προέκυψε ένα κίνημα που ανατύνανε τα σχέδιά της για ομαλή προεκλογική περίοδο. Ποια είναι η στάση της όλο αυτό το διάστημα;

Η απόλυτη σιωπή και να μας πετάνε σαν μπαλάκι από υπουργείο σε υπουργείο. Η ίδια η προκήρυξη της 48ωρης απεργίας ανάγκασε τον Μητσοτάκη να κάνει μια γελοία ανάρτηση που αναφέρεται στο ζήτημα και να προωθήσει τροπολογία που επί της ουσίας χειροτερεύει την επίθεση βάζοντας στο στόχαστρο τις συλλογικές μας συμβάσεις. Η κλιμάκωση των τελευταίων ημερών με το άπλωμα των καταλήψεων και την επιτυχία της απεργίας την περασμένη εβδομάδα τον ανάγκασε επίσης να έρθει σε συνάντηση την Τετάρτη 15/2 στο Μαξίμου με εκπροσώπους σωματείων και σπουδαστών.

Η διάθεση από όλα τα κομμάτια του κινήματος είναι ότι αυτή η συνάντηση όχι μόνο δεν μας εφησυχάζει – ξέρουμε πολύ καλά τί μανούβρες θα χρησιμοποιήσει η κυβέρνηση και τί προεκλογικές υποσχέσεις για να κάμψει το κίνημα. Αντίθετα κλιμακώνουμε αυτή την εβδομάδα τις δράσεις μας

και διεκδικούμε από το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών κι από όλα τα σωματεία να προχωρήσουν σε πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Την Τετάρτη, ημέρα της συνάντησης, συνδεόμαστε με την πανεκπαιδευτική απεργία και το συλλαλητήριο στα Προπύλαια και κατεβαίνουμε μαζικά στους δρόμους.

Το κίνημα ξεκίνησε με αφορμή το Προεδρικό Διάταγμα που υποβαθμίζει την αξία των πτυχίων των καλλιτεχνικών σχολών, σε διπλώματα ισάξια του λυκείου. Η ριζοσπαστικοποίηση που έχει δημιουργηθεί μέσα στο δίκτυο των κινητοποιήσεων έχει φέρει και τη γενίκευση των διεκδικήσεων;

Προφανώς προμετωπίδα της μάχης είναι το Προεδρικό Διάταγμα που βλάπτει όχι μόνο εμάς που σπουδάζουμε τώρα, αλλά όλους τους συναδέλφους/ισσες αποφοίτους από το 2003 και μετά. Έχει ανοίξει όμως και η συζήτηση για το τί εκπαίδευση θέλουμε. Ότι διεκδικούμε δημόσια και δωρεάν πανεπιστημιακή καλλιτεχνική εκπαίδευση, την ίδρυση δημόσιου και δωρεάν Πανεπιστημίου Παραστατικών Τεχνών. Ανοίγει το ζήτημα της εργασίας μας και με τι όρους θα γίνεται αυτή. Αυτό σημαίνει υπογραφή αξιοπρεπών Συλλογικών Συμβάσεων.

Ανοίγουν επίσης κι όλα τα πολιτικά ζητήματα. Σε κάθε συζήτηση και διαδήλωση ανοίγει το ζήτημα του σεξισμού και της καταπίεσης για παράδειγμα. Είμαστε ο κλάδος που έφερε τον ξεσηκωμό του #metoo, κάθισε στο σκαμνί βιαστές και συνεχίζει.

Και είναι κι ένα κίνημα ενάντια στην κυβέρνηση και τις επιθέσεις της σε

όλα τα επίπεδα. Γι' αυτό και στόχος του είναι η σύνδεση με τους υπόλοιπους κλάδους που απεργούν όπως οι εκπαιδευτικοί, οι υγειονομικοί, οι εργαζόμενοι στο ΥΠΠΟ, με τους φοιτητές στα ΑΕΙ. Για ένα δυνατό εργατικό και φοιτητικό κίνημα που θα τσακίσει την κυβέρνηση της ΝΔ και όποια άλλη προκύψει στη συνέχεια θα βρει μπροστά της μια δυνατή αντιπολίτευση στο δρόμο.

Τι σημαίνει τα κατειλημμένα θέατρα ως κέντρα αγώνα;

Οι καταλήψεις λειτουργούν με ζωντανές διαδικασίες όπου σπουδαστές/ριες κι εργαζόμενοι/ες συμμετέχουν με ενθουσιασμό και δημιουργικότητα κι από εκεί οργανώνουν τη δράση του κινήματος. Υπάρχουν τα μεγάλα γεγονότα όπως οι συναυλίες έξω από το Τσίλλερ και το Ρεξ όπου συμμετέχουν χιλιάδες. Αλλά υπάρχουν και καλλιτεχνικές ακτιβιστικές δράσεις, συνεργεία εξορμήσεων που από τις καταλήψεις πάνε και παρεμβαίνουν σε θέατρα, σχολές, συνελεύσεις, μοιράζουν προκηρύξεις, συζητάνε με συναδέλφους και θεατές για τον αγώνα, επικοινωνούν με τον κόσμο έξω από τις καταλήψεις, συνδέονται με τα άλλα σωματεία εργαζομένων.

Σε αυτό το τελευταίο θέλω να σταθώ. Είναι σημαντική η οργανωμένη δύναμη της τάξης που συμπαραστέκεται. Οι εργαζόμενοι/ες με τα σωματεία τους. Στις ανοιχτές συνελεύσεις, της κατάληψης του Ρεξ π.χ. έχουν έρθει πλήθος εκπρόσωποι εργατικών σωματείων από την Υγεία, την εκπαίδευση κι άλλους χώρους. Έχουν δηλώσει τη στήριξή τους και λένε ότι ο αγώνας μας αποτελεί έμπνευση γι' αυτούς. Είναι τεράστια δύναμη και για εμάς. Είμαστε στη διαδικασία συντονισμού και κοινών κινητοποιήσεων.

Όσον αφορά τη συμπαράσταση ευρύτερα κι αυτή είναι συγκλονιστική. Αυτό που είδαμε με την τεράστια συμμετοχή στις συναυλίες ήταν ιστορικό. Χιλιάδες κόσμος ήρθε να δώσει την αλληλεγγύη του, να μάθει τι συμβαίνει – γιατί είναι επίσης εντυπωσιακή η σιωπή από τα συστημικά μίντια. Αλλά και στα πιο μικρά. Τον κόσμο που κορνάρει συμπαραστεκόμενος περνώντας έξω από τις καταλήψεις, η ανταπόκριση όταν δίνεις την ανακοίνωση είναι εντυπωσιακή. Πραγματικά υπάρχει όλη η αισιοδοξία ότι θα νικήσουμε!

Είμαστε μάρτυρες μιας τεράστιας κινητοποίησης χωρίς προηγούμενο. Εργαζόμενοι που δουλεύουν στον καλλιτεχνικό χώρο έχουν διαλέξει το δρόμο του αγώνα.

Εδώ και δεκαετίες έχουν οδηγηθεί στην επισφάλεια και την ανασφάλεια. Τα δικαιώματά τους καταπατούνται. Και γίνεται πλέον η συνειδητοποίηση ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από το να κατέβει στο δρόμο, να συσπειρωθεί και να κάνει ξεκάθαρο ότι χρειάζεται να πέσει η κυβέρνηση και να ικανοποιηθούν οι διεκδικήσεις του κόσμου της Τέχνης.

Θέλουμε δημόσιες δομές ανοιχτές σε όλο τον κόσμο που θέλει να σπουδάσει. Να του παρέχουν πτυχία που να του επιτρέπουν να δουλεύει με ασφάλεια στο χώρο. Χρειαζόμαστε κλιμάκωση για να αποδείξουμε τη δύναμή μας. Η δυναμική είναι τεράστια. Φάνηκε στη συμμετοχή στις απεργίες στις 1-2 και 8 Φλεβάρη. Φάνηκε στη συνέλευση του ΣΕΗ την 1η Φλεβάρη όπου η πρόταση για 5νθήμερη απεργία μειοψήφησε για μόλις 20 ψήφους. Φάνηκε στο ξεδίπλωμα των καταλήψεων. Αυτά δείχνουν ότι ο κλάδος δεν θέλει να κάνει μια μέρα απεργία και μετά να γυρίσει σπίτι του, αλλά να κλιμακώσει μέχρι να νικήσει.

Νίκος Παπαευαγγελίου,
τεχνικός κινηματογράφου

Διεκδικούμε να αναγνωριζόμαστε ως επαγγελματίες και όχι ως απόφοιτοι λυκείου, τα αυτονόητα δηλαδή.

Αγωνιζόμαστε με κάθε τρόπο για να το κερδίσουμε. Οι σπουδαστές είμαστε στην κατάληψη στο Τσίλλερ, οι περισσότερες δραματικές σχολές κάνουν αποχή, συμμετέχουμε σε όλες τις πορείες και τις δράσεις, καλλιτεχνικές και μη. Θα συνεχίσουμε, κάθε μέρα πιο δυνατά με νέες κινητοποιήσεις. Μου αρέσει πάρα πολύ όλο αυτό που γίνεται, γιατί έχουμε ενωθεί. Θα αγωνιστούμε μέχρι να νικήσουμε.

Έλλη,
σπουδάστρια
στην Πράξη Επτά

Προχωρώντας ο αγώνας των σπουδαστών/ριών τις προηγούμενες μέρες, θεωρήσαμε ότι και οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι πρέπει να μπορούμε δυναμικά στο χορό των κινητοποιήσεων και να κλιμακώσουμε τη στάση μας απέναντι στην επίθεση που δεχόμαστε από την κυβέρνηση. Έτσι αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτίριο ΡΕΞ του Εθνικού Θεάτρου για να ισχυροποιήσουμε τη φωνή μας και να συντονιστούμε με τον αγώνα των σπουδαστών/τριών.

Συμμετέχουμε εργαζόμενοι/ες, άνεργοι/ες και σπουδαστές/ριες από το χώρο των παραστατικών τεχνών και όσο προχωρούν οι μέρες και η κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στα αιτήματά μας, θα είμαστε εδώ και θα σκεφτόμαστε νέους τρόπους δράσης. Σήμερα το απόγευμα έχουμε συνέντευξη για να βρεθούμε όλοι/ες μαζί, να ακούσουμε ο ένας τον άλλον και η μία την άλλη, να βάλουμε τα αιτήματά μας, να αποφασίσουμε πώς θα οργανώσουμε την κατάληψή μας. Οι καταλήψεις είναι ένα ζωντανό πράγμα που απαρτίζεται από ανθρώπους, εδώ θα είμαστε για να το φτιάξουμε, όπως θέλουμε να φτάσουμε τις ζωές μας, τους εργασιακούς μας χώρους, το μέλλον μας.

Η επίθεση της κυβέρνησης αφορά το σύνολο της κοινωνίας και πολλά κομμάτια εργαζόμενων, αλλά ειδικά στον πολιτισμό έχει φερθεί βάνουσα. Οι επιχορηγήσεις των παραστατικών τεχνών θεάτρου και χορού έχουν μειωθεί πάρα πολύ και οφείλουμε να απαντήσουμε δυναμικά.

Αριάδνη, ηθοποιός

Έχω υπάρξει σπουδαστής δραματικής σχολής πριν 10 χρόνια και βλέπω τον εαυτό μου να συμπορεύεται με αυτό το κίνημα. Ξεκίνησε από μια μικρή αφορμή που οδήγησε στο ξεδίπλωμα ενός τεράστιου κουβαριού. Ένα ποτάμι αδικίας που προσπαθούμε να το ανατρέψουμε.

Παλεύουμε ώστε ο καθένας και η καθεμία να σπουδάξει και να εργάζεται με σωστούς όρους, με δίκαιες αμοιβές, να μπορούν να αναγνωρίζονται τα πτυχία και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Κι από κει και πέρα, αυτός ο αγώνας δεν είναι μόνο του συγκεκριμένου κλάδου. Αρχίζει και συναντάει πάρα πολλούς κλάδους που πλήττονται. Όπως είναι η Υγεία. Είδαμε μέσα στην πανδημία πέθαναν τόσο άνθρωποι εξαιτίας των τραγικών ελλείψεων και της υποχρηματοδότησης. Όπως είναι η Εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες. Άλλωστε το θέατρο και οι τέχνες δεν είναι μόνο το να βγεις στο σανίδι να παίξεις σε μια παράσταση. Καλύπτει ανάγκες πολύ περισσότερες μέσα στην κοινωνία. Χρησιμεύει εκπαιδευτικά, θεραπευτικά και με πολλούς άλλους τρόπους.

Κωνσταντίνος Σκύλος, ηθοποιός

Την εβδομάδα που πέρασε το κίνημα των εργαζόμενων και σπουδαστών/ριών από τον χώρο της Τέχνης και του Πολιτισμού, φούντωσε ακόμα περισσότερα.

Χιλιάδες, πλημμύρισαν το κέντρο της Αθήνας την Τετάρτη 8/2. Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν τα σωματεία του κλάδου, συνεχίζοντας μετά της 48ωρη απεργία της περασμένης εβδομάδας. Η απεργιακή διαδήλωση ξεκίνησε έξω από το Υπουργείο Πολιτισμού, βάδισε στη Βουλή και συνέχισε προς τα δύο κατειλημμένα θέατρα του Εθνικού, το Θέατρο Ρεξ και το κτίριο Τσίλλερ.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας κι ενώ οι διαδηλωτές ήταν συγκεντρωμένοι έξω από το κατειλημμένο Τσίλλερ, ανακοινώθηκε η παραίτησή των καθηγητών της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, για την οποία είχαν δεσμευτεί μέρες πριν δίνοντας σαν διορία την 8η Φλεβάρη. Την επόμενη ημέρα ακολούθησαν οι συνάδελφοί τους από το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

Έκτοτε και σχεδόν σε καθημερινή βάση πλέον, χιλιάδες άνθρωποι σπεύδουν στις εκδηλώσεις των δύο κατειλημμένων θεάτρων στο κέντρο της Αθήνας, αγκαλιάζοντας τις εκδηλώσεις και στέλνοντας μήνυμα αλληλεγγύης.

Αμέσως μετά την απεργιακή διαδήλωση έγινε η πρώτη ανοιχτή συνέλευση του κατειλημμένου από εργαζόμενους της Τέχνης, **Θεάτρου Ρεξ** που είχε περάσει στον χέρια του κινήματος ήδη από το προηγούμενο βράδυ. Σε μια κατάμεστη αίθουσα δεκάδες εργαζόμενοι/ες της Τέχνης και σπουδαστές/ριες έπαιρναν το λόγο, συζητώντας τις διεκδικήσεις, την οργάνωση της κατάληψης, την απεύθυνση στην υπόλοιπη εργατική τάξη. Πλήθος εκπρόσωποι από εργατικά σωματεία και συλλογικότητες πήραν το λόγο για να χαιρετήσουν την κατάληψη. Μεταξύ άλλων από τα νοσοκομεία **ΓΝΑ Γεννηματίας, Αγ. Σάββας, Ασκληπιείο Βούλας**, από την **ΕΛΜΕ Περιστερίου**, από το **ΣΕΠΕ Κ. Σωτηρίου**, από τους εργαζόμενους του **Υπουργείου Πολιτισμού**, από πολλούς **φοιτητικούς συλλόγους**, από το **Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης**, από το **ΣΕΚ στις Σχολές**.

Το βράδυ του Σαββάτου ο δρόμος μπροστά από το Ρεξ ήταν γεμάτος κόσμο, για τη συναυλία που οργάνωσε ο **«Συντονισμός Εργαζομένων στο χώρο των Τεχνών – Κατάληψη Ρεξ»**. Από νωρίς το απόγευμα κωμικοί Stand Up ανεβοκατέβαιναν στη σκηνή δίνοντας τη δική τους αλληλεγγυα παράσταση. Όταν πλέον πήραν τη σκυτάλη η **Μ.Φρητζήλα**, η **Σεμέλη Παπαβασιλείου**, ο **Δ. Μυστακίδης**, ο **Σ. Μάλαμας**, οι **Αγ. Φανφάρα**, οι **Γκιντίκι** και άλλοι, σε ένα μεγάλο μέρος της Πανεπιστημίου δεν έπεφτε καρφί-

Κίνημα που ξεσηκώνει όλη την τάξη

τσα. Χαιρετισμούς απεύθυναν εκπρόσωποι της **ΠΟΘΑ**, της **ΠΟΕΣΥ**, του **ΣΕΧΩΧΟ**, του **Σωματείου Εργαζομένων «Κάτω απ' τη σκηνή»**. Όταν η συναυλία τελείωσε, δεκάδες κόσμος του κατειλημμένου θεάτρου πήρε σκούπες και σφουγγαρίστρες και καθάρισε μέχρι και το πεζοδρόμιο έξω από το θέατρο. «Γ' αυτή την κοινωνία παλεύουμε ρε γαμώτο» ακούστηκε εκείνη την ώρα από μια ηθοποιό που μάζευε άδεια κουτάκια μπίρας μαζί με μια συντρόφισσά της.

Αλληλεγγύη

Ανάλογη ήταν και η εικόνα της προηγούμενης ημέρας λίγο πιο πέρα, στην Αγίου Κωνσταντίνου, στη συναυλία που οργάνωσε το **ΣΕΗ** έξω από την **Κατάληψη του Τσίλλερ**. Δεκάδες καλλιτέχνες ανέβαιναν στη σκηνή, έλεγαν δυο τραγούδια και δυο λόγια αλληλεγγύης. Και όχι μόνο. Όλα τα ζητήματα άνοιγαν. Από τον διεθνισμό και την «αλληλεγγύη στα αδέρφια μας στην Τουρκία και τη Συρία» που δήλωσε ο Μυστακίδης στο Ρεξ, μέχρι τη μάχη ενάντια στους φασίστες με χιλιάδες να φωνάζουν «ο Παύλος ζει – Τσακίστε τους ναζί» έξω από το Τσίλλερ και την αντιεξιστική πάλη με το συγκινητικό χειροκρότημα όταν ανακοινώθηκε ότι παρευρίσκονται οι γυναίκες που κατήγγειλαν τον Φίλιππιδη.

Η κλιμάκωση με το μπαράζ καταλήψεων, η επιτυχία των απεργιών και οι παραίτησεις των καθηγητών, ανάγκασαν την ηγεσία του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών να καλέσει σε νέα έκτακτη γενική συνέλευση τη Δευτέρα 13/2 στο Θέατρο Βεάκη. Αποδείχτηκε η μαζικότερη συνέλευση του Σωματείου εδώ και δεκαε-

τίες. Το Βεάκη γέμισε από περισσότερα από 600 τακτικά μέλη του σωματείου αλλά και δεκάδες “προστατευόμενα” μέλη χωρίς δικαίωμα ψήφου. Ο εξώστης είχε γεμίσει από τους ηθοποιούς και τους σπουδαστές/ριες που συμμετέχουν στις καταλήψεις των θεάτρων και των δραματικών σχολών.

Σε μια πολύ ζωντανή και πολωμένη διαδικασία, ένα ήταν το ζήτημα πάνω στο οποίο τοποθετούνταν οι ομιλητές/ριες: Αν το σωματείο θα προχωρήσει σε πενήνήμερη απεργία με νέα συνέλευση για την ανανέωσή της, ή θα περιοριστεί σε συνέχεια με μια 24ωρη απεργία.

Η συνέλευση ξεκίνησε με παρεμβάσεις από τις καταλήψεις του Θεάτρου Τσίλλερ και Ρεξ – που απαίτησαν την κλιμάκωση με απεργία διαρκείας - καθώς και με την ανακοίνωση ότι παραιτούνται και οι κας. Οι παρεμβάσεις τους διακόπηκαν πολλές φορές από τα χειροκροτήματα και τις ζητωκραυγές.

Διατυπώθηκαν τρεις προτάσεις: η πρόταση των παρατάξεων που συναποτελούν το προεδρείο του σωματείου, **ΑΕΝΑΗ** (πρόσκειται στο ΣΥΡΙΖΑ) και **Από Κοινού** (ανεξ.),μίλαγε για πανκαλλιτεχνική κινητοποίηση την Τετάρτη 15/2 και στάση εργασίας την ίδια μέρα 11πμ-3μμ, που έχει οριστεί η συνάντηση των σωματείων του κλάδου με τον Μητσοτάκη, και αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματα στη συνάντηση, νέα 24ωρη απεργία την Παρασκευή 17 Φλεβάρη και γενική συνέλευση το Σάββατο.

Οι παρατάξεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς **Ανατρεπτική Συνσπείρωση Ηθοποιών** (ΑΣΗ) και **Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών** (ΣΑΗ) κατέθεσαν πρόταση για στά-

ση εργασίας με συλλαλητήριο την Τετάρτη και πενήνήμερη απεργία από την Πέμπτη 16/2 μέχρι τη Δευτέρα 20/2, με νέα συνέλευση την Κυριακή που θα συζητήσει τη συνέχειά της.

Δική της ξεχωριστή πρόταση για 24ωρη απεργία την Παρασκευή κατέθεσε η **ΔΕΗ** (ΠΑΜΕ) με πλαίσιο για διεκδίκηση συλλογικής σύμβασης εργασίας.

Οι μεν ομιλητές που τάσσονταν με την πρόταση της διοίκησης του σωματείου προεξοφλούσαν την αποτυχία μιας πολυήμερης απεργίας, αναφέροντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει κάθε κλάδος εργαζομένων όταν καλείται να βγει σε απεργία διαρκείας. Οι δε που τάσσονταν με την πρόταση των καταλήψεων και των ΑΣΗ – ΣΑΗ για πενήνήμερη απεργία με την προοπτική συνέχειας, απαντούσαν βασισμένοι στην πολύτιμη εμπειρία του εργατικού κινήματος: τη δυνατότητα απεργιακών φρουρών και απεργιακού ταμείου και θύμιζαν την αγωνιστική δυναμική που έχει ξεδιπλωθεί το τελευταίο διάστημα.

Μετά από πολλές ώρες έντονης συζήτησης υπερψηφίστηκε η πρόταση των παρατάξεων ΑΕΝΑΗ και Από Κοινού με 345 ψήφους. Η πρόταση ουσιαστικής κλιμάκωσης που κατέθεσαν μαζί η Ανατρεπτική Συνσπείρωση Ηθοποιών και η Συνέλευση Αγωνιζόμενων Ηθοποιών πήρε 169 ψήφους. Η πρόταση της ΔΕΗ (ΠΑΜΕ) πήρε 68 ψήφους.

«Συνεχίζουμε» λέει η Αλεξάνδρα Μαρτίνη, σπουδαστρια και μέλος της ΑΣΗ με το που ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα. «Πάμε για την επιτυχία των απεργιακών κινητοποιήσεων που αποφασίστηκαν, τη συνέχιση των καταλήψεων και αυτοί που στηρίξαμε την απεργία με διάρκεια, να οργανώσουμε τη συνέχεια του αγώνα μας μέχρι τη νίκη».

Σ.Μ.

Οι αναφορές στον Μάη '68 –συνοδευόμενες με ένα «τηρουμένων των αναλογιών»- δεν είναι λίγες στις συνελεύσεις και τις συζητήσεις στα κατειλημμένα θέατρα αυτές τις μέρες.

Στις 15 Μαΐου 1968, Γάλλοι θεατρικοί καλλιτέχνες, μέλη της διεθνούς θεατρικής κοινότητας, συνδικαλιστές εργαζόμενοι/ες και φοιτητές/ριες κατέλαβαν το εμβληματικό Εθνικό Θέατρο Οντεόν στο Παρίσι.

Η Γαλλία ήδη φλεγόταν. Η εξέγερση του Μάη ήταν σε πλήρη εξέλιξη. Οι διαδηλώσεις του φοιτητικού κινήματος μέσα σε ελάχιστες ημέρες είχαν μετατραπεί σε ένα τεράστιο κίνημα με καταλήψεις σε μεγάλα εργοστάσια και εκατομμύρια απεργούς. Οι εργάτες/ριες της Τέχνης δεν έμειναν έξω από αυτό.

Ήταν 11 το βράδυ και οι θεατές της παράστασης εκείνης της βραδιάς είχαν μόλις αποχωρήσει από το θέατρο. Οι καλλιτέχνες ξεχύθηκαν στο κτίριο, ενημερώνοντας τον διευθυντή του Οντεόν και θρύλο του θεάτρου, **Ζαν Λουί Μπαρό**, ότι από εδώ και στο εξής το ίδρυμά του ήταν κατειλημμένο.

Και οι καταληψίες πλέον ανακοίνωναν: «Μετά τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Μετά την αστυνομική κατάληψη του Καρτιέ Λατέν και της Ναντέρ. Μετά τα οδοφράγματα της νύχτας της 10ης Μαΐου και την άγρια αστυνομική καταστολή. Μετά τη γενική απεργία της 13ης Μαΐου και την κατάληψη της Σορβόνης. Απόψε, μια ομάδα καλλιτεχνών και ανθρώπων του θεάτρου, φοιτητών και εργαζομένων που συγκρότησαν την Επιτροπή Επαναστατικής Δράσης, μετά την παράσταση του Theatre des Nations, κατέλαβαν το Θέατρο της Γαλλίας - Οντεόν, σύμβολο της αστικής κουλτούρας, που την αμφισβητούν ριζικά με τον ίδιο τρόπο που αμφισβητούν και την καπιταλιστική κοινωνία.

Από την αρχή της κατάληψης δημιουργήθηκαν επιτροπές, ανοιχτές σε όλους, προκειμένου να αναλάβουν μια διαδικασία στοχασμού σχετικά με την άρνησή μας στη διανομή του θεάματος ως εμπόρευμα και σχετικά με τις δυνατότητες που αναπτύσσονται από τη νέα κατάσταση για την ανάπτυξη μιας μαχητικής τέχνης.

Αυτό είναι προφανώς μόνο το πρώτο στάδιο, και ζητάμε επιτακτικά από όλους τους επαγγελματίες του θεάματος, σε σύνδεση με τους εργαζόμενους και τους φοιτητές, να συνταχθούν μαζί μας και επίσης να αναλάβουν παρόμοιες πρωτοβουλίες στους δικούς τους χώρους εργασίας».

Για ένα μήνα, το θέατρο Οντεόν θα γινόταν κέντρο της εξέγερσης. Η έμπνευση ερχόταν από τις καταλήψεις των εργατών στα εργοστάσια. «Χθες, η Sud Aviation στη Νάντη - σήμερα, το λεγόμενο Θέατρο της Γαλλίας, το Odeon» έλεγε η Επιτροπή Επαναστατικής Δράσης, το κεντρικό συντονιστικό της κατάληψης. Η Sud Aviation ήταν ένα εργοστάσιο που δυο μέρες πριν, είχε καταληφθεί από τους δύο χιλιάδες εργάτες του που αρνήθηκαν να επιστρέψουν στη δουλειά μετά από μια 15λεπτη στάση εργασίας.

Η κατάληψη στο Odeon στο Παρίσι τον Μάη του '68. Φωτό: Alamy

Θυμηθείτε τον Μάη του '68

Δεν ήταν η μόνη πρωτοβουλία από τον κόσμο της Τέχνης. Οι φοιτητές/ριες της Σχολής Καλών Τεχνών κατέλαβαν τη σχολή τους και ίδρυσαν το Λαϊκό Εργαστήρι που τύπωνε τις αφίσες της εξέγερσης. Σκηνοθέτες εμπνευσμένοι από την εξέγερση μπήκαν διαμαρτυρόμενοι στο Φεστιβάλ των Κανών οδηγώντας το σε ματαίωση.

Χώρος πολιτικής δράσης

Αλλά στην περίπτωση του Οντεόν, ένας χώρος που έμπαινε μόνο η «καλή κοινωνία» του Παρισιού πλέον είχε ανοίξει για όλο τον κόσμο της εξέγερσης. Στο Θέατρο δεν παίζονταν πλέον παραστάσεις, ούτε καν εναλλακτικές μορφές θεάτρου, καθώς το Οντεόν μετατράπηκε εξ' ολοκλήρου σε χώρο πολιτικής δράσης.

Συγκροτήθηκαν επιτροπές σαν αυτές που συναντάει κάποιος στις σημερινές καταλήψεις των θεάτρων. Επιτροπή συντονισμού, διαχείρισης του χώρου, περιφρούρησης, επικοινωνίας και σύνδεσης με τα άλλα κέντρα αγώνα. Το βεσιτάριο χρησιμοποιήθηκε από τους καταληψίες για να κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις και να αντιμετωπίζουν τα CRS (τα γαλλικά MAT) ντυμένοι εκατόνταρχοι, πειρατές και πριγκήπισες. Κι έτσι «το θέατρο βγήκε στους δρόμους, γιατί οι δρόμοι μπήκαν στο θέατρο».

Η κριτική στην τέχνη που αναπαράγονταν από την κυρίαρχη τάξη εξαπολύθηκε από την πρώτη στιγμή. «Η δράση δεν στρέφεται κατά ενός προσώπου ή ενός ρεπερτορίου, αλλά κατά της αστικής κουλτούρας και της θεατρικής της αναπαράστασης» έλεγε η Κατάληψη ενώ άλλες φορές γινόταν ακόμα πιο αμείλικτη: «Ο επαναστατικός αγώνας των εργατών και των φοιτητών που ξεκίνησε στο δρόμο, εξαπλώνεται τώρα στους χώρους εργασίας και διεισδύει στις ψευδοαξίες της

καταναλωτικής κοινωνίας. Το θέατρο, ο κινηματογράφος, η τέχνη και η λογοτεχνία κ.λπ. έχουν μετατραπεί σε βιομηχανίες υπό τον έλεγχο μιας ελίτ που έχει ως στόχο την αλλοτρίωση και την κερδοσκοπία. Σαμποτάρετε την πολιτιστική βιομηχανία! Καταλάβετε και καταστρέψτε τους θεσμούς! Επαναπροσδιορίστε τη ζωή! Εσείς είστε η τέχνη! Είστε η επανάσταση!».

Αλλά η συζήτηση δεν περιοριζόταν στην Τέχνη. Στο Παρίσι της εξέγερσης, σε μέρες που το καθεστώς του Ντε Γκωλ συνταρασσόταν συθέμελα και άνοιγε η συζήτηση για την επαναστατική προοπτική, οι παραστατικές τέχνες είχαν καταληφθεί από την ανάγκη για πολιτικό διάλογο κι αντιπαράθεση.

Η **Ροσάνα Ροσάντα**, εμβληματική φυσιογνωμία της ιταλικής Αριστεράς περιγράφει: «Περάσαμε το πρώτο βράδυ στο Ode on, στριμωγμένοι σαν σαρδέλες, και ήταν συγκινητικό να βλέπεις πώς όλοι σηκώθηκαν να μιλήσουν, όχι μόνο ως μέρος μιας ομάδας αλλά και μεμονωμένα: άνθρωποι που δεν είχαν κάνει ποτέ κάτι τέτοιο στο παρελθόν μίλησαν για τον εαυτό τους στον κόσμο, συχνά δυσκολευόμενοι. "Αφήστε τους να μιλήσουν" ακούστηκε η κραυγή για να στηρίξει όσους πήραν το χρόνο τους ή κόμπιασαν, καθώς πάσχιζαν να εκφράσουν τα προβλήματά τους και την αίσθηση της μοναξιάς τους. ... το σύστημα, η εξουσία, οι κανόνες και οι κανονισμοί είχαν ήδη καταρριφθεί. Ήμασταν εκτός της εμβέλειας κάθε απαγόρευσης... Δεν υπήρχαν δάσκαλοι -το πλήθος των νέων και των όχι τόσο νέων δεν αισθανόταν καμία ανάγκη γι' αυτούς- επειδή όλοι επιτρεπόταν να μπουν στο Odeon, ακόμη και οι περαστικοί, ακόμη και ο πιο ταπεινός απόκληρος».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Από την Ανακοίνωση του κατειλημμένου REX

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Ξημερώματα της Τετάρτης, ημέρα ορόσημο για τους αγώνες των σπουδαστών και απεργίας του κλάδου, προχωρήσαμε σε κατάληψη μίας ακόμα κρατικής σκηνης, σε συνέχεια των μαζικών καταλήψεων των σπουδαστών/τριών.

Ο αγώνας ενάντια στην υποβάθμιση των πτυχίων μας, είναι αγώνας ενάντια στην υποβάθμιση της τέχνης. Το ΠΔ85/2022 επισφραγίζει στη συνείδηση της κοινωνίας πως ο πολιτισμός όταν δεν εξυπηρετεί οικονομικά συμφέροντα είναι περιττός. Πως οι καλλιτέχνες δεν είμαστε πραγματικά εργαζόμενοι/ες αλλά χομπίστες. Εδώ και σχεδόν 2 μήνες αγωνιζόμαστε μέσω κινητοποιήσεων, απεργιών, καταλήψεων και δηλώνουμε ανυποχώρητα πως θα πολεμήσουμε ενάντια στη φτωχοποίηση της τέχνης μας, στην εξαθλίωση των ζώων μας. Η εξαγγελία του ΠΔ85/2022 και όσα αυτή συνεπάγεται αποτελεί αφορμή αγώνα ενάντια στις χρόνιες παθογένειες στο χώρο της τέχνης.

ΤΟ ΠΙΑΤΙ

Συμπαρασυρόμενοι από τον παλμό των καταλήψεων και του αγώνα των σπουδαστριών/ων καταλάβαμε το κτίριο όχι μόνο για να παγώσουν οι παραγωγές των σκηνών του Ρεξ αλλά κυρίως για να μετατραπεί ένα κρατικό θέατρο σε μια ζωντανή εστία αγώνα, συνάντησης και ζύμωσης των εργαζομένων στην τέχνη. Είναι η στιγμή να διακοπεί η ροή του κοινωνικού χρόνου και να τεθούν εκ νέου και συλλογικά όλα τα αγωνιώδη ερωτήματα που αφορούν την εκπαίδευση, την εργασία μας και τη ζωή.

Ενάντια σε μια πολιτική που μας θέλει ανειδίκευτες/ους εργάτριες/ες, εμείς δημιουργούμε τις δικές μας δομές αντίστασης, συνύπαρξης και δημιουργίας.

ΤΟ ΕΜΕΙΣ

- Ενώνουμε τις φωνές μας με τις καταλήψεις των Δραματικών Σχολών του Εθνικού Θεάτρου, του Κ.Θ.Β.Ε., του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΠΑΤΡΑΣ, της Κ.Σ.Ο.Τ. και τις καταλήψεις του ΤΣΙΛΛΕΡ, του Βασιλικού Θεάτρου της Θεσσαλονίκης και του Δημοτικού Θεάτρου Απόλλων της Πάτρας.

- Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους καθηγητές της δραματικής σχολής του Εθνικού Θεάτρου και του Κ.Θ.Β.Ε. που στηρίζοντας εμπράκτως τον δίκαιο αγώνα όλων μας, δήλωσαν παραίτηση.

- Είμαστε δίπλα στους Υγειονομικούς και τους Εκπαιδευτικούς που βρίσκονται σε κινητοποιήσεις, ενάντια στην συνεχόμενη και σκόπιμη υποβάθμιση των εργασιακών τους δικαιωμάτων. Παλεύουμε μαζί τους για την εξασφάλισης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα, των βασικών δομών της κοινωνίας ΥΓΕΙΑ – ΠΑΙΔΕΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- Την απόσυρση του ΠΔ 85/2022, και την αναβάθμιση όλων των καλλιτεχνών στην βαθμίδα Τ.Ε. (όπως ίσχυε για τους/τις διπλωματούχους/ες μέχρι το 2003). Συμπερίληψη όλων των αποφοίτων από το 2003 και μετά.

- Την ίδρυση Δημόσιου και Δωρεάν Πανεπιστημίου Παραστατικών Τεχνών και την ενίσχυση και διεύρυνση των ήδη υπάρχοντων πανεπιστημιακών τμημάτων καλλιτεχνικής εκπαίδευσης.

- Την υπογραφή αξιοπρεπών συλλογικών συμβάσεων παντού.
- Την αύξηση του προϋπολογισμού για τον σύγχρονο Πολιτισμό.
- Την ενίσχυση και ουσιαστική στήριξη των μικρών καλλιτεχνικών παραγωγών, των ανεξάρτητων ομάδων και καλλιτεχνών.
- Την επαναφορά και αύξηση των καλλιτεχνικών μαθημάτων στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Καλούμε τα καλλιτεχνικά σωματεία να συμμετέχουν μαζικά στις συνελεύσεις τους και να στηρίξουν πενήνήμερες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Καλούμε όλα τα εργατικά σωματεία να στηρίξουν τον αγώνα μας. Καλούμε όλες και όλους να στηρίξουν μαζί μας τους δικαίους αγώνες των υγειονομικών και των εκπαιδευτικών. Δεν υποχωρούμε, συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε. Να απαρνηθούμε αυτά που έχουμε. Να πάρουμε αυτά που μας αρνούνται!

Ν' απλώσουμε τις καταλήψεις στις σχολές

Την κατάληψη της σχολής αποφάσισαν οι φοιτητές/ριες της ΑΣΚΤ σε συνέλευσή τους τη Δευτέρα 13/2.

«Η γενική συνέλευση ήταν πολύ μαζική. Είχε τον διπλάσιο κόσμο από τον απαιτούμενο για απαρτία» μετέφερε ο **Αλέκος Κοροβέσης**, μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές, μετά το τέλος της συνέλευσης. «Αποφασίστηκε η άμεση κατάληψη της σχολής και η συμμετοχή στην πανεκπαιδευτική απεργία της Τετάρτης. Σε αυτό έπαιξε ρόλο και η παρέμβαση σπουδαστών/ριών του Εθνικού Θεάτρου που μίλησαν για τον αγώνα που είναι σε εξέλιξη και ξεκαθάρισαν ότι η καλύτερη στήριξη είναι η κατάληψη της Καλών Τεχνών από τους φοιτητές/ριες της και η απεργία διαρκείας από τους εργαζόμενους του κλάδου».

Από τις 10 Φλεβάρη είχε ξεκινήσει κατάληψη στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στο **Ναύπλιο**, ενώ την ίδια μέρα με την ΑΣΚΤ αποφασίστηκε η κατάληψη και του τμήματος Θεάτρου στο **ΑΠΘ**.

Ήδη από την περασμένη Τετάρτη, στην κατάμεστη αίθουσα της Πειραματικής Σκηνής του Εθνικού Θεάτρου, η **Μαρία Καστελιώτη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής και μέλος του ΣΕΚ στις Σχολές καλούσε χαιρετίζοντας την πρώτη ανοιχτή συνέλευση της Κατάληψης Ρεξ: «Ο αγώνας ενάντια στο ξεπούλημα της Παιδείας είναι κοινός. Θέλουμε να σας καλέσουμε στο συλλαλητήριο την Τετάρτη και όχι μόνο. Θέλουμε να σας καλέσουμε να κάνουμε μαζί παρεμβάσεις στις σχολές γιατί ο αγώνας σας είναι εμπνευστικός, βάζει καθαρά το πώς πρέπει να παλέψουμε –με καταλήψεις διαρκείας– και χρειάζεται η σύνδεση με το φοιτητικό κίνημα στα δημόσια πανεπιστήμια. Θα είναι δύναμη να έρθετε μέσα στις σχολές τις επόμενες ημέρες να ξεσηκώσουμε όλο τον κόσμο. Η κλιμάκωση είναι η μόνη απάντηση στις επιθέσεις της κυβέρνησης».

«Με καταλήψεις κι απεργίες διαρκείας έχουμε τη δύναμη να τους τσακίσουμε» ξεκαθαρίζει η προκήρυξη που διακινεί το **ΣΕΚ στις Σχολές** μέσα στα δημόσια πανεπιστήμια και καλεί «να απλώσουμε το νήμα των καταλήψεων και στις δικές μας σχολές. Η σύνδεσή μας με τους σπουδαστές των δραματικών σχολών είναι αναγκαία για να προχωρήσει παρακάτω η μάχη. Να μετατρέψουμε την απεργία των εκπαιδευτικών σε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο με μαθητές, φοιτητές, εκπαιδευτικούς, σπουδαστές».

13/2, Αθήνα, Απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων ΥΠΠΟ. Φωτό: Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Κοινός αγώνας ενάντια στη λεηλασία του Πολιτισμού

Η μεγαλύτερη πανελλαδική απεργία και κινητοποίηση των εργαζόμενων του Υπουργείου Πολιτισμού έγινε τη Δευτέρα 13/2, όταν η κυβέρνηση ψήφισε τον νόμο για να μετατρέψει τα πέντε μεγαλύτερα μουσεία της χώρας σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ανοίγοντας τον δρόμο για την ιδιωτικοποίησή τους.

«Την ώρα που η Υπουργός στη Βουλή μιλούσε για “μειοψηφίες”, οι αρχαιολόγοι και οι εργαζόμενοι του ΥΠΠΟΑ σε όλη τη χώρα απεργούσαν», τονίζει ο **Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων** σε ανακοίνωσή του και συνεχίζει: «Στην Αθήνα η συγκέντρωση των εργαζόμενων του ΥΠΠΟΑ μπροστά στο κλειστό Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο ήταν η μαζικότερη εδώ και δεκαετίες. Πάνω από 1.000 εργαζόμενοι και εργαζόμενες πραγματοποιήσαν πορεία προς τη Βουλή, όπου συζητιόταν το νομοσχέδιο. Στη **Θεσσαλονίκη** πραγματοποιήθηκε ανθρώπινη αλυσίδα γύρω από τον Λευκό Πύργο, η χρήση του οποίου με το παρόν νομοσχέδιο θα περάσει (μαζί με το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού) στο κυβερνητικό Διοικητικό Συμβούλιο για να αρχίσει η εμπορευματική «αξιοποίησή» του. Στο **Ηράκλειο**, μπροστά στο κλειστό Αρχαιολογικό Μουσείο, πραγματοποιήθηκε μαζική συγκέντρωση όχι μόνο των εργαζόμενων του ΥΠΠΟΑ, αλλά εκατοντάδων πολιτών που συγκεντρώθηκαν για να υπερασπιστούν το Μουσείο τους. Απεργίες και συγκεντρώσεις διοργανώθηκαν σε πάρα πολλούς νομούς της Ελλάδας. Από τα **Χανιά** ως τα **Γιάννενα**, από την **Κέρκυρα** ως την **Άρτα** μουσεία και αρχαιολογικοί χώροι παρέμειναν κλειστοί και οι Εφορείες Αρχαιοτήτων δεν λειτούργησαν λόγω απεργίας των αρχαιολόγων».

«Μετά από μια βδομάδα καθημερινών απεργιακών κινητοποιήσεων, κλιμακώσαμε την Δευτέρα με εντυπωσιακή και πρωτόγνωρη συμμετοχή στην απεργία, με ολόκληρες υπηρεσίες να κλεί-

νουν σε όλη την Ελλάδα. Παρ' ότι ψηφίστηκε ο νόμος της Μενδώνη, που η ομιλία της στη Βουλή ήταν ένας οχετός ψευμάτων, εμείς θα συνεχίσουμε», δηλώνει ο **Θωμάς Κατσαρός**, εργαζόμενος του Βυζαντινού Μουσείου και μέλος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. «Την Παρασκευή 10/2 οι Αρχαιολόγοι στη συνέλευσή τους αποφάσισαν ότι θα συνεχίσουν με κυλιόμενες 24ωρες απεργίες μέχρι και την Τετάρτη 15/2. Σκοπός αυτής της απεργίας είναι να μην γίνει η συνεδρίαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (ΚΑΣ), γιατί από αυτό περνούν τα θέματα διαχείρισης των ΕΣΠΑ, δηλαδή πολλά εκατομμύρια ευρώ. Γι' αυτό την Τρίτη 14/2 έγινε απεργιακή συγκέντρωση έξω από το υπουργείο Πολιτισμού στη Μπουμπουλίνας, ακυρώνοντας

το ΚΑΣ. Κάτω από το φόβο μεγάλης συγκέντρωσης ανέβαλλαν και τα εγκαίνια που είχαν προεξαγγείλει στην Ελευσίνα στις 14/2 για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Την Τετάρτη 15/2 στις 6μμ στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο έχουν ετοιμάσει μια πανηγυρική φιέστα για να παρουσιάσει ο Μητσotάκης την ανακαίνιση και επέκταση του Μουσείου, μια πολύ μεγάλη μπίζνα που έγινε μέσα σε ένα όργιο σκανδάλων με έμμεση ανάθεση, καταστρατηγώντας την κείμενη νομοθεσία. Στις 5μμ ετοιμάζουμε και εκεί μεγάλη διαμαρτυρία που καλούν ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων και ο Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ, μαζί με εκπαιδευτικούς και καλλιτέχνες».

M.N.

Ενισχυμένη η Αριστερά στο ΕΚΑ

Αρχαιρείσεις για ΔΣ ΕΚΑ	2023			2020		
	Ψήφοι	Έδρες	%	Ψήφοι	Έδρες	%
Ψηφίσαντες	1200			1214		
Άκυρα-Λευκά	12			12		
Έγκυρα	1188			1202		
ΔΑΣ	371	9	31,23%	345	9	28,70%
ΠΑΣΚΕ	230	6	19,36%	234	6	19,47%
ΔΑΚΕ	148	4	12,46%	162	4	13,48%
ΕΝΟΤΗΤΑ (ΔΑΚΕ 2)	146	4	12,29%	153	4	12,73%
ΕΑΚ / ΣΥΡΙΖΑ	110	3	9,26%	238	6	19,80%
ΕΜΕΙΣ / ΣΥΡΙΖΑ	109	3	9,18%			
ΑΤΕ-MAXH	68	2	5,72%	51	2	4,24%
ΡΕΣΑΛΤΟ ΣΤΗ ΓΑΛΕΡΑ		—	—	15	—	1,25%
ΕΡΓΑΣ	6	—	0,51%	4	—	0,33%

Το ψηφοδέλτιο ΕΝΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ (ΑΤΕ - MAXH) αύξησε τις ψήφους και τα ποσοστά της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στο μεγαλύτερο Εργατικό Κέντρο.

21 Οκτώβρη 2021. Απεργιακή διαδήλωση εκπαιδευτικών στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Αγώνας διαρκείας είναι η απάντηση στην υπουργό Παιδείας

Την ώρα που κορυφώνεται η μάχη ενάντια στην αντιδραστική αξιολόγηση της Κεραμέως στα σχολεία, είναι σημαντικό να θυμίσουμε τη σθεναρή αντίσταση των εκπαιδευτικών που ξεδιπλώθηκε από την πρώτη στιγμή ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που πολλές φορές έβαλε φρένο στα σχέδιά της να διαλύσει ακόμα περισσότερο τη δημόσια Παιδεία.

Η πρώτη μεγάλη μάχη ήταν ενάντια στη διαχείριση της πανδημίας το 2020 με την κυβέρνηση να διαπράττει έγκλημα όχι μόνο στο υγειονομικό επίπεδο, αλλά και στα ζητήματα της Παιδείας. Με την “εξ αποστάσεως εκπαίδευση” έσπειρε πανδημία ταξικών και ρατσιστικών αποκλεισμών εις βάρος των πιο φτωχών μαθητών, που δεν είχαν την ίδια ευκολία πρόσβασης σε υπολογιστές και διαδίκτυο. Ακόμα και η ηλεκτρονική πλατφόρμα με το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο, πάνω στο οποίο έστησε η κυβέρνηση την τελεκπαίδευση, δεν ήταν σε θέση να λειτουργήσει ομαλά.

Απέναντι σε αυτό το φιάσκο της τηλεκπαίδευσης -και τα σκάνδαλα με την ιδιωτική εταιρία που αποκαλύφθηκαν μετά-, οι εκπαιδευτικοί προέταξαν αιτήματα για την ασφαλή λειτουργία των σχολείων δια ζώσης, υπερασπιζόμενοι το καθολικό δικαίωμα στη δημόσια Παιδεία: Αποσυμφόρηση των σχολικών τάξεων με 15 μαθητές σε κάθε αίθουσα, με μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και κονδύλια για να στηρίξουν τις υποδομές για καλύτερα κτίρια και συνθήκες καθαριότητας χωρίς ΣΔΙΤ και ιδιώτες. Αντί γι’ αυτό, η κυβέρνηση βρήκε την ευκαιρία εν μέσω πανδημίας και καραντίνας με τα σχολεία κλειστά να προχωρήσει σε νομοθετήσεις που διαλύουν ακόμα περισσότερο τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία, ανάμεσα σε άλλα η βάση του 10 και η μείωση των εισακτέων, η τράπεζα θεμάτων και η αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών.

Απέναντι στο πολυνομοσχέδιο της Κεραμέως, οι εκπαιδευτικοί κατέβηκαν στον δρόμο, σπάζοντας την “καραντίνα στους αγώνες”. Στις 16 Απρίλη έγινε η πρώτη συγκέντρωση εκπαιδευτικών στο Υπουργείο Παιδείας με την αστυνομία να ελέγχει sms για μετακίνηση μέσω καραντίνας και να μοιράζει πρόστιμα, ενώ ακο-

λούθησε στις 24 Απρίλη μαζική πανεκπαιδευτική κινητοποίηση έξω από τη Βουλή. Αντίστοιχες συγκεντρώσεις έγιναν στις 24/4 σε πολλές πόλεις πανελλαδικά. Η τρίτη στη σειρά και μαζικότερη πανεκπαιδευτική κινητοποίηση έγινε στις 30/4 στην Αθήνα και στις άλλες πόλεις.

Μέσα στο Μάη το πανεκπαιδευτικό κίνημα κλιμάκωσε με τρία ακόμα μεγαλύτερα συλλαλητήρια (13, 19 και 26 Μάη) με χιλιάδες να πλημμυρίζουν τους δρόμους της Αθήνας και των άλλων πόλεων. Μέσα σε 40 μέρες, ο κόσμος της εκπαίδευσης έδειξε την οργή, αλλά και τη διάθεσή του να κλιμακώσει. Στην αντίθετη κατεύθυνση, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες των ομοσπονδιών ΟΛΜΕ και ΔΟΕ πήγαιναν τον γύρο συνελεύσεων από αναβολή σε αναβολή, ενώ τα σχήματα των Παρεμβάσεων καλούσαν σε άμεση απεργιακή κλιμάκωση με 48ωρη απεργία. Κάτω από την πίεση της βάσης και με το νομοσχέδιο να πηγαίνει προς ψήφιση, καλέστηκε 24ωρη απεργία στις 9/6 με την ΑΔΕΔΥ να συμμετέχει με στάση εργασίας.

Με πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις, ήδη από τα τέλη Αυγούστου, ξεκίνησε και η επόμενη σχολική χρονιά για τα ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας απέναντι στον κορονοϊό. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών τους προηγούμενους μήνες και τα αιτήματά τους καθόρισαν το μαθητικό κίνημα που ξεκίνησε τις καταλήψεις σχολείων. Η πρώτη μαθητική διαδήλωση στις 24/9, μετά από δύο βδομάδες που απλώνονταν οι καταλήψεις, τσάκισε με την τρομερή μαζικότητα και τα πολιτικά συνθήματα τη λαοπολογία της κυβέρνησης και των ΜΜΕ, που μιλούσαν για καταλήψεις μειοψηφίας και αρνητών μάσκας. Η ΟΛΜΕ είχε κηρύξει 3ωρη στάση εργασίας εκείνη τη μέρα σε συμπαράσταση με τις μαθητικές καταλήψεις, όπως και στην πανεκπαιδευτική διαδήλωση στη 1/10 -μαζί και με τη ΔΟΕ αυτή τη φορά- ενάντια στην πρόθεση του υπουργείου να επιβάλει σε μαθητές και εκπαιδευτικούς υποχρεωτικά τηλεμαθήματα στα σχολεία που έχουν κατάληψη.

Έναν περίπου μήνα μετά, στις 7/11 ήρθε το

βατερλώ της Κεραμέως στις ηλεκτρονικές εκλογές στα υπηρεσιακά συμβούλια των εκπαιδευτικών. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά μέσα από τις Παρεμβάσεις πάλεψε για να κερδίσει όλες τις παρατάξεις και τις Ομοσπονδίες στη γραμμή της αποχής και της κόντρας με το Υπουργείο. “Η ηλεκτρονική ψηφοφορία θα γίνει και τότε θα μετρήσουμε ποιοι θα πάνε με την ΟΛΜΕ και ποιοι με το Υπουργείο”, έλεγε η Κεραμέως και έστησε ολόκληρο εκλογικό πραξικόπημα για να κερδίσει το στοίχημα. Πάνω από το 90% των εκπαιδευτικών της γύρισαν την πλάτη επιλέγοντας τους συλλόγους τους. Ήταν μια νίκη που γέμισε αυτοπεποίθηση τους εκπαιδευτικούς.

Ξεσηκωμός

Η επόμενη χρονιά (2021) ξεκίνησε με την προσπάθεια να εφαρμοστεί η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, που οι καθηγητές την υποδέχτηκαν και αυτή με συντριπτικά ποσοστά απεργίας-αποχής. «Οργανώνουμε την απεργία αποχή αλλά αυτό είναι μόνο μια πλευρά της σύγκρουσης» επεσήμανε τότε το Δίκτυο Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”, που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις. «Αυτή η μάχη δεν θα κριθεί εξατομικευμένα ή με εσωτερικούς όρους και με κλειστά σχολεία. Χρειάζεται να συγκρουστούμε με όλο το διαλυτικό πλαίσιο που έχει επιβάλει η Κεραμέως εδώ και ένα χρόνο κωφεύοντας στα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος. Με απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, πανεκπαιδευτικό ξεσηκωμό».

Στις 28 Ιούλη η κυβέρνηση ψήφισε τον νόμο για την ατομική αξιολόγηση και την επαναφορά των επιθεωρητών, με εκπαιδευτικούς, φοιτητές και μαθητές να πραγματοποιούν κινητοποιήσεις από την αρχή του μήνα. Η Κεραμέως δήλωσε ότι όποιος εκπαιδευτικός δεν δεχτεί την αξιολόγηση θα του περικοπεί ο μισθός και δεν θα έχει μισθολογική εξέλιξη, επιβεβαιώνοντας τον τιμωρητικό χαρακτήρα της αξιολόγησης. Οι εκπαιδευτικοί για άλλη μια φορά της γύρισαν την πλάτη και στη συνέλευση των

προέδρων των ΕΛΜΕ μετά από γύρο μαζικών συνελεύσεων στα τέλη Σεπτεμβρίου με 92% (72 ΕΛΜΕ υπέρ - 6 λευκό) αποφασίστηκε η απεργία-αποχή ενάντια στην αξιολόγηση. Παρά τα τιμωρητικά μέτρα που θέσπισε αυτή τη φορά το υπουργείο προκειμένου να την περάσει, δάσκαλοι και καθηγητές συμμετέχουν με συντριπτικά - σχεδόν καθολικά - ποσοστά στην απεργία-αποχή. Γι’ αυτό η κυβέρνηση κατέφυγε στα δικαστήρια και η απεργία κηρύχθηκε παράνομη. Η οργή για αυτή την απόφαση κατέβασε πολλές χιλιάδες στον δρόμο την Παρασκευή 1/10. Το συλλαλητήριο χτυπήθηκε από την αστυνομία όταν έφτασε στο Σύνταγμα με χημικά, ξύλο και αύρα νερού.

Η κορύφωση των κινητοποιήσεων ήρθε 10 μέρες μετά, με την 24ωρη πανεκπαιδευτική απεργία και το μεγαλειώδες συλλαλητήριο στις 11/10. Ο Στέλιος Μιχαηλίδης έγραφε στο ρεπορτάζ του στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Πάνω από 100 χιλιάδες εκπαιδευτικοί δήλωσαν απεργοί. Χιλιάδες δάσκαλοι/ες και καθηγητές/τριες πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας και όλης της χώρας.... Ο χαρακτηρισμός “ιστορική απεργία” ακουγόταν από παντού στα πηγαδάκια των απεργών, με τους πιο παλιούς να θυμούνται την απεργία διαρκείας του 2006. Από όλες τις πόλεις ερχόταν η εικόνα των μαζικότερων συλλαλητηρίων των τελευταίων χρόνων».

Σήμερα, στην τελευταία ΓΣ των προέδρων των ΕΛΜΕ (11/2/23) υπερψηφίστηκαν ομόφωνα τόσο η απεργία αποχή και οι επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας από την ατομική αξιολόγηση όσο και η 24ωρη απεργία στις 15/2. Από το μεγάλο πανεκπαιδευτικό απεργιακό συλλαλητήριο στις 15/12/2022 ενάντια στον προϋπολογισμό της κυβέρνησης, το οποίο σημαδεύτηκε από τον θάνατο του μαθητή στις Σέρρες εξαιτίας των περικοπών, μέχρι τις μαζικές συνελεύσεις των τελευταίων ημερών, οι εκπαιδευτικοί δείχνουν ότι επιμένουν αγωνιστικά για να τσακίσουν αυτή τη μισητή κυβέρνηση και την υπουργό της.

Μάνος Νικολάου

Πανεκπαιδευτικός ξεσηκωμός 15Φ

Μαζικές συνελεύσεις

Μαζικότητα, πλούσια συζήτηση, διάθεση για απεργιακή σύγκρουση μέχρι τη νίκη. Με αυτά τα χαρακτηριστικά ολοκληρώθηκε ο γύρος των συνελεύσεων σε ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ σε όλη την Ελλάδα με τις εισηγήσεις από τις Ομοσπονδίες ΟΛΜΕ και ΔΟΕ να περιλαμβάνουν 24ωρη απεργία στις 15/2 και απεργία-αποχή μαζί με στάσεις εργασίας ενάντια στην ατομική αξιολόγηση. Παντού οι εισηγήσεις υπερψηφίστηκαν σχεδόν καθολικά, ενώ δυναμικά εκφράστηκε η διάθεση για απεργιακή κλιμάκωση στη συνέχεια.

«Η συνέλευση μας στις 9/2 είχε αισθητά περισσότερο κόσμο από κάθε άλλη φορά, συμβαδίζοντας με το γενικότερο κλίμα που υπάρχει στον κλάδο», μεταφέρει ο **Στέλιος Γιαννούλης**, μέλος του δικτύου “η Τάξη μας” και ταμίας του **ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης**. «Όλες και όλοι ήταν στο κλίμα ότι πάμε να κάνουμε μια μεγάλη απεργία την Τετάρτη 15/2. Η μεγάλη διαφορά όμως με τις προηγούμενες συνελεύσεις ήταν το πόσο ζωντανή συζήτηση έγινε. Ενώ άλλες φορές μιλούσαν σχεδόν μόνο τα μέλη του ΔΣ, τώρα πολλοί και πολλές πήραν τον λόγο για να εκφράσουν την άποψη και την αγανάκτησή τους και να θέσουν ερωτήματα για να ξεκαθαριστούν κάποια πράγματα, ενώ κάποιες τοποθετήσεις έκαναν κριτική στην ηγεσία της Ομοσπονδίας ότι έπρεπε να ξεκινήσει πιο νωρίς την απεργία και πιο αποφασιστικά.

Από τη μεριά μου πρότεινα τη δημιουργία απεργιακής επιτροπής, να φτιάξουμε πανό για την απεργία που θα κρεμάσουμε στα σχολεία και να οργανώσουμε γύρες εξορμήσεων για να ξεσηκώσουμε τους συναδέλφους. Επίσης, άνοιξα τη συζήτηση για την απεργία στις 8 Μάρτη και τη σημασία να παλέψουμε ταξικά και απεργιακά ενάντια στο σύστημα του σεξισμού και την κυβέρνηση που καλύπτει τους πλούσιους (εκ)βιαστές. Πολύ δυνατή στιγμή ήταν αυτή του χαιρετισμού του Ιάσονα Παπαδάτου, σπουδαστή δραματικής σχολής, που μετέφερε εικόνες από τις δράσεις του κινήματος των καλλιτεχνών και κέρδισε το πιο δυνατό χειροκρότημα».

«Με πάνω από 100 άτομα πραγματοποιήθηκε η συνέλευση δασκάλων στη Ξάνθη στις 9/2, η μεγαλύτερη που έχει γίνει ακόμα και από τον Οκτώβρη του 2021, που κήρυξαν παράνομη την απεργία μας», σημειώνει ο **Τζεμαλί Μηλιαζήμ**, μέλος ΔΣ του **ΣΕΠΕ Ξάνθης**. «Ο κόσμος θέλει να κοντράρει αυτή την ηττημένη κυβέρνηση και την υπουργό της, γιατί η επίθεση με την αξιολόγηση είναι πολύ μεγάλη και χυδαία. Συμμετείχαν πολλοί νεοδιόριστοι και αναπληρωτές, οι οποίοι δεν έχουν λυγίσει από τους εκβιασμούς της Κεραμέως. Είναι ο κόσμος που έχει εμπειρία αγώνων και είχε συγκρουστεί με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και το προσοντολόγιο του Γαβρόγλου. Δεν είναι σωστή η άποψη που λέει ότι οι νέοι συνάδελφοι δεν ενδιαφέρονται. Αντίθετα, ήταν στη συνέλευση, πήραν τον λόγο και θέλουν να παλέψουν.

Μετωπική σύγκρουση

Η ηγεσία της Ομοσπονδίας είναι αυτή που κάθε φορά θέλει πίεση και τώρα είναι η ώρα να βγει μπροστά και να καλέσει σε απεργιακή κλιμάκωση, για να μην μείνει ξεκρέμαστος ο κόσμος της εκπαίδευσης. Τον φόβο που θέλουν να μας επιβάλλουν με τις κυρώσεις κάθε είδους αν δεν δεχτούμε την αξιολόγηση χρειάζεται να τον στείλουμε πίσω στο στρατόπεδο της Κεραμέως και του Μητσotάκη. Με το να κλείσουν όλα τα σχολεία στις 15/2 και να συνεχίσουμε συντονισμένα μαζί με τους υγειονομικούς και τους καλλιτέχνες για μετωπική σύγκρουση με την κυβέρνηση, που προσπαθεί να αποδείξει στην άρχουσα τάξη μέχρι και την τελευταία στιγμή ότι μπορεί να τσακίσει τα συνδικάτα και την εργατική αντίσταση».

Με μεγάλη μαζικότητα πραγματοποιήθηκε στις 8/2 η συνέλευση και στην **ΕΛΜΕ Χανίων**. Όπως επισημαίνει η **Δώρα Κιντή**, από το δίκτυο “η Τάξη μας” και το σχήμα των Παρεμβάσεων “Πρωτοβουλία Παρέμβαση Εκπαιδευτικών” «στη συσπείρωση του κλάδου βοήθησε το ότι η ΟΛΜΕ κατέβασε ένα αγωνιστικό πλαίσιο με 24ωρη απεργία και το γεγονός ότι η Κρήτη θα προηγηθεί μαζί με άλλες περιφέρειες στην εφαρμογή της αξιολόγησης. Συμμετείχε ένα αρκετά μαζικό κομμάτι νεοδιόριστων που ήρθαν για να συντονιστούν. Θέλουν να παλέψουν οι ίδιοι ενάντια στην αξιολόγηση.

Σχεδόν ομόφωνα υπερψηφίστηκε η εισήγηση της ΟΛΜΕ και από τη μεριά μας ανοίξαμε το ζήτημα της κλιμάκωσης με απεργία διαρκείας, η οποία ψηφίστηκε πλειοψηφικά, συμπληρωματικά με την εισήγηση. Ομόφωνα πέρασαν και τα ψηφίσματα που καταθέσαμε για την απεργία στις 8

9/2, Γενική συνέλευση δασκάλων Ξάνθης. Φωτό: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Μάρτη και την αντιρατσιστική διαδήλωση στις 18 Μάρτη, συνδέοντάς την με την υποκρισία των από πάνω σε σχέση με τον σεισμό την Τουρκία σε αντίθεση με τη διάθεση αλληλεγγύης των από κάτω. Επίσης, αποφασίσαμε ότι θα συμμετέχουμε στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο στις 21/2 για να “υποδεχτούμε” τον Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μπλίνκεν».

«Δουλεύω από το 2003 ως αναπληρώτρια, έχοντας περάσει από 9 διαφορετικά σχολεία, και διορίστηκα μετά από 17 χρόνια», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Κατερίνα Ματθοπούλου**, δασκάλα στο 4ο Δημοτικό Αργυρούπολης, η οποία συμμετείχε στη συνέλευση του **ΣΕΠΕ Θουκιδίδης** και έκανε μια οργισμένη τοποθέτηση, περιγράφοντας τα προβλήματα που περνούν οι νέοι εκπαιδευτικοί και ειδικά οι γυναίκες. «Γίναμε η μόνη κατηγορία εργαζομένων στο Δημόσιο που δεν μονιμοποιήθηκαν αυτεπάγγελτα μετά από δύο χρόνια ως νεοδιόριστοι, αλλά θα πρέπει πρώτα να αξιολογηθούν. Ήμουν και στην πρώτη φουρνιά που δεν πήραμε άδεια ανατροφής για παιδί κάτω από τεσσάρων ετών που ίσχυε επίσης για το υπόλοιπο Δημόσιο. Παλέψαμε και δικαιωθήκαμε, αλλά μέχρι τότε το παιδί μου είχε γίνει ήδη τεσσάρων. Ως αναπληρώτρια ακόμα χειρότερα τα πράγματα. Πήρα μόνο δύο μήνες άδεια για την εγκυμοσύνη μου και άλλους δύο για τη λοχεία, ενώ ακόμα και στον ιδιωτικό τομέα οι άδειες που δικαιούνται είναι μεγαλύτερες. Πιστεύω ότι στον δρόμο κερδίζουμε πράγματα, όλοι μαζί ενωμένοι. Έχω δει αυτά τα χρόνια την αφίσα για τις 8 Μάρτη και φέτος θέλω να κατέβω κι εγώ».

M.N.

Μεγάλος πανεκπαιδευτικός ξεσηκωμός αναμένεται να είναι η απεργία ΔΟΕ-ΟΛΜΕ στις 15 Φλεβάρη, με τη βάση των εκπαιδευτικών να απαντάει συντριπτικά στους εκβιασμούς της Κεραμέως ότι η αξιολόγηση “δεν θα περάσει”.

«Είναι ιστορικό να βγαίνει παμπληφεί σε όλες τις ΕΛΜΕ πανελλαδικά ότι θα απαντήσουμε απεργιακά», τονίζει η **Εύα Ηλιάδη**, μέλος ΔΣ **Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας**. «Αυτό έφτασε και στη συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ που με ποσοστό 100% υπερψηφίστηκε το πρόγραμμα δράσης. Η απεργιακή κλιμάκωση με απεργίες είναι μονόδρομος για να προχωρήσουμε παρακάτω αυτή τη δυναμική και να κερδίσουμε. Είναι ανάγκη όλων μας, πόσο μάλλον για τους νεοδιόριστους, που γίνεται πλέον “ζήτημα ζωής ή θανάτου”, γιατί μπορεί να βρεθούν εκτός».

«Σε μια από τις πιο μαζικές συνελεύσεις που έχουν γίνει ποτέ, ψηφίστηκε ομόφωνα η προσθήκη του σχήματός μας των Παρεμβάσεων για συνέχεια με απεργιακή κλιμάκωση, συμπληρωματικά με το πλαίσιο της ΔΟΕ. Η συζήτηση δεν ασχολήθηκε με τις απειλές της Κεραμέως, αλλά πώς θα οργανώσουμε καλύτερα την απεργία, τη συζήτηση με τους γονείς και τη συσπείρωσή μας», αναφέρει η **Χριστίνα Λαδά**, πρόεδρος **ΣΕΠΕ Μεσσηνίας**, μέλος του δικτύου “η Τάξη μας”.

Ο μεγαλειώδης αγώνας διαρκείας των καλλιτεχνών, που έχουν αποφασίσει να συμμετέχουν στην απεργία των εκπαιδευτικών, και η πανυγειονομική απεργία στις 22/2 προσφέρουν δυνατότητες συντονισμού που θα κάνει πιο δυνατούς όλους τους αγώνες και ευκαιρία να κλιμακώσουν όλοι μαζί απεργιακά και πανεργατικά μέχρι να τσακιστεί αυτή η κυβέρνηση. Σε αυτή την κατεύθυνση οργανώνουν οι εκπαιδευτικοί του δικτύου “η Τάξη μας”.

Και οι φοιτητές

Κάνουμε την προσπάθεια η απεργία ΔΟΕ-ΟΛΜΕ στις 15/2 να πάρει πανεκπαιδευτικά χαρακτηριστικά και με τη συμμετοχή των φοιτητών. Ξεσηκώνουμε τις σχολές μας με εξορμήσεις, μοιράζοντας την προκήρυξη του ΣΕΚ στις σχολές, που καλεί στις 15/2 σε **συμπαράσταση με τους εκπαιδευτικούς και τους καλλιτέχνες, αλλά και κάνοντας ανακοινώσεις**.

Η μάχη που δίνουν ενάντια στην αξιολόγηση αφορά όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Από τους δασκάλους και τους καθηγητές μέχρι τους μαθητές και τους φοιτητές. Γιατί η αξιολόγηση αποτελεί μια ακόμα επίθεση στη δημόσια παιδεία, την οποία έχει βαλθεί η κυβέρνηση

ση να καταστρέψει από την αρχή της εκλογής της. Όμως καμία επίθεση δεν έμεινε αναπάντητη, είτε αυτό ήταν η πανεπιστημιακή αστυνομία, είτε ήταν οι ηλεκτρονικές εκλογές. Μάχες που συνεχίζονται αλλά καταφέραμε να τις κερδίσουμε, ενωτικά και με τους καθηγητές μας. Επιπρόσθετα, στην απεργία των εκπαιδευτικών συνδέεται και έχει δηλώσει τη συμμετοχή του όλος ο κλάδος των καλλιτεχνών, σπουδαστών και εργαζομένων, που δέχεται επίθεση με το προεδρικό διάταγμα και συνεχίζει τον αγώνα του. Η δύναμη για να κερδηθεί η κάθε μάχη, βρίσκεται στην ενότητα των κλάδων και των εργαζομένων, αλλά και στη γενίκευση των μαχών ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα.

Γιάννης Μπαρούτσας, φοιτητής ΠΑΔΑ

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Συνεχίζονται οι δράσεις των υγειονομικών στο νοσοκομείο Γεννηματάς που θα κορυφωθούν στο απεργιακό τριήμερο 20-22/2 ενάντια στην υποστελέχωση και την προσπάθεια του υπουργείου και της Διοίκησης να στρώσουν τον δρόμο στις ιδιωτικοποιήσεις. Νέα γενική συνέλευση του σωματίου εργαζομένων καλείται για την Τετάρτη 15/2 και στην περίπτωση που δεν θα υπάρξει απαρτία θα ξαναγίνει την επόμενη μέρα, 16/2.

Με κινηματικές δράσεις και καμπάνια υπογραφών, εργαζόμενοι του ΓΝΑ Γεννηματάς αντιδρούν στη νέα προκλητική πρόταση του υπουργείου, της ΥΠΕ και της Διοίκησης να εμπλακούν ιδιωτικά νοσηλευτήρια για να “βοηθήσουν” στις εφημερίες του νοσοκομείου. Συγκεκριμένα, θα προσφέρουν 50 κλίνες για να μεταφερθούν τα περιστατικά που δεν βρίσκουν κρεβάτι -στα 900 μέσο όρο περιστατικά στο ΤΕΠ- και μάλιστα με προϋπόθεση να είναι ελαφρά περιστατικά, πλήρως διεκπεραιωμένα και σε συγκεκριμένες ώρες -8πμ που τελειώνει η εφημερία μέχρι τις 4μμ. Είναι κοροϊδία γιατί θα λάβουν χοντρές αποζημιώσεις, χωρίς ουσιαστικά να προσφέρουν καμία βοήθεια.

Το κείμενο υπογραφών των γιατρών του ΓΝΑ Γεννηματάς εξηγεί γιατί είναι επικίνδυνη αυτή η εξέλιξη: «1. Είναι επικίνδυνο για τον ασθενή: -εξαιτίας της παραμονής τους στο ΤΕΠ χωρίς ιατρονοσηλευτική παρακολούθηση και θεραπεία μέχρι τη μεταφορά του... -εξαιτίας της μεταφοράς με ασθενοφόρο χωρίς συνοδεία γιατρού -σε ενδεχόμενη επιδείνωση της υγείας του ο ασθενής θα επιστρέφει στο Γεννηματάς οποιαδήποτε ώρα και στιγμή καταλύοντας έτσι τη συνοχή στην παρακολούθηση και αντιμετώπισή του. -Όλη αυτή η κατάσταση υποβαθμίζει τις παροχές στους υπόλοιπους ασθενείς.

2. Είναι επικίνδυνο για τους εργαζόμενους: -οι ήδη ελάχιστοι γιατροί που έχουν την ευθύνη του ΤΕΠ επιφορτίζονται με την παρακολούθηση και τη διαδικασία μεταφοράς ασθενών σε ιδιωτικά νοσοκομεία. -οι γιατροί που υπογράφουν τη μεταφορά των ασθενών είναι υπεύθυνοι για ό,τι συμβεί και μέσα στο ασθενοφόρο. -επιφορτίζει τους ήδη ελάχιστους παθολόγους των κλινικών και τους γιατρούς του ΤΕΠ με τεράστιο όγκο γραφειοκρατικής δουλειάς.

Πριμοδότηση ιδιωτικού τομέα

3. Το κόστος όλης αυτής της διαδικασίας είναι πολύ μεγαλύτερο από ότι θα κόστιζαν οι προσλήψεις προσωπικού και το άνοιγμα των κλειστών νοσοκομείων. Πρόκειται για ξεκάθαρη επιλογή πριμοδότησης του ιδιωτικού τομέα σε βάρος της δημόσιας Υγείας. Δεν αποφορτίζει το Γεννηματάς αντίθετα προσθέτει παραπάνω προβλήματα και προφανώς εντάσσεται στο σχέδιο ιδιωτικοποίησης του ΕΣΥ». Η ΕΙΝΑΠ υιοθέτησε το παραπάνω κείμενο και αποφάσισε στήριξη της ανυπακοής των γιατρών στις διακομιδές στα ιδιωτικά.

Η πρώτη δράση έγινε την Παρασκευή 10/2 με παράσταση διαμαρτυρίας στη σύσκεψη όπου ορίστηκαν οι υπεύθυνοι για αυτές τις διακομιδές από την διοίκηση του νοσοκομείου. Η συζήτηση που έγινε με πάνω από 50 άτομα την προηγούμενη μέρα (9/2) στην προσπάθεια να γίνει γενική συνέλευση ήταν καθοριστική για να ενεργοποιηθεί η απεργιακή επιτροπή και να οργανώσει έγκαιρα και συλλογικά αυτές τις δράσεις. Η συνέλευση αυτή καλέστηκε μετά από συλλογή 331 υπογραφών -πολύ περισσότερες από τις 120 που χρειαζόνταν βάσει καταστατικού- λόγω της συνεχούς άρνησης της πλειοψηφίας του ΔΣ να συγκαλέσει το ίδιο συνέλευση.

Εκτός από το ζήτημα για τη διακομιδή στα ιδιωτικά, κεντρικό θέμα ήταν το τριήμερο της ΠΟΕΔΗΝ και η πανελλαδική απεργία στις 22/2 που θα κλιμακώσει τον αγώνα για μαζικές προσλήψεις, μονιμοποίηση των ΣΟΧ, ενάντια στους εργολάβους και για αυξήσεις στους μισθούς. Συζητήθηκε επίσης η συμμετοχή στην απεργία στις 8 Μάρτη, για την εργατική απάντηση στις σεξιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης και τη διάλυση των νοσοκομείων και των δομών, ρίχνοντας περισσότερα βάρη στους οικογένειες και τις γυναίκες. Για τους σεισμόπληκτους σε Τουρκία και Συρία τονίστηκε ότι οι λαοί δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα μεταξύ τους στις δύο πλευρές του Αιγαίου, ενώ οργανώνεται συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης στο σωματείο υπό την αιγίδα της ΑΔΕΔΥ.

9/11/22, Πανεργατική Απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απεργιακό τριήμερο 20-22 Φ

Στην τελική ευθεία για το απεργιακό τριήμερο 20-22 Φλεβάρη, κορυφώνονται οι δράσεις των εργαζόμενων πανελλαδικά στα νοσοκομεία, με συνελεύσεις και περιοδείες, για να γίνει παντού ...της Ιεράπετρας. Το διήμερο 20 και 21 Φλεβάρη οργανώνονται δράσεις - συγκεντρώσεις στις πύλες ανά νοσοκομείο και πορείες στις τοπικές ΥΠΕ. Την τρίτη μέρα, 22/2, η ΠΟΕΔΗΝ έχει κηρύξει απεργία, 24ωρη στην Περιφέρεια και στάση εργασίας 8πμ με 3μμ στην Αττική, με διάφορα πρωτοβάθμια σωματεία, όπως του Άγιου Σάββα, να επεκτείνουν τη στάση εργασίας σε όλη την πρωινή βάρδια. Στην Αθήνα, η απεργιακή κινητοποίηση καλείται στις 8.30πμ στην πλατεία Μαβίλη.

Η κυβέρνηση συνεχίζει με εντατικούς ρυθμούς την κατεδάφιση του ΕΣΥ, για

Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση που γκρεμίζει το ΕΣΥ

να επωφελούνται τα αφεντικά της Ιδιωτικής Υγείας και οι εργολάβοι. Μετατρέπουν το αγαθό της Δημόσιας Υγείας σε εμπόρευμα που θα μπορούν να το έχουν μόνοι όσοι αντέχουν οικονομικά. Η απεργία στις 22/2 θα γενικεύσει και θα ενώσει τις αντιστάσεις που έχουν ξεδιπλωθεί σε πολλά νοσοκομεία πανελλαδικά για τις κλινικές που καταρρέουν λόγω υποστελέχωσης, για τους συμβασιούχους που απολύονται για να μπουν οι εργολάβοι, για τις συγχωνεύσεις νοσοκομείων που ετοιμάζει ο Πλεύρης.

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων ήδη έχει ξεκινήσει μεγάλη καμπάνια ξεσηκωμού των νοσοκομείων για την επιτυχία του απεργιακού τριημέρου, γεμίζοντας με αφίσες τους τοίχους των νοσοκομείων και με περιοδείες κλινική την κλινική με την προκήρυξη. Καλεί σε μια μεγάλη απεργία που θα γίνει αφετηρία για απεργιακό αγώνα με διάρκεια για ξηλώσουμε τις επιθέσεις του Πλεύρη και να γκρεμίσουμε της κυβέρνηση που θέλει να γκρεμίσει το ΕΣΥ.

M.N.

ΕΙΝΑΠ Φραγμό σε ομοφοβική επίθεση

Πρόταση μομφής στην πρόεδρο της ΕΙΝΑΠ Ματίνα Παγώνη έθεσε το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή στη συνεδρίαση του ΔΣ της ΕΙΝΑΠ στις 13/2. Όπως τονίζει το κείμενο που κατατέθηκε, ο λόγος για τη μομφή ήταν τα “σαφή σεξιστικά ομοφοβικά σχόλια, πλήρως ενταγμένα στην απξέντα του σεξισμού - ρατσισμού- ομοφοβίας- τρανσφοβίας που υπερασπίζεται προεκλογικά η ΝΔ” σε βάρος του Κώστα Καταραχιά, μέλους του ΔΣ που ανήκει στο Ενωτικό Κίνημα.

«Θεωρούμε ότι η επίθεση αυτή δεν θα είχε γίνει, αν δεν υπήρχε η πρωτοπόρα δράση και των δικών μας μελών, και συνολικά της Αριστεράς στα Νοσοκομεία. Εκφράζει την σκοπιμότητα να χτυπηθεί αυτό το δυναμικό με κάθε τρόπο. Για εμάς, τέτοιου τύπου θέματα είναι πολύ σοβαρά και τέτοιου τύπου “σχόλια” δεν μπορούν να μένουν αναπάντητα, δεδομένου ότι, ως παράταξη παλεύουμε συστηματικά ενάντια σε διακρίσεις μέσα στα νοσοκομεία που αφορούν το φύλο, τη σεξουαλικότητα, τη φυλή, την εμφάνιση, κλπ. Βάσει αυτών προχωράμε σε πρόταση μομφής στην Πρόεδρο», καταλήγει το κείμενο.

«Αν έχει το δικαίωμα οποιοσδήποτε να τοποθετείται με τέτοιο τρόπο στο ΔΣ της ΕΙΝΑΠ και μάλιστα η Πρόεδρος αυ-

τού του κορυφαίου συνδικαλιστικού οργάνου (που συμμετέχει στην απεργιακή 8 Μάρτη και στο Pride) προς ένα συνδικαλιστικό στέλεχος, τότε πώς θα υπερασπιστούμε κόσμο των νοσοκομείων που αντιμετωπίζει σεξιστικές, ομοφοβικές συμπεριφορές (ακόμα και λεκτικές) από διευθυντάδες, προϊστάμενους κοκ. Κάτω από αυτή τη πίεση ανακάλεσε τα λεγόμενα της και ζήτησε επίσημα συγνώμη», αναφέρει ο Κώστας Καταραχιάς.

Η ΔΗΠΑΚ (ΠΑΜΕ) τόνισε ότι καταδικάζει αυτή τη συμπεριφορά της προέδρου, αλλά το θέμα έληξε με τη συγγνώμη της, οπότε καταψήφισε την πρόταση μομφής μαζί με τη ΔΗΚΝΙ (ΔΑΚΕ). Στη γραμμή της ΔΗΠΑΚ κινήθηκαν και οι παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΙΣ, ενώ η ΠΑΣΚ (ΚΙΝΑΛ) απουσίαζε από τη συνεδρίαση.

Στη συνέχεια, επικαιροποιήθηκε η απόφαση για συμμετοχή στην απεργία της ΠΟΕΔΗΝ 22/2 και πέρασαν τα ψηφίσματα, πρώτον για στάση εργασίας στις 8 Μάρτη, με συμμετοχή στη συγκέντρωση 1μμ στην Κλαυθμώνος και δεύτερον για την αλληλεγγύη στον δοκιμαζόμενο λαό της Τουρκίας και το σταμάτημα των πολεμικών εξοπλισμών.

ΕΛΕΝΑ

Βασικός στόχος της κυβέρνησης είναι η σταδιακή κατάργηση του ΕΣΥ. Υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, χιλιάδες αποχωρήσεις λόγω συνταξιοδότησης και καμία μόνιμη πρόσληψη. Συνεχόμενες μετακινήσεις προσωπικού - επικουρίες για την κάλυψη των αναγκών.

Υπάρχουν τραγικές ελλείψεις και σε υλικοτεχνικό εξοπλισμό, ενώ σε πολλά τμήματα υπάρχει κίνδυνος για τη λειτουργία τους. Πρέπει να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς πάνω από τον πληθωρισμό για όλους. Να γίνει η μονιμοποίηση των συμβασιούχων, να αναγνωριστούν τα τόσα χρόνια προσφοράς και να μην είναι εργαζόμενοι β' κατηγορίας. Να γίνει μάχη για να κατοχυρώσουν τα εργασιακά τους δικαιώματα. Να μην μπουν οι εργολάβοι ιδιώτες όπως επιθυμεί η κυβέρνηση.

Το σωματείο του νοσοκομείου με την πλειοψηφία των εργαζομένων αποφάσισε την οργάνωση των απεργιακών κινητοποιήσεων με κορύφωση την πανελλαδική πανυγειονομική απεργία στις 22 Φλεβάρη. Φτάνει πια η κοροϊδία και η εκμετάλλευση.

Παναγιώτης Παπανικολάου, Εκπρόσωπος εργαζομένων ΟΑΕΔ Νοσοκομείου Ελ.Βενιζελου

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Στο Αγλαΐα Κυριακού έχει ανοίξει η μάχη ενάντια στην υποστελέχωση με κέντρο το νοσηλευτικό προσωπικό στα χειρουργεία. Δύο νοσηλευτές έχουν πάρει αναρρωτική άδεια η οποία θα είναι μακροχρόνια με αποτέλεσμα εδώ και καιρό να έχει κοπεί η άδεια στο υπόλοιπο προσωπικό. Η Διοίκηση δεν προχωράει στο να καλύψει το κενό. Οπότε ζήτησαν από το ΔΣ του σωματείου εργαζομένων να τους καλύψουμε την 48ωρη απεργία που θα κάνουν στις 21 και 22 Φλεβάρη. Είναι σημαντικό ότι συμπίπτει με την απεργιακή κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ στις 22/2 για να παλέψουμε όλοι μαζί για όλα τα σοβαρά προβλήματα που προκύπτουν από την καταστροφική πολιτική της κυβέρνησης για το ΕΣΥ.

Για να τα συζητήσουμε και να τα οργανώσουμε όλα αυτά την Τετάρτη 15/1 στις 12μ θα προχωρήσουμε σε γενική συνέλευση του σωματείου εργαζομένων. Πρόβλημα με τις ελλείψεις προσωπικού υπάρχει σε όλα τα τμήματα. Ως ΔΣ του σωματείου ζητήσαμε από κάθε τμήμα να καταγράψει αυτή την εικόνα και να την εκθέσουν αναλυτικά στη συνέλευση. Τους τελευταίους μήνες, τα προβλήματα οξύνονται αντί να λύνονται.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μας εμπαίζουν και με το θέμα της αύξησης των μισθών μας. Ανακοινώθηκε στη ΔΕΘ από τον Μητσοτάκη αλλά ακόμα δεν την έχουμε δει στο μισθολόγιο. Από την άλλη, οι αυξήσεις 10% που υποσχέθηκε είναι πολύ μικρές, την ώρα που από τον περασμένο Ιούνιο ο Άρειος Πάγος αποφάνθηκε ότι δικαιούμαστε αποκατάσταση μισθών στα επίπεδα του 2012, δηλαδή αυξήσεις 30% και 40% ανάλογα τη βαθμίδα. Άρα μαζί με τα υπόλοιπα, παλεύουμε και για γενναίες αυξήσεις στους μισθούς.

Γιώργος Σέρβος, επιμελητής καρδιολογικού στο Αγλαΐα Κυριακού, αντιπρόεδρος του σωματείου εργαζομένων

• Η ΠΟΕΔΗΝ αποφάσισε να καλύψει το νοσηλευτικό προσωπικό του Αγλαΐα Κυριακού και να στηρίξει τη 48ωρη απεργία τους 21-22/2.

Όλοι και όλες στη Μάχη της Υγείας

9/11/23, Από το μπλόκ των υγειονομικών στην Πανεργατική Απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΡΑΤΙΚΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ως Συντονιστικό Νοσοκομείων έχουμε ξεκινήσει περιοδείες στο Κρατικό Νίκαιας για το απεργιακό τριήμερο 20-22/2 με την αφίσα και την προκήρυξη. Την Παρασκευή 10/2 οργανώσαμε απεργιακή επιτροπή όπου κλείσαμε το πρόγραμμα εξορμήσεων και για την ερχόμενη βδομάδα. Ταυτόχρονα σχεδιάζουμε εκδήλωση το επόμενο διάστημα για τις 8 Μάρτη και θέλουμε να κερδίσουμε το σωματείο ότι θα καλέσει στην απεργία για τη μέρα της γυναίκας. Επίσης, μπαίνει σε κίνηση και το σχήμα ΑΡΣΙ-Νυστέρι-Ανένταχτοι στο οποίο συμμετέχουμε, το οποίο θα βγάλει ανακοίνωση για την απεργία που θα μοιραστεί στους συναδέλφους. Έχουμε κάνει πρόταση στο ΔΣ του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου για συνέλευση και παρ' ότι συμφωνήθηκε δεν έχει βγει ακόμα ημερομηνία.

Η διάθεση για την απεργία φουντώνει καθώς τα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία είναι μεγάλα. Το αίτημα για απεργιακό αγώνα διαρκείας -όχι μόνο μια στάση εργασίας ή μια 24ωρη- γίνεται μαζικό. Παλεύουμε για να κλείσουμε τον δρόμο στην ιδιωτικοποίηση που προωθεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη. Το ΕΣΥ θα πρέπει να παρέχει τις υπηρεσίες του σε όλον τον κόσμο και όχι με προτεραιότητα σε αυτούς που θα έχουν την οικονομική δυνατότητα. Διεκδικούμε γενναία χρηματοδότηση για τη δημόσια Υγεία και μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού καθώς αυτή τη στιγμή κυριαρχεί η υποστελέχωση στις κλινικές, στις ΜΕΘ και στα χειρουργεία, υπάρχουν ελάχιστες κλίνες ΜΕΘ και πολύωρες αναμονές στους ασθενείς για να εξυπηρετηθούν. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, γίνονται πολυάριθμα εργατικά ατυχήματα που προσπαθούν να αποσιωπήσουν.

Η πολιτική της κυβέρνησης είναι να καλύψει τα τεράστια κενά με μετακινήσεις και συμβασιούχους. Όπως αναφέρει και η ΠΟΕΔΗΝ, το μεγαλύτερο ποσοστό εργαζομένων στο ΕΣΥ πλέον δεν είναι μόνιμοι υπάλληλοι, αλλά με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Αντίστοιχα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι παντού. Γι' αυτό, προσπαθούμε να συνδέσουμε τον αγώνα μας με τους άλλους κλάδους που αγωνίζονται, όπως είναι οι καλλιτέχνες που εμπνέουν όλους μας με τη δυναμική τους.

Βαγγέλης Παππάς, νοσηλευτής στο Γενικό Κρατικό της Νίκαιας

ΑΤΤΙΚΟ

Εικόνα κατάρρευσης στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Αττικό. Γενική εφημερία κάθε 4 ημέρες με ράντζα και αρρώστους στους διαδρόμους από την προηγούμενη, με αναμονή 10-12 ώρες για εξέταση των ασθενών στα επείγοντα και με την απάνθρωπη απόφαση του υπουργείου για νοσηλεία αυτών στο Ιατρικό Κέντρο Περιστερίου σαν λύση για τα ράντζα.

Στην εξόρμηση που κάναμε ως Συντονιστικό των Νοσοκομείων για την οργάνωση της απεργίας 22 Φλεβάρη και το 3ήμερο 20-22/2 για την Υγεία, η υποδοχή του κόσμου ήταν φοβερή. Όλοι οργισμένοι και όλοι μας περίμεναν να συζητήσουμε τι κάνουμε. Διακινήσαμε μαζικά την Εργατική Αλληλεγγύη και κλείσαμε πως από Τετάρτη 15/2 θα ξανακάνουμε γύρα μαζί με κάποιους από αυτούς για να ενημερώσουμε και άλλους συναδέλφους. να κλείσουμε πούλμαν για το ανέβασμα στη Μαβίλλη. Σε συνέλευση προ 2 εβδομάδων η συμμετοχή των συναδέλφων ήταν μεγάλη γεγονός που δείχνει τις δυνατότητες πολλοί περισσότεροι να μπουν στη μάχη, να λειτουργεί μόνιμα απεργιακή επιτροπή για να ξεδιπλωθεί ο αγώνας με όλη τη δυναμική.

Θένια Ασλανίδη, γιατρός, εξειδικευόμενη επείγουσας ιατρικής στο νοσοκομείο Αττικό

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Με κέντρο την οργάνωση του απεργιακού τριημέρου της ΠΟΕΔΗΝ, πραγματοποιήσαμε γενική συνέλευση του σωματείου εργαζομένων την Πέμπτη 9/2. Ταυτόχρονα, άνοιξαν όλα τα πολιτικά ζητήματα της περιόδου, από τη μεγάλη δυναμική του κινήματος των εργατών της Τέχνης και τον πόλεμο μέχρι τον σεισμό στην Τουρκία και Συρία.

Η διαφορά σε αυτή τη συνέλευση ήταν η μεγαλύτερη διάθεση του κόσμου να βοηθήσει στην επιτυχία των δράσεων και της απεργίας στις 22/2. Τελειώνοντας τη συνέλευση, παρέμειναν για να αναλάβουν αρμοδιότητες και να δημιουργηθεί απεργιακή επιτροπή που θα ξεκινήσει τις εξορμήσεις στο νοσοκομείο.

Ήδη από την προηγούμενη βδομάδα γεμίσαμε το νοσοκομείο με αφίσες του Συντονιστικού Νοσοκομείων και μοιράσαμε μαζικά την προκήρυξη. Ο κόσμος είναι στα κάγκελα και θέλει να νικήσει ο αγώνας του. Αντιμετωπίζουμε το θέμα της εργολαβοποίησης της φύλαξης, κάνοντας τρεις κινητοποιήσεις, η μία μεγαλύτερη από την άλλη. Παρ' όλα αυτά η Διοίκηση το προχώρησε, παρά το ότι ο εργολάβος στοιχίζει περισσότερο στο νοσοκομείο και οι εργαζόμενοι θα δουλεύουν με πολύ χειρότερους όρους.

Έχουμε πάρει επίσης απόφαση ότι θα συμμετέχουμε με απεργία στην κινητοποίηση στις 8 Μάρτη, παγκόσμια ημέρα των γυναικών, αλλά και στις 18 Μάρτη ενάντια στους φασίστες και τον ρατσισμό.

Σπύρος Βασιλείου, αντιπρόεδρος σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μπροστά στην απεργία στις 22/2, επικρατεί η οργή για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι υγειονομικοί στα δημόσια νοσοκομεία. Τα παραδείγματα της διάλυσης έρχονται το ένα μετά το άλλο.

Με το πρόσχημα ότι γύρισαν οι εργαζόμενοι σε αναστολή, έδιωξαν τραυματιοφορείς του Ιπποκράτειου που δούλευαν μέσω εργολάβου. Στην πράξη έγινε μείωση προσωπικού, γιατί αυτοί που έφυγαν ήταν σχεδόν τριπλάσιοι από αυτούς που γύρισαν. Αυτό σήμανε επιπρόσθετες βάρδιες της τελευταίας στιγμής για να βγει το πρόγραμμα. Δεύτερη εικόνα διάλυσης, σε εφημερία εν μέσω κακοκαιρίας και σε υπό το μηδέν βαθμούς κελσίου δουλεύαμε σε παγωμένο χώρο, επειδή είχε χαλάσει η θέρμανση. Επιπρόσθετα, συνεχίζουν να στέλνουν ειδικευόμενους άσχετων ειδικοτήτων στα τμήματα κόβιντ για να καλύψουν τα κενά, επιμένοντας στην πολιτική των μετακινήσεων και όχι των προσλήψεων. Απέναντι σε όλα αυτά, ο κόσμος έχει τη διάθεση να παλέψει.

Αυτή τη δυναμική δυστυχώς χάνουν από τα μάτια τους οι συνδικαλιστικές ηγεσίες. Τα πρωτοβάθμια σωματεία δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα να κινούνται για την οργάνωση της απεργίας στις 22/2, ενώ η ΕΝΙΘ δεν ασχολήθηκε καθόλου, με ευθύνη και των δυνάμεων του ΠΑΜΕ που την υποτιμάει αντιμετωπίζοντάς την ως εθιμοτυπική απεργία της ΠΟΕΔΗΝ. Η συνέλευση του σωματείου εργαζομένων στο Ιπποκράτειο την Τετάρτη 15/2 δίνει την ευκαιρία για να εκφραστεί η οργή του κόσμου, με μια απόφαση που θα βγάλει το σωματείο μπροστά να οργανώσει την απεργία.

Καλούμε σε μαζική συμμετοχή στη συνέλευση και στη συγκρότηση απεργιακής επιτροπής για να συμμετέχει περισσότερος κόσμος στην οργάνωση για την επιτυχία της απεργίας.

Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

ΕΕ του πολέμου και του ρατσισμού

Λεφτά για τη συνέχιση του πολέμου στην Ουκρανία και όχι για την ανθρωπιστική κρίση στη Συρία και στην Τουρκία προτιμάει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό ήταν το συμπέρασμα της Συνόδου Κορυφής η οποία πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες την περασμένη εβδομάδα.

Συγκεκριμένα, «το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χαιρέτησε την ταχεία παροχή στρατιωτικού εξοπλισμού στην Ουκρανία από τα κράτη μέλη» και ενέκρινε μια έβδομη δόση 500 εκατομμυρίων ευρώ σε στρατιωτική υποστήριξη στην Ουκρανία στο πλαίσιο του «Ευρωπαϊκού Ταμείου Ειρήνης» ανεβάζοντας τη συνολική στρατιωτική υποστήριξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κράτη μέλη της στα 12 δισεκατομμύρια ευρώ από την αρχή του πολέμου ενώ η συνολική βοήθεια ανέρχεται σε 67 δις ευρώ. Αντίθετα, τα κροκοδείλια δάκρυα για τους σεισμόπληκτους της Τουρκίας και της Συρίας μεταφράστηκαν σε μια «πρώτη βοήθεια» 3,5 εκατομμυρίων ευρώ στη Συρία και 3 εκατομμυρίων ευρώ στην Τουρκία!

Καυστέρησαν μάλιστα να αποφασίσουν την πενιχρή βοήθεια στην Συρία η οποία εδώ και πάνω από μια δεκαετία βρίσκεται σε καθεστώς κυρώσεων και το έκαναν

μόνο μετά τη δήλωση του υπουργού Εξωτερικών του καθεστώτος Άσαντ, **Φ. Μεκντάντ**, που τη ζήτησε λέγοντας ότι οι κυρώσεις δεν αποτελούν δικαιολογία για να μη σταλεί βοήθεια. Τα ίδια ισχύουν και στο κομμάτι της Συρίας που δεν βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του Άσαντ, όπως την περιοχή του Ιντλίμπ όπου βρίσκονται στρατόπεδα προσφύγων. Όπως αναφέρει η **ΕΛΙΞα Καραγιώργη** στη Ναυτεμπορική: «Οι διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις παρέχουν βοήθεια στην Ιντλίμπ και τις γύρω περιοχές εδώ και χρόνια. Ωστόσο, λόγω αυτού που οι αξιωματούχοι των Ηνωμένων Εθνών έχουν ονομάσει “κόπωση στο συριακό”, οι δωρεές έχουν μειωθεί και η προσοχή έχει στραφεί αλλού, ειδικά μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία που συμπληρώνει έναν χρόνο στις 24 Φεβρουαρίου».

Την ίδια ακριβώς στιγμή που η δύση αντιμετωπίζει, το λιγότερο με αδιαφορία, τους απλούς ανθρώπους (που προσπαθούν να σώσουν τους εγκλωβισμένους με μόνα εργαλεία τα γυμνά τους χέρια από τα συντρίμια που έχει αφήσει το καθεστώς Άσαντ, οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις -και τώρα και ο σεισμός- στην ευρύτερη περιοχή) καμιά «κόπωση» δεν διαφαίνεται στην εμπλοκή των χωρών της ΕΕ στο πλευρό των ΗΠΑ στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο Δύσης-Ρωσίας στην Ουκρανία.

Πύραυλοι, μαχητικά, άρματα μάχης

Ο ίδιος ο πρόεδρος της Ουκρανίας **Ζελένσκι** χαιρέτησε, καταχειροκροτούμενος στη Σύνοδο της ΕΕ ζητώντας περισσότερους πυραύλους μεγαλύτερου βεληνεκούς, μαχητικά αεροσκάφη νέου τύπου και άρματα μάχης «το συντομότερο δυνατό» για τη συνέχιση του πολέμου.

Όσον αφορά στα μαχητικά αεροσκάφη, υπέρ της παράδοσης δυτικών μαχητικών αεροσκαφών στην Ουκρανία πήρε θέση η πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου, **Μέτσολα**, ενώ αρκετοί ήταν οι ηγέτες της Ευρώπης που «έκλεισαν το μάτι» στον Ζελένσκι κατά τη διάρκεια των διμερών συναντήσεων που είχε στη σύνοδο αλλά και περιδεύοντας σε ευρωπαϊκές χώρες.

«Δεν αποκλείω απολύτως τίποτα» είπε ο **Μακρόν**. Ο Γερμανός καγκελάριος, **Όλαφ Σολτς**, που μόλις έδωσε το ok για να πάνε τα γερμανικά Λέοπαρντ στην Ουκρανία, αφού αναφέρθηκε στη «μαζική οικονομική, ανθρωπιστική και στρατιωτική υποστήριξη, βαρύ πυροβολικό, αεράμυνα και πιο πρόσφατα άρματα μάχης», έσπευσε να καθισχυράσει τον Ζελένσκι λέγοντας ότι όλα είναι πιθανά και ότι ήδη «έχουν σπάσει πολλά ταμπού». Στη συνάντησή του Ζελένσκι με τον **Μητσοτάκη**, ο τελευταίος επανέλαβε τη πρότασή του. «Ορισμένες συμφωνίες δεν είναι δημόσιες, αλλά είναι θετικές» δήλωσε ο Ζελένσκι μετά τις διεθνείς επαφές χωρίς να διευκρινίσει ποιες χώρες

Γιώργος Πίττας

Οι Σεισμοί σε Τουρκία και Συρία

Αλληλεγγύη!

Συνέχεια από τη σελ. 3

4. Οι σεισμοί επηρέασαν μια τεράστια περιοχή που εκτείνεται από την Τραπεζούντα έως την Παλαιστίνη. Οι επιπτώσεις ξεπερνάνε τα κρατικά σύνορα και αποτελούν ένα ακόμη πλήγμα για τις περιοχές που έχουν πληγεί βαθιά από τον πόλεμο - τον εμφύλιο πόλεμο στη Συρία, τους ανταγωνισμούς μεταξύ των περιφερειακών υπο-ιμπεριαλισμών, τον πόλεμο του Τουρκικού κράτους κατά του Κουρδικού λαού, τις επεμβάσεις του αμερικανικού και του ρωσικού ιμπεριαλισμού. Η καταστροφή αποτελεί ιδιαίτερο πλήγμα για το λαό της Συρίας, όπου οι ζωές τους έχουν καταστραφεί από τις πολυετείς ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τη βαρβαρότητα του καθεστώτος του Μπασάρ αλ Άσαντ ενώ τεράστιος αριθμός προσφύγων είναι διασκορπισμένοι σε όλη τη χώρα και σε γειτονικές χώρες.

5. Η κλίμακα αυτής της κρίσης υπερβαίνει τους πόρους των πληγέντων κρατών. Επί του παρόντος, οι δυτικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις έχουν τρεις προτεραιότητες: να κάνουν τους δικούς τους εργαζόμενους να πληρώσουν για την πληθωριστική κρίση πιέζοντας τα επιτόκια και την ανεργία προς τα πάνω και τους μισθούς προς τα

κάτω, να ρίχνουν όπλα στην Ουκρανία για να νικήσουν τους Ρώσους αντιπάλους τους και να κλείσουν τα σύνορα στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, που έχυσε κροκοδείλια δάκρυα για τον σεισμό, κυριάρχησε η προσπάθεια ενίσχυσης της Ευρώπης-φρούριο. Ενέκρινε άλλα 500 εκατομμύρια ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια για την Ουκρανία και 6,5 εκατ. ευρώ «επείγουσα ανθρωπιστική βοήθεια» για τη Συρία και την Τουρκία.

6. Αντίθετα, οι απλοί άνθρωποι σε όλη την περιοχή και πέραν αυτής έδειξαν το δρόμο συγκεντρώνοντας οι ίδιοι βοήθεια για τις πληγείσες περιοχές. Αυτή η αλληλεγγύη διαφαίνεται, για παράδειγμα, στην υποστήριξη που παρέχουν οι πολίτες τους εργαζόμενους να πληρώσουν για την πληθωριστική κρίση πιέζοντας τα επιτόκια και την ανεργία προς τα πάνω και τους μισθούς προς τα κάτω, να ρίχνουν όπλα στην Ουκρανία για να νικήσουν τους Ρώσους αντιπάλους τους και να κλείσουν τα σύνορα στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, που έχυσε κροκοδείλια δάκρυα για τον σεισμό, κυριάρχησε η προσπάθεια ενίσχυσης της Ευρώπης-φρούριο. Ενέκρινε άλλα 500 εκατομμύρια ευρώ σε στρατιωτική βοήθεια για την Ουκρανία και 6,5 εκατ. ευρώ «επείγουσα ανθρωπιστική βοήθεια» για τη Συρία και την Τουρκία.

7. Απαιτούμε από όλα τα κράτη:

- Να στείλουν άμεσα χρήματα, τρόφιμα, φάρμακα και υπηρεσίες διάσωσης στην περιοχή για να βοηθήσουν τα θύματα,
- Να καταργήσουν τις κυρώσεις κατά της Συρίας μόνιμα, όχι μόνο για έξι μήνες - χωρίς διακρίσεις για το ποιος θα βοηθηθεί.
- Να παράσχουν πλήρη υποστήριξη στους πρό-

σφυγες και τους μετανάστες εντός της περιοχής αλλά και εκτός της. Ανοίξετε τα σύνορα!

- Κόψτε τις δαπάνες για τα όπλα και ανακατευθύνετε τους πόρους στην κάλυψη πραγματικών ανθρωπινων αναγκών.

Στις πληγείσες χώρες να ξεκινήσει η ποινική δίωξη εκείνων των πολιτικών, εργολάβων και γραφειοκρατών που ευθύνονται για τις κακοτεχνίες και την αποτυχία προετοιμασίας απέναντι στους σεισμούς που ήταν προβλέψιμοι και την αποτυχία στην παροχή ταχείας βοήθειας, που προκάλεσαν τον θάνατο τόσων ανθρώπων.

8. Αν και η κλιματική αλλαγή πιθανόν να μην έπαιξε ρόλο στην άμεση πρόκληση αυτής της καταστροφής, αυτό που συνέβη μας δίνει μια γεύση για το πώς θα αντιμετωπιστεί η κλιματική καταστροφή - με αμέλεια, καταστολή και καταγγελίες των θυμάτων.

Η Σοσιαλιστική Επανάσταση είναι αναγκαία και πιο επείγουσα από ποτέ για να απαλλαγεί ο κόσμος από το καπιταλιστικό σύστημα, τις στρεβλές του προτεραιότητες και τις διεφθαρμένες και ανάλγητες άρχουσες τάξεις.

Το Συντονιστικό της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης 12 Φεβρουαρίου 2023

Μια φυσική καταστροφή προστέθηκε στις πολιτικές και οικονομικές καταστροφές. Με πολλή θλίψη θρηνούμε τους μάρτυρες της καταστροφής που έπληξε τον συριακό και τον τουρκικό λαό τη **Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2023, έχοντας ως αποτέλεσμα 1586 νεκρούς στη Συρία και 3648 νεκρούς στην Τουρκία μόλις την επόμενη μέρα του σεισμού, ένας αριθμός που αναμένεται να αυξηθεί κατά πολύ. Δεκάδες χιλιάδες είναι οι τραυματίες, οι άστεγοι και οι πάσχοντες και χιλιάδες τα καταστραμμένα κτίρια.**

Όμως ενώ στην Τουρκία γίνονται έρευνες διάσωσης με τη βοήθεια άλλων χωρών και οργανισμών, ο Συριακός λαός δεν έχει στη διάθεσή του παρά μόνο εντελώς πρωτόγονα μέσα ως αποτέλεσμα της μεγάλης έλλειψης εξοπλισμού και προσωπικού εξειδικευμένου στη διαχείριση κρίσεων και καταστροφών ενώ χιλιάδες οικογένειες έχουν μείνει άστεγες μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Παρά τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες, οι Σύριοι επιδεικνύουν σημαντική

Ο Ερντογάν φοβάται την οργή

Οι δυο διαδοχικοί σεισμοί που χτύπησαν την Τουρκία και τη Συρία ήταν μεγάλοι – οι χειρότεροι που έχουν πλήξει την περιοχή εδώ και οκτώ, τουλάχιστον, δεκαετίες. Αλλά δεν ήταν το μέγεθός τους αυτό που σκόρπισε το θάνατο: ο πραγματικός «δολοφόνος» δεν ήταν ο ίδιος ο σεισμός. Οι πραγματικοί δολοφόνοι ήταν η φτώχεια και η εγκατάλειψη. Η καταστροφή πήρε τόσο μεγάλες διαστάσεις γιατί τα περισσότερα σπίτια ήταν παλιά. Γιατί οι φτωχοί δεν έχουν λεφτά να μείνουν σε καλά σπίτια. Γιατί η μόρα τους είναι να ζούνε σε ετοιμόρροπα ερείπια. Και αυτή δεν είναι κάποια τουρκική ιδιαιτερότητα.

Η νοτιοανατολική Τουρκία είναι η πιο φτωχή «επαρχία» της χώρας. Το μέσο «κατά κεφαλήν εθνικό εισόδημα» στην περιοχή αγγίζει μόλις και με δυσκολία το 55% του εθνικού μέσου όρου. Η πλειοψηφία των κατοίκων είναι Κούρδοι – ένας λαός που βρίσκεται υπό διωγμό εδώ και δεκαετίες στην Τουρκία. Η περιοχή «φιλοξενεί» ακόμα εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες από την Συρία που ζούνε σε ακόμα χειρότερες συνθήκες.

Ο Ερντογάν προσπαθεί τώρα να ρίξει τις ευθύνες στους εργολάβους που έκλεβαν στα υλικά, παράβλεπαν τους κανονισμούς και αδιαφορούσαν για τις μελέτες και τα σχέδια. Οι εργολάβοι έχουν μεγάλες ευθύνες – για αυτό δεν υπάρχει αμφιβολία. Πολλά από τα κτίρια που κατέρρευσαν είχαν υποτυπώδη ή ανύπαρκτα θεμέλια. Άλλα είχαν πρόσθετους παράτυπους ορόφους. Πολλά είχαν δοκάρια και κολώνες με ελάχιστα σίδερα. Η κυβέρνηση είχε θεσπίσει έναν νέο, αυστηρό, οικοδομικό κανονισμό μετά τον καταστροφικό σεισμό του 1999, αλλά οι εργολάβοι έβρισκαν πάντα τρόπους να τον παρακάμπτουν. Αν και τα περισσότερα κτίρια που κατέρρευσαν είχαν χτιστεί πριν από το 1999, κάποια ήταν πολύ πιο σύγχρονα. Μερικοί εργολάβοι βρίσκονται ήδη στις φυλακές.

Παράκαμψη κανονισμών

Αλλά η κυβέρνηση έχει τεράστιες ευθύνες για αυτή την παράκαμψη των κανονισμών. Ο έλεγχος των οικοδομών «ιδιωτικοποιήθηκε» επί Ερντογάν: διεξάγεται από ιδιωτικές εταιρίες οι οποίες πληρώνονται από τους ίδιους τους εργολάβους. Ακόμα χειρότερα η κυβέρνηση, αντί να αναγκάσει τους εργολάβους να ενισχύσουν ή να καταδείψουν τα επικίνδυνα κτίρια, τους έδινε ξανά και ξανά τη δυνατότητα να τα «νομιμοποιούν» πληρώνοντας απλά ένα μικρό πρόστιμο.

Ο κατασκευαστικός τομέας είναι, μαζί με την «αγορά της γης» μια από τις ατμομηχανές της τουρκικής οικονομίας. Το 2019 πουλήθηκαν σχεδόν 1,3 εκατομμύρια διαμερίσματα και εκατοντάδες χιλιάδες γραφεία, καταστήματα και βιομηχανικά κτήρια – η «ζήτηση» για εξαγγελματική στέγη ξεπέρασε τα 6 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα. Οι κάθε είδους «διενοκλύσεις» προς τον κλάδο στηρίζουν δυναμικά την εθνική οικονομία. Το τίμημα αυτής της ανάπτυξης το πλήρωσαν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι στις 6 Φλεβάρη με τη ζωή τους.

Η καταστροφή που άφησε πίσω του ο διδυμος σεισμός είναι ανυπολόγιστη. Οι καταμετρημένοι νεκροί ξεπερνάνε μέχρι στιγμής τις 33 χιλιάδες – 29,5 χιλιάδες στην Τουρκία και 3,5 χιλιάδες στη Συρία. Το

τελικό νούμερο, είναι βέβαιο, ότι θα είναι πολύ μεγαλύτερο καθώς χιλιάδες άνθρωποι παραμένουν θαμμένοι κάτω από τα ερείπια χωρίς να υπάρχει πλέον η παραμικρή ελπίδα ότι θα είναι ακόμα ζωντανοί. Τουλάχιστον ένα εκατομμύριο κτίρια έχουν καταρρεύσει ή υποστεί σημαντικές ζημιές – οι άστεγοι μετρούνται σε εκατομμύρια. Ο Ερντογάν υπόσχεται τώρα ότι η περιοχή θα ανοικοδομηθεί άμεσα αλλά οι υποσχέσεις του δεν πείθουν. Στην περιοχή δεν κυριαρχούν μόνο ο θρήνος και η απογώνωση αλλά και η οργή.

Ο Ερντογάν -και μαζί του ολόκληρη η καλή κοινωνία της Τουρκίας- φοβάται αυτή την οργή. Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε η κυβέρνηση μετά τον σεισμό ήταν να «κλείσει» το twitter για να σταματήσει το κύμα της κατακραυγής – μια δολοφονική κίνηση αν σκεφτεί κανείς ότι τα κινητά τηλέφωνα και τα κοινωνικά δίκτυα ήταν συχνά τα μόνα μέσα που είχαν οι εγκλωβισμένοι στα ερείπια για να στείλουν στους διασώστες το στίγμα τους.

Ο σεισμός και τα αισθήματα αλληλεγγύης απέναντί στους «γείτονες» μας ανάγασε ακόμα και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη να εγκαταλείψει την ψυχροπολεμική της ρητορική και να στείλει μια μονάδα των ΕΜΑΚ στην Τουρκία για να συμμετάσχει στις προσπάθειες διάσωσης. Ο **Νίκος Δένδιας**, ο τουρκοφάγος υπουργός Εξωτερικών «μας», πήγε στην Τουρκία και «αγκαλιάστηκε» δημόσια με τον **Μεβλούτ Τσαβούσογλου**, τον υπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησης του Ερντογάν. Πρόκειται για καθαρή υποκρισία.

Ο προϋπολογισμός του «ψυχρού πολέμου» που μαίνεται στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία μετριέται κάθε χρόνο σε δισεκατομμύρια. Χιλιάδες άνθρωποι θα ήταν σήμερα ακόμα ζωντανοί αν έστω και ένα μικρό κλάσμα από αυτόν τον προϋπολογισμό του θανάτου είχε δαπανηθεί για να χτιστούν ανθεκτικά στο σεισμό κτίρια στις ερειπωμένες πόλεις της νοτιοανατολικής Τουρκίας.

Το ίδιο ισχύει και για εμάς εδώ στην Ελλάδα. Μπορεί να μην είχαμε σεισμό. Είχαμε όμως την πανθημία και τους χιλιάδες ασθενείς που πέθαναν άδικα στα νοσοκομεία διασωληνωμένοι εκτός ΜΕΘ, γιατί δεν υπήρχαν αρκετές ΜΕΘ. Ένα μικρό μόνο κλάσμα από τα δισεκατομμύρια που «ξοδεύουμε» για τα Ραφά και τις φρεγάτες αν πήγαινε στην υγεία, χιλιάδες συμπολίτες μας θα ήταν σήμερα ακόμα στη ζωή.

Δεν σκοτώνει μόνο ο θερμός πόλεμος. Σκοτώνει και ο ψυχρός.

Σωτήρης Κοντογιάννης

«Προχωράμε με μαχητικότητα και

Κατερίνα Θωίδου,
δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη
με την Ανταρσία στην Κοκκινιά

Πάνουμε το νήμα από τις μεγάλες κινητοποιήσεις των γυναικών σε όλο τον κόσμο. Από την Αμερική ενάντια στην απαγόρευση των εκτρώσεων και την Ιταλία ενάντια στη φασίστρια Μελόνι μέχρι την εξέγερση στο Ιράν για ζωή και ελευθερία που ξεσήκωσε όλη την εργατική τάξη και κέρδισε να διώξει την αστυνομία «ηθών» από τους δρόμους.

Είναι η πέμπτη χρονιά που οργανώνουμε απεργία στις 8 Μάρτη κι έχουμε κάθε λόγο να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να είναι πετυχημένη. Έχουμε να παλέψουμε μια κυβέρνηση που, προσπαθώντας να διαχειριστεί ένα σύστημα στη χειρότερη κρίση του, φορτώνει τα βάρη στις πλάτες της εργατικής τάξης, βαθαίνει τις διακρίσεις και τις σεξιστικές επιθέσεις και κυριολεκτικά έχει μετατρέψει τις ζωές των γυναικών σε κόλαση. Διαλύει εργασιακές σχέσεις και ΣΣΕ, διαλύει κατακτήσεις δεκαετιών όπως οι κοινωνικές δομές πρόνοιας, η παιδεία, η υγεία, Αυτό φέρνει αύξηση των σεξουαλικών παρενοχλήσεων, της ενδοοικογενειακής βίας, των γυναικοκτονιών.

Στη Νίκαια έγινε η πρώτη γυναικοκτονία της χρονιάς. Η γυναίκα που δολοφονήθηκε ξυλοκοπούνταν για χρόνια. Θα ζούσε αν υπήρχαν οι κατάλληλες δομές στο δήμο και τις γειτονιές με κοινωνικούς λειτουργούς, ψυχολόγους, ξενώνες για κακοποιημένες γυναίκες, δημόσιες και δωρεάν δομές για τα παιδιά για να μην αφήνονται στα χέρια των παπάδων και των ιδιωτικών ΜΚΟ. Είναι μάχη που χρειάζεται να τη δώσουμε σαν εργατικό κίνημα.

Την ίδια στιγμή έχουμε να παλέψουμε μια την κυβέρνηση που εξαπολύει όλες τις ιδεολογικές επιθέσεις του «Πατρίς, Θρησκεία, Οικογένεια». Με την καμπάνια για το αγέννητο παιδί, με τα συνέδρια υπογονιμότητας, με το νόμο της συνεπιμέλειας που αποκαλύφτηκε ότι οι μπαμπάδες που τον υπαγόρευσαν έχουν σχέσεις με τη greekmafia και όλο τον υπόκοσμο. Μια κυβέρνηση που καλύπτει τους πλούσιους βιαστές και εκβιαστές να παρενοχλούν και να κακοποιούν γιατί έχουνε την προστασία, τις διασυνδέσεις, τα χρήματα. Μην ξεχνάμε τι έγινε στο ΑΤ Ομόνοιας, τι γίνεται με το ρόλο της αστυνομίας στα κυκλώματα τράφικινγκ, τον Λιγνάδη, τον Μίχο, την οικογένεια Λεβέντη.

Σαν Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη από την πρώτη χρονιά είπαμε ότι η πάλη ενάντια στην καταπίεση είναι υπόθεση της εργατικής τάξης και των σωματείων. Είναι ξεκάθαρο τώρα ότι οι μάχες για μόνιμη και σταθερή εργασία, προσλήψεις, αυξήσεις και ΣΣΕ, για να μην ξεπουληθούν σχολεία, νοσοκομεία, δημόσιες κοινωνικές δομές στους ιδιώτες, είναι μάχες ενάντια στις σεξιστικές διακρίσεις και τη βία. Είμαστε περήφανες που το κίνημα επιμένει και δίνει δύναμη σε κάθε γυναίκα. Χρειάζεται να συνεχίσουμε για να ρίξουμε την κυβέρνηση με τους αγώνες μας και να κλιμακώσουμε μέχρι να τσακίσουμε το σύστημα που κερδίζει από την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Μεγάλη επιτυχία είχε η Ανοιχτή Συνέλευση που κάλεσε η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη την περασμένη Τρίτη 7/2 στο Ρομάντζο. Ήταν μια διαδικασία που, όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της, «ανέδειξε τη μαχητικότητα και την αποφασιστικότητα για την επιτυχία της απεργίας ενάντια στην καταπίεση και τον σεξισμό την παγκόσμια ημέρα των γυναικών».

Τη συζήτηση συντόνισε η Ζαννέτα Λυσικάτου, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕΔΗΝ. Σε αυτό το δισέλιδο δημοσιεύουμε αποσπάσματα από τις εισηγήσεις και τις τοποθετήσεις που ακολούθησαν.

«Έχουμε να παλέψουμε μια κυβέρνηση και ένα σύστημα που θέλει να πάρει πίσω τις κατακτήσεις που κερδίσαμε μέχρι τώρα με τους αγώνες μας», συνεχίζει η Κίνηση. «Κοινή αφετηρία ήταν το ψήφισμα που εγκρίθηκε στο συνέδριο του ΕΚΑ για στήριξη της απεργιακής 8 Μάρτη με κήρυξη στάσης εργασίας και κάλεσμα σε όλα τα σωματεία να απεργήσουν και να κατέβουν οργανωμένα εκείνη τη μέρα στο συλλαλητήριο στις 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Η συνέλευση τελείωσε με ενθουσιασμό, αλλά και με την απόφαση ότι αυτή η μάχη θα οργανωθεί ώστε να μην λείπει καμιά και κανένας. Προχωράμε με εκδηλώσεις στους εργατικούς χώρους, στις γειτονιές, στις σχολές. Προχωράμε στηρίζοντας τις απεργίες και τις καταλήψεις των Καλλιτεχνών, των Εκπαιδευτικών, των Νοσοκομειακών μέσα στον Φλεβάρη, ένα κύμα που μπορεί να ενωθεί στις 8 του Μάρτη σε μια μεγάλη πανεργατική απεργία με δυνατά συλλαλητήρια στην Αθήνα στην Κλαυθμώνος στις 1μμ και αντίστοιχα σε όλες τις πόλεις».

Επικοινωνήστε με την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη και προμηθευτείτε υλικά, αφίσες, προκηρύξεις για να οργανώσουμε μαζί τον αγώνα μας».

Ιζαμπέλλα Μπασάρι,
φοιτήτρια στο ΠΑΔΑ

Η ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας γίνεται αντιληπτή μέσα από τις μάχες που έχει δώσει τα τελευταία χρόνια. Φαίνεται από τους χιλιάδες στην πορεία αλληλεγγύης στη 19χρονη που βιάστηκε μέσα στο ΑΤ της Ομόνοιας. Φαίνεται ξανά στον Κολωνό με τους χιλιάδες που πλημμύρισαν τους δρόμους απαιτώντας δικαιοσύνη για τη 12χρονη που βιαζόταν και εκδιόταν από τον Μίχο, για να μην περάσει η συγκάλυψη από την κυβέρνηση. Αντίστοιχα φαίνεται στο Μουσικό Σχολείο Ιλίου που τρανς μαθήτρια δέχτηκε λεκτική επίθεση από καθηγητή της επειδή φορούσε φούστα και η αντίδραση των συμμαθητών της ήταν την επόμενη μέρα οι κοπέλες να φοράνε παντελόνια και γραβάτες και τα αγόρια φούστες.

Από την άλλη, φοιτητικοί σύλλογοι κατέβηκαν στη δίκη του Ζακ απαιτώντας δικαιοσύνη. Η νεολαία είναι σε όλες τις μάχες μπροστά, κατάφερε να μην εφαρμοστεί κανένα από τα νομοσχέδια της Κεραμέως, ούτε η πανεπιστημιακή αστυνομία, ούτε οι ηλεκτρονικές εκλογές που είχαν σκοπό τη διάλυση των φοιτητικών συλλόγων. Είναι ένα κίνημα που δεν φοβάται πλέον να σπάσει τους θεσμούς αυτής της κοινωνίας. Θέλουμε μαζί με αυτό το κίνημα να οργανώσουμε μια 8 Μάρτη που θα είναι απεργιακή.

Θα καλέσουμε σε εκδηλώσεις, σε ανοιχτές συζητήσεις. Θα καλέσουμε και τις καθηγήτριες και τους καθηγητές μας να συμμετέχουν, θα διεκδικήσουμε χρόνο από τα μαθή-

ματα για να μιλήσουμε για τη σημασία της 8 Μάρτη, όχι σαν γιορτή επετειακή που θα μοιράζουμε λουλούδια στις γυναίκες, αλλά σαν απεργία. Η νεολαία έχει τα βιώματα από μια κοινωνία που προβάλει τον σεξισμό, τον ρατσισμό, τη βία, την καταπίεση, τη φτώχεια. Έχει εμπειρία από αγώνες και ξέρει ότι μόνο έτσι μπορούν να γίνουν αλλαγές. Με διαδηλώσεις και απεργίες κοινές φοιτητών, νέων, μαθητών, εργατών. Είναι μια μάχη που δεν θα κερδηθεί ατομικά αλλά μόνο στο δρόμο όταν δρούμε συλλογικά και μαζικά σε κάθε μας αγώνα.

Μαρία Χαρχαρίδου,
νοσηλεύτρια, μέλος ΔΣ Σωματείου
Εργαζόμενων ΓΝΑ Γεννηματάς

Η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη έχει κα-
ταφέρει να γυρίσει το γυναικείο κίνημα στις ρίζες του. Είναι νίκη ότι η 8 Μάρτη είναι πια απεργία και διαδήλωση.

Ένας από τους κύριους στόχους αυτής της κυβέρνησης ήταν η ιδιωτικοποίηση των πάντων. Με αυτό το στόχο προχωρά και στην Υγεία. Μη κάνοντας προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, αλλά ΣΔΙΤ και δωρεές από φιλανθρωπικά ιδρύματα πλουσίων, επαναφέροντας τους εργολάβους. Το υγειονομικό κίνημα έχει σε μεγάλο βαθμό εμποδίζει αυτές τις επιθέσεις. Στο Γεννηματάς, που το Σωματείο έχει πλειοψηφία ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ και είχαμε δυσκολία να κάνουμε γενικές συνελεύσεις, ξεδιπλώσαμε δράση από τα κάτω με κείμενα υπογραφών, ενημερώσεις σε ασθενείς και συνοδούς, παραστάσεις διαμαρτυρίας και συμμετοχή σε όλες τις απεργίες και κινητοποιήσεις.

Το πιο συγκλονιστικό ήταν η διαμαρτυρία μας στα νέα ΤΕΠ από δωρεά του Λάτση τον Οκτώβρη. Πήραμε απόφαση ότι δεν θα είμαστε στη φιάστα, αλλά απέναντι στους υπουργούς και τους παρατρεχάμενούς τους, δηλώνοντας ότι είναι πρόκληση να κάνουν εγκαίνια την ώρα που το νοσοκομείο στενάζει από ελλείψεις προσωπικού και τεχνολογικού εξοπλισμού. Παρά τις αφόρητες πιέσεις και τους εκβιασμούς από τη Διοίκηση και τη ΔΑΚΕ, η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων ήταν στο πανό με θάρρος και αποφασιστικότητα. Ήταν στιγμή απελευθέρωσης που καταλαβαίναμε τη συλλογική μας δύναμη. Και ήταν παράδειγμα για όλα τα νοσοκομεία, όπου τολμάνε να πατήσουν το πόδι τους να υπάρχουν διαμαρτυρίες.

Παλεύουμε για ένα ΕΣΥ ανοιχτό για όλους και όλες, να μην επωμίζονται οι γυναίκες τη φροντίδα των ασθενών, να έχουν πρόσβαση στα νοσοκομεία, να έρχονται οι πρόσφυγες και να έχουν περίθαλψη. Θέλουμε εκπαίδευση για να αντιμετωπίζουμε όλα τα θέματα όπως είναι οι βιασμοί και οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις κι όχι να μας εμποδίζει η κάθε μπατσίνια να μιλάμε με τα θύματα, όπως έγινε στην περίπτωση της κοπέλας από την Ηλιούπολη.

Ζούμε σε μια περίοδο δύσκολη, η φτώχεια, η ανέχεια, η ακρίβεια, ο πόλεμος, η πανδημία, είναι φοβερές επιθέσεις. Όμως οι αντιστάσεις μας είναι διεθνείς. Στη Βρετανία έγιναν απεργίες νοσηλευτριών στο ΕΣΥ μετά από δεκαετίες με σύνθημα "ο κόσμος δεν πεθαίνει επειδή βγαίνουμε σε απεργία, βγαίνουμε σε απεργία επειδή ο κόσμος πεθαίνει". Αυτό μας κινητοποιεί από την Αθήνα μέχρι το Ρέθυμνο και την Ιεράπετρα.

Είμαστε σε προεκλογική περίοδο και όλοι δίνουν υποσχέσεις. Μισούμε την κυβέρνηση και θέλουμε να πέσει, αλλά δεν έχουμε εμπιστοσύνη σε καμιά επόμενη κυβέρνηση. Η δύναμη είναι στους συλλογικούς μας αγώνες. Η Κίνηση συνδέει τα αιτήματα του γυναικείου κινήματος με αυτά του εργατικού κινήματος. Στο χρόνο που έχουμε μπροστά μας δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για ψηφίσματα, άπλωμα σε όλους τους χώρους, εκδηλώσεις παντού, για να ξεσηκώσουμε τους πάντες.

αποφασιστικότητα για την απεργιακή 8Μ»

7/2, Ρομάντσο. Στιγμιότυπο από τη συνέλευση της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη. Φωτό: Λένα Βερδέ

Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ, Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη

Η φετινή 8 Μάρτη είναι αναβαθμισμένη γιατί, όπως ειπώθηκε, γίνεται μέσα σε προεκλογική περίοδο. Η προσπάθεια όλων ότι θα είναι μια ήρεμη περίοδος αποτυγχάνει. Βρισκόμαστε σε φάση εργατικής έκρηξης, που ολόκληροι κλάδοι συγκρούονται με την κυβέρνηση της ΝΔ.

Κυκλοφόρησε ξανά φέτος ο δείκτης ισότητας της ΕΕ, που μελετά ζητήματα μισθολογικά, πρόσβασης των γυναικών στην υγεία και την εκπαίδευση, πόσο ελεύθερο χρόνο έχουν κλπ. Πρώτη χώρα είναι η Σουηδία με δείκτη ισότητας αντρών-γυναικών στο 84%, ο μέσος όρος των 27 είναι στο 68% και η Ελλάδα του Μητσοτάκη είναι στην τελευταία θέση, την 27η, στο 53,4%. Αυτό λέει πάρα πολλά.

Μια κυβέρνηση που χτυπά την Υγεία με ιδιωτικοποιήσεις, συγχωνεύσεις και συρρίκνωση, βάζει χέ-

ρι στο πόσο προσβάσιμη είναι στις γυναίκες. Τα προγράμματα τύπου Φώφη Γεννηματά για τον καρκίνο είναι κοροϊδία. Έχουν χαθεί χιλιάδες ραντεβού μαστογραφιών, τεστ ΠΑΠ κλπ, ειδικά την περίοδο της πανδημίας. Για να μη μιλήσουμε για γέννες και εκτρώσεις, όλα γίνονται στον ιδιωτικό τομέα. Η κυβέρνηση πριν μερικούς μήνες ήθελε να κλείσει τη γυναικολογική κλινική του Γεννηματάς. Καταφέραμε και το σταματήσαμε. Στο Έλενα δίνουν μάχη ενάντια στην υποβάθμιση τμημάτων εκεί και ξεκινάνε κινητοποιήσεις. Τα παιδιατρικά αντίστοιχα δίνουν μάχη για την ενίσχυσή τους. Σταθμός είναι η απεργία μας στις 22 Φλεβάρη.

Στον Κολωνό, σε μια οικογένεια με οκτώ παιδιά, το πρώτο πράγμα που έκαναν ήταν να κατηγορήσουν τη μάνα, μια μάνα που δούλεψε όλη μέρα για να τα συντηρήσει. Η απάντηση του κινήματος ήταν να βρεθούν στο πλευρό τους οι σύλλογοι εκπαιδευτικών και τα σωματεία της γειτονιάς. Στο Βοήθεια στο Σπίτι έγινε πρόσφατα

48ωρη απεργία. Οι εκπαιδευτικοί δίνουν μάχη ενάντια στις επιθέσεις της Κεραμέως. Οι αναπλώτριες δεν έχουν κανέναν δικαίωμα στις άδειες κυήσεως, ανατροφής τέκνου. Οι σχέσεις εργασίας καθορίζουν και τη θέση των γυναικών.

Το εργατικό κίνημα, που διεκδικεί και περιφρουρεί αυτά τα κοινωνικά αγαθά, είναι στο κέντρο της μάχης ενάντια στην γυναικεία καταπίεση. Και αντίστροφα, δυνάμωνοντας το κίνημα ενάντια στην καταπίεση δυναμώνουμε το εργατικό κίνημα ενάντια στις κυβερνήσεις και το σύστημα συνολικά. Δίνουμε και οικονομικές και ιδεολογικές μάχες.

Η φετινή 8 Μάρτη μπορεί να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις. Και τη μάχη ενάντια στη ΝΔ και τη συνέχεια, για να υποχρεώσουμε οποιαδήποτε κυβέρνηση προκύψει ότι τα αιτήματά μας θα υλοποιηθούν. Έχουμε τη δύναμη, έχουμε και την εναλλακτική. Κόντρα σε αυτό το σύστημα, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Απεργιακές αποφάσεις για τις 8 Μάρτη έχουν πάρει μέχρι τώρα το Συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Αθήνας (ΕΚΑ), η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας-Πειραιά (ΕΙΝΑΠ), η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου (ΕΙΝΗ), το Σωματείο Εργαζόμενων Νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, ο Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας, το Σωματείο Οδηγών Δήμου Αθήνας, η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, η ΕΛΜΕ Άνω

Λιοσίων-Ζεφυρίου-Φυλής, ο ΣΤ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης «Ο Αριστοτέλης», ο ΣΕΠΕ Χανίων, η ΕΛΜΕ Χανίων.

Συλλαλητήρια στις 8 Μάρτη έχουν προσδιοριστεί μέχρι τώρα στην Αθήνα, στη 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος, στα Χανιά, στις 12.30μμ στην πλατεία Αγοράς, στα Γιάννενα στις 12.30μμ στην Περιφέρεια, στην Ξάνθη στις 1.30μμ στην Κεντρική Πλατεία και στον Βόλο στη 1μμ στην πλατεία Αγ. Νικολάου.

«Έχουμε κι εμείς δώσει μεγάλο αγώνα για να μείνουμε στη δουλειά, όταν ο Μητσοτάκης μετά από πάρα πολλά χρόνια που δουλεύαμε μας έδιωξε», είπε η Μιμόζα, μετανάστρια καθαρίστρια στο δήμο Αθηναίων, ανοίγοντας τη συζήτηση. «Ευχαριστούμε για την υποστήριξη όλων σας, έχουμε έρθει εδώ με τις οικογένειές μας για να δουλέψουμε. Θα είμαστε κι εμείς στην απεργία δίπλα σας στις 8 Μάρτη, ενωμένες, για να κερδίσουμε».

Την υποκρισία της κυβέρνησης που μιλά στα ΜΜΕ για την πρόληψη κατά του καρκίνου, αλλά στον Άγιο Σάββα, το μεγαλύτερο ογκολογικό νοσοκομείο της χώρας, τα ραντεβού για μια μαστογραφία ή μια γυναικολογική εξέταση είναι κλειστά για μήνες, κατήγγειλε η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο. «Το ΕΣΥ συρρικνώνεται κι αυτό είναι πολιτική επιλογή», είπε. «Οι εργαζόμενες, ειδικά οι νοσηλεύτριες, είναι οι πιο κακοπληρωμένες. Συναδέλφισσα φέρνει το νεογέννητο μωρό της στη δουλειά σε έναν ακατάλληλο χώρο για μια ώρα, γιατί δεν μπορεί να δώσει περισσότερα λεφτά στο σχολικό του βρεφονηπιακού σταθμού να το πάρει νωρίτερα. Η κυβέρνηση θέλει να επαναφέρει τους εργολάβους που δώξαμε πριν μερικά χρόνια, σε κλάδους που κατεχοχόν δουλεύουν γυναίκες και είναι ακόμα πιο κακοπληρωμένες». Στον αναντικατάστατο ρόλο των συνδικάτων στη μάχη ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις, αναφέρθηκε και η **Τιάνα Ανδρέου**, εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, φέρνοντας συγκεκριμένα παραδείγματα από το Υπουργείο Οικονομικών. «Στην ΑΑΔΕ οργανώνουμε εκδήλωση για τις 8 Μάρτη στις 23 Φλεβάρη», ενημέρωσε.

Την εικόνα από συνέλευση μεταπτυχιακών φοιτητών και υποψήφιων διδασκόντων στο Πάντειο, όπου το πρώτο πράγμα που συζητήθηκε ήταν η 8 Μάρτη και πέρασε το ψήφισμα συμμετοχής, έφερε η **Βίκυ**, μεταπτυχιακή φοιτήτρια. Αντίστοιχη εικόνα από παρέμβαση στις φοιτητικές εστίες Ζωγράφου έφερε η **Πηνελόπη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής.

Στις μάχες του εκπαιδευτικού κινήματος, ενός χώρου με πλειοψηφία γυναικες, στάθηκε η **Εύα Ηλιάδη**, εκπαιδευτικός στην Ε' ΕΛΜΕ. «Συναδέλφους αναπληρώτρια σχεδίαζε πότε θα μείνει έγκυος για να μπορεί να μπει σε σχολείο και μετά να πάρει άδεια ανατροφής. Αυτό σημαίνει σεξισμός», είπε για να τονίσει με τη σειρά της το ρόλο των σωματείων και των διεκδικήσεων τους απέναντι σε επιθέσεις που πλήττουν τις γυναίκες.

Συνέπειες

Για τις συνέπειες της σεξιστικής και ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης πάνω στις ζωές των προσφυγισσών, μίλησε η **Νίνα**, από την κοινότητα Καμερούν. Συγκεκριμένα, κατήγγειλε ότι προσφύγισες που έχουν γεννήσει στα νοσοκομεία, τους απαγορεύουν να πάρουν τα παιδιά τους στο σπίτι και τα ετοιμάζουν για υιοθεσία χωρίς τη συγκατάθεσή τους. Αναφέρθηκε στις παράνομες απελάσεις και επαναπροωθήσεις και κάλεσε σε αγώνα για δουλειά, σπίτια, χαρτιά, δικαιώματα.

«Τα αιτήματα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, του εργατικού κινήματος και των γυναικών είναι συγκοινωνούντα δοχεία με τα αιτήματα των σεξεργατριών», είπε ο **Χρήστος**, από το Δίκτυο Ενδυνάμωσης Σεξεργαζομένων. «Έχουμε ακόμα τον απαρχαιωμένο νόμο του 2734/99 και η μόνη μορφή σεξεργασίας που αναγνωρίζεται από το κράτος είναι στους οίκους ανοχής. Όλα τα άτομα που εργάζονται στο σεξ εκτός των οίκων ανοχής δεν έχουν κανένα από τα εργασιακά δικαιώματα».

Στον Βαγγέλη Χατζηνικολάου αφιερώνει για άλλη μια χρονιά την 8 Μάρτη το Σωματείο Proud Seniors Greece – Ομάδα Υποστήριξης ΛΟΑΤΚΙ ατόμων ηλικίας 50 και άνω, εκ μέρους του οποίου μίλησε ο **Δημήτρης**, διαβάζοντας την ανακοίνωσή του. Σε μια χρονιά γεμάτη καταπίεση και επιθέσεις αναφέρθηκε η **Άρια Σταροπούλου**, τρανς non binary από τη ΦΛΣ, θυμίζοντας χαρακτηριστικά την αθώωση των αστυνομικών για τη δολοφονία του Ζακ.

Ως κατάκτηση χαρακτήρισε την απεργία στις 8 Μάρτη και η **Κατερίνα Γιαννούλια** από τη συλλογικότητα Συνέλευση 8 Μάρτη. Τόνισε την ανάγκη να διαφυλαχτεί και να εμπλουτιστεί αυτός ο χαρακτήρας καθώς και η σύνδεση του φεμινιστικού με το εργατικό κίνημα.

Το θεσμικό κενό στην προστασία των γυναικών, ανέδειξε στην αρχή της τοποθέτησής της η **Αναστασία Σταυροπούλου**, από τη ΛΑΕ-Ανυπότακτη Αριστερά και την Εναλλακτική Παρέμβαση-Δικηγορική Ανατροπή. Και κάλεσε σε συντονισμό των συλλογικοτήτων για μια κοινή μαζική πορεία στις 8 Μάρτη «σε σύνδεση με το κίνημα των εργαζομένων για ευρύτερες κατακτήσεις».

Επιμέλεια: Λένα Βερδέ

18 Μάρτη - Ενωμένοι/ες

Με επιτυχία έγινε το απόγευμα της Παρασκευής 10/2 στο Ρομάντζο η Ανοιχτή Σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ για την οργάνωση του αντιρατσιστικού-αντιφασιστικού συλλαλητηρίου στις 18 Μάρτη. Το εύρος των συμμετοχών και η πολύ πλούσια συζήτηση έβαλαν τις βάσεις για μια μεγάλη διαδήλωση στην Αθήνα που θα ξεκινήσει στις 3μμ στην Ομόνοια.

Τόσο ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ που άνοιξε τη συζήτηση, όσο και οι δεκάδες τοποθετήσεις που ακολούθησαν, κατήγγειλαν την υποκρισία των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τους δεκάδες χιλιάδες νεκρούς και τα εκατομμύρια των προσφύγων από τους φονικούς σεισμούς στην Τουρκία και τη Συρία, αλλά κλιμακώνουν τη ρατσιστική πολιτική της Ευρώπης Φρούριο.

Αντίστοιχα κατήγγειλαν την κυβέρνηση Μητσοτάκη εδώ, που ανακοινώνει επέκταση του φράχτη στον Έβρο, συνεχίζει τις δολοφονικές παράνομες επαναπροωθήσεις, κλείνει τα προγράμματα στέγασης των προσφύγων και διατηρεί το αίσχος των στρατοπέδων-φυλακών, στοχοποιεί αγωνιστές και δικηγόρους του κινήματος αλληλεγγύης. Μια εγκληματική, όπως είπαν οι περισσότεροι/ες, πολιτική που στρώνει ξανά το δρόμο στους φασίστες. Από όλους τονίστηκε επίσης η σημασία της διεθνούς διάστασης των αντιρατσιστικών διαδηλώσεων της 18 Μάρτη, που θα γίνουν ταυτόχρονα σε δεκάδες χώρες, σε εκατοντάδες πόλεις σε όλο τον κόσμο.

Δράσεις

Προγραμματίστηκαν δράσεις για τις επόμενες βδομάδες, με παρεμβάσεις σε εργατικούς χώρους, σχολές και γειτονιές, με επισκέψεις στα καμπ, με παρουσία στις απεργίες που ξεδιπλώνονται από τους καλλιτέχνες και τους εκπαιδευτικούς μέχρι τους νοσοκομειακούς. Συγκροτήθηκε επίσης ανοιχτή οργανωτική επιτροπή για την ενωτική δράση με όλους τους φορείς και τις συλλογικότητες που συμμετείχαν στη σύσκεψη και καλούν στο συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη στις 3μμ στην Ομόνοια.

«Να κινηθούμε με εξωστρέφεια, με αφίσα, με προκήρυξη, να συνεργαστούμε με κάθε κίνηση που θέλει να συνδιοργανώσει ένα μαζικό αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη, με μια ανοιχτή οργανωτική επιτροπή σε όσες κινήσεις, συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους πάρουν αυτήν την απόφαση. Πάμε να οργανώσουμε αυτή τη μάχη πλάι στους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, να γίνει η 18 Μάρτη ένας σταθμός μέσα στην προεκλογική περίοδο, για να ξεφορτωθούμε τον Μητσοτάκη και για να βάλουμε τη δικιά μας ατζέντα απέναντι στη δική τους βάρβαρη, ρατσιστική ατζέντα» τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου κλείνοντας την εισήγησή εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ.

Η στήριξη της ΑΔΕΔΥ και του συνεδρίου του ΕΚΑ στο συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη δίνει τη δυνατότητα για πανκνητοποίηση του εργατικού κινήματος. Αυτό τόνισαν συνδικαλιστές/ίστριες και εργαζόμενοι/ες από νοσοκομεία, σχολεία και άλλους χώρους.

«Στη χτεσινή γενική μας συνέλευση επιβεβαιώσαμε την απόφαση που είχαμε πάρει ότι συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο στις 3μμ στην Ομόνοια», είπε η **Ντίνα Γκαρανέ** από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή είναι υπόθεση του εργατικού κινήματος και της νεολαίας. Σε όλες τις μάχες ήταν μπροστά, από τις τοπικές κινητοποιήσεις μέχρι τη μεγάλη συγκέντρωση στο Εφετείο για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Η ίδια η Διεθνής Ημέρα Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού καθιερώθηκε μετά από επίθεση σε εκπαιδευτικούς και μαθητές στην Πανόρμου».

«Η 18 Μάρτη αποκτά χαρακτηριστικά συνολικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση της ΝΔ μέσα

στην προεκλογική περίοδο», είπε ο **Κώστας Καραχιάς**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζόμενων στο Έλενα Βενιζέλου. «Είναι μια κυβέρνηση που από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να εμποδίσει πρόσφυγες και μετανάστες να έχουν πρόσβαση στα νοσοκομεία, στερώντας τους το ΑΜΚΑ. Στο Έλενα βλέπουμε καθημερινά προσφύγισες και μετανάστριες που δεν έχουν που αλλού να πάνε. Το να σώσουμε τα νοσοκομεία μας από την ιδιωτικοποίηση είναι κρίσιμο για να σώσουμε την υγεία και αυτού του κόσμου. Η 18 Μάρτη συμπυκνώνει όλες αυτές τις μάχες».

Ταξικό χαρακτηριστικό

«Επειδή έχω βρεθεί στις κουρδικές περιοχές, παρακολούθησα την πορεία ενός Κούρδου πρόσφυγα από το 2011 μέχρι το 2021 στο “Θολό ποτάμι του Μπαασίμ” και σε λίγο θα βγει τώρα ο “Γάμος στο Αφρίν” που είναι για τις κουρδικές περιοχές, να πω μόνον κάτι. Ο σεισμός στην Τουρκία, στο Κουρδιστάν έχει ένα ταξικό χαρα-

κτηριστικό. Αφορά τις εργατικές περιοχές που χτίζονταν με αλματώδη ταχύτητα και τις κουρδικές περιοχές της βορειοδυτικής Συρίας που χτυπήθηκαν από τον τουρκικό στρατό κατοχής» τόνισε ο **Θωμάς Σίδερης**, δημοσιογράφος στην ΕΡΤ, προσθέτοντας ότι τα μικρόφωνα της εκπομπής του, της Αφύλακτης Διάβασης, παραμένουν πάντα ανοιχτά για την ΚΕΕΡΦΑ και το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα.

«Η 18 Μάρτη πρέπει να στηριχτεί. Μια σφιχτή γροθιά από όλους εμάς είναι τεράστιο πράγμα και το λέω αυτό έχοντας στο μυαλό μου ένα σωρό παραδείγματα, απ’ όλα αυτά τα χρόνια, με τη δράση μας στα στρατόπεδα των προσφύγων, στον Ασπρόπυργο στο πλευρό των Ρομά. Και συγκεκριμένα παραδείγματα ανθρώπων που πετύχαμε και μπήκαν μέσα στο κοινωνικό σύνολο και είναι φίλοι μας και είμαστε όλοι μαζί περήφανοι γι’ αυτό» είπε ο **Αλέξανδρος Σταματίου**, φωτορεπόρτερ, που διαθέτει υλικό από τη δουλειά του για τις ανάγκες της καμπάνιας.

Φοιτητές/τριες από μια σειρά σχολές στάθηκαν στους αντιρατσιστικούς και αντιφασιστικούς αγώνες του φοιτητικού κινήματος και δεσμεύτηκαν να πρωτοστατήσουν για να είναι ξανά μαζικά και οργανωμένα στο δρόμο στις 18 Μάρτη.

«Στις σχολές και γενικά στους εκπαιδευτικούς χώρους ο ρατσισμός και ο φασισμός δεν έχουν περάσει», είπε ο **Γιάννης**, από τους Μεταλλειολόγους και την Αριστερή Συσπείρωση. «Πέρσι στους Χημικούς Μηχανικούς στο ΕΜΠ φασιστική και ρατσιστική συμπεριφορά καθηγητή προς φοιτητές αντιμετωπίστηκε μέσα από τους φοιτητικούς συλλόγους και απομακρύνθηκε. Τώρα βλέπουμε ξανά μέσα στην προεκλογική περίοδο φασιστικές ομάδες να κάνουν την εμφάνισή τους με ναζιστικά σύμβολα και επιθέσεις τη νύχτα στα υλικά των αριστερών δυνάμεων. Αλλά η απάντηση έρχεται ξανά από τους φοιτητικούς συλλόγους και τους συλλογικούς φορείς. Συμφωνούμε με την κατεύθυνση που έχει βάλει η ΚΕΕΡΦΑ τόσα χρόνια και με τον αγώνα που έχει δώσει. Η μάχη μπορεί να δωθεί μέσα από τα συνδικάτα, τους φοιτητικούς συλλόγους, τα σωματεία. Θα ανοίξουμε την 18 Μάρτη για να είναι η κινητοποίηση όσο πιο πλατιά και μαζική γίνεται και καλούμε σε κοινή ενιαία συμπρόρευση στο δρόμο».

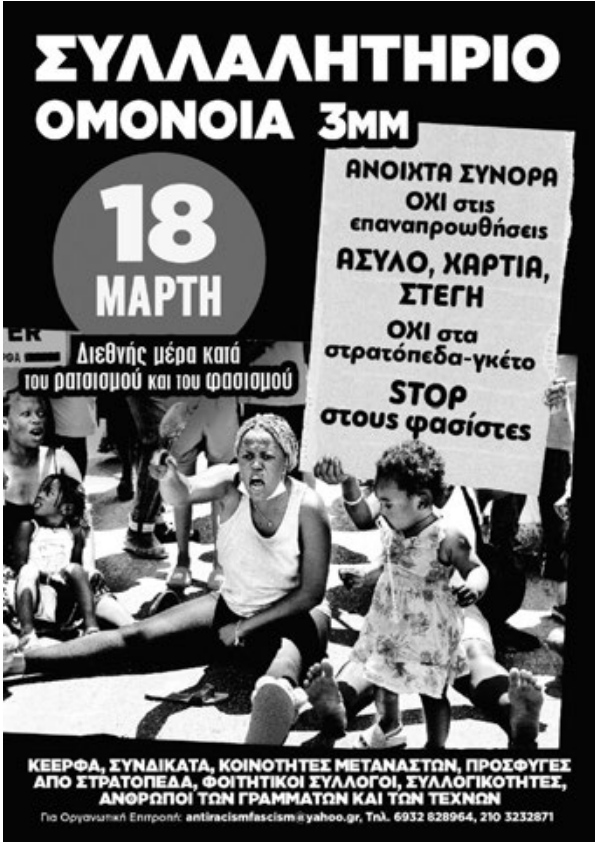
«Το κίνημα των καλλιτεχών απλώνεται με καταλήψεις στα πανεπιστήμια, δείχνοντας τη ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας», είπε η **Μαρία Καστελιώτη**, από τη Φιλοσοφική και το ΣΕΚ. «Δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Η νεολαία ήταν ο βασικός κορμός τον Οκτώβρη του ’20 στη μεγάλη διαδήλωση στη δίκη της Χρυσής Αυγής και σε όλες τις μάχες του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος. Αυτή είναι η βάση για να οργανώσουμε την απεργία στις 8 Μάρτη για την Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών αλλά και τις 18 Μάρτη στις σχολές, μέσα σε μια προεκλογική περίοδο που την περιμέναν ήρεμη αλλά εξελίσσεται σε άγριο απεργιακό κίνημα. Με καταλήψεις και απεργίες διαρκείας μπορούμε να τσακίσουμε αυτή την ρατσιστική και σεξιστική κυβέρνηση».

«Δεν χωράει ο ρατσισμός σε ένα τόπο που ζούνε τόσο πρόσφυγες, τόσοι μετανάστες πρώτης και δεύτερης γενιάς, τόσοι Ρομά, σε ένα τόπο που κατά καιρούς έχει βγάλει τόσοι μετανάστες» είπε η **Βίκη**, φοιτήτρια Νομικής. «Και μάλιστα όταν η κυβέρνηση φροντίζει να αναπαράγεται από τους μηχανισμούς της όπως είδαμε με τον κατασταλτικό μηχανισμό και τις δολοφονίες με θύματα Ρομά. Όλοι μαζί από κοινού στις 18 Μάρτη να παλέψουμε ενάντια στον ρατσισμό».

Στη σύσκεψη συμμετείχαν Δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής στη Δίκη της Χρυσής Αυγής, καθώς και συνήγοροι θυμάτων ρατσιστικών-φασιστικών επιθέσεων.

«Η φετινή 18η Μάρτη στην Ελλάδα και διεθνώς έχει ξανά πολλά επίκαιρα στοιχεία που επιβάλλουν να είναι μαζική» τόνισε ο **Κώστας Παπαδάκης**, συνήγορος πολιτικής αγωγής στην δίκη της Χ.Α.. «Ένα από αυτά είναι η δίκη της Χρυσής Αυγής η οποία συνεχίζεται και μαζί και η απόπειρα του Κασιδιάρη με τη βοήθεια των δημοσκόπων να μπει στη Βουλή με το μοντέλο της Χ.Α. Πάνω σε αυτό, το αντιφασιστικό κίνημα, η ΚΕΕΡΦΑ και οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής μπορέσαμε με τις παρεμβάσεις μας τις προηγούμενες μέρες να συμβάλουμε στο να υπάρξει μια τροπολογία η οποία, ασφαλώς δεν είναι αυτή που θα θέλαμε, αλλά: και περιόρισε τη δυνατότητα αποκλεισμού κομμάτων με κριτήρια ιδεολογικοπολιτικά και αποκλείει κόμματα που έστω και ένας υποψήφιος, ακόμη και αν δεν είναι ο αρχηγός, έχει καταδίκη για τα αδικήματα αυτά. Η μάχη της δίκης της Χ.Α συνεχίζεται και εμείς οι Συνήγοροι Πολιτικής Αγωγής, που είμαστε μέσα κι έξω από τα δικαστήρια, αισθανόμαστε την ανάγκη της ενωτικής παρέμβασης του αντιφασιστικού κινήματος και συμμετέχουμε στη συνδιοργάνωση της 18 Μάρτη».

«Η πιο ρατσιστική κυβέρνηση που είχαμε ποτέ είναι η σημερινή. Θέλουν να διαιρέσουν τον κόσμο που αντιστέκεται. Γι’ αυτό χρειάζεται να δημιουργήσουμε την ενότητα όλων των από κάτω» τόνισε ο **Δημήτρης Ζώτος**. «Η κυβέρνηση που τάχα θέλει να βοηθήσει στέλνοντας την ομάδα της ΕΜΑΚ στους σεισμόπληκτους την ίδια μέρα μεγαλώνει τους φράχτες και τη φύλαξη στο Αιγαίο για να εμποδίσει τα θύματα των καταστροφών να έρθουν στην Ευρώπη. Η ΕΕ θέσπισε το νομικό δικαίωμα των Ουκρανών προσφύγων -σε μια χώρα που οι νεκροί άμαχοι χθες διάβαζα ότι υπολογίζονται σε 7.000- να έρχονται στην Ευρώπη με δικαίωμα να μείνουν στις πόλεις, να δουλέψουν και να πάνε τα παιδιά τους στα σχολεία. Γιατί αυτό δεν μπορεί να γίνει για τα θύματα μιας ακόμη μεγαλύτερης καταστροφής;»

ενάντια στη ρατσιστική εκστρατεία

10/2, Στιγμιότυπο από τη σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ στο Ρομάντσο. Φωτό: Λένα Βερδέ

Μεγάλη παρουσία είχαν μετανάστες/στρίες και πρόσφυγες/ισσες από το καμπ της Ριτσώνα, από το πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ, από πολλές χώρες και πολλές κοινότητες (Πακιστάν, Μπαγκλαντές, Κονγκό, Μπουργκίνα Φάσο, Τόγκο, Καμερούν, Γουινέα, Μαρόκο). Οι παρεμβάσεις τους για τα ανοιχτά σύνορα, ενάντια στα στρατόπεδα γκέτο, για άσυλο, χαρτιά και στέγη μέσα στις πόλεις, για υγεία και παιδεία, καταχειροκροτήθηκαν.

«Είμαι από το Κονγκό και μένω στο καμπ της Ριτσώνα», είπε ο Πατρίκ. «Πολλοί από εσάς θα ξέρετε για τον πρόσφατο θάνατο του Σομέ, πρόσφυγα στο καμπ. Υπάρχει τεράστιο πρόβλημα με την υγεία, έλλειψη γιατρών και φαρμάκων».

«Είμαι πρόσφυγας από το Τόγκο», είπε ο Σαλμάν. «Είμαι εδώ με την οικογένειά μου και ήματαν στο πρόγραμμα ΕΣΤΙΑ. Ξαφνικά μας πετάξαν έξω, γιατί αρνηθήκαμε να πάμε στο καμπ που είναι πολύ μακριά από την Αθήνα. Αυτή τη στιγμή δεν έχουμε πού να μείνουμε, κοιμόμαστε σε φίλους και γείτονες. Όλοι εμείς που ήμασταν στο ΕΣΤΙΑ θα κινητοποιηθούμε για να είμαστε στο συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη».

«Όλα τα προηγούμενα χρόνια οι μετανάστες στην Ελλάδα αντιμετώπιζαν προβλήματα, αλλά σήμερα είναι πολύ περισσότερα» τόνισε ο Αρεφί Ραχμάν, μετανάστης από το Μπαγκλαντές. «Με τη συμφωνία που έκανε η ελληνική κυβέρνηση με αυτή του Μπαγκλαντές φέρνουν εποχικούς εργάτες από εκεί αλλά δεν δίνει χαρτιά στους εργάτες που μένουν και δουλεύουν εδώ. Στέλνει την αστυνομία να συλλαμβάνει τους εργάτες που δεν έχουν χαρτιά και τους κλείνει στην Αμυγδαλέζα κάτω από άθλιες συνθήκες. Να κλείσουν τα στρατόπεδα, να σταματήσουν οι απελάσεις, χαρτιά για όλους. Σας θέλουμε δίπλα μας».

«Χαίρομαι που βλέπω σήμερα τόσους οργανωτές για το συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη και πιστεύω ότι θα έχει χιλιάδες κόσμο», είπε ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοι-

νότητας Ελλάδας Η Ενότητα. «Οι κοινότητες έχουμε μεγάλη δύναμη, μαζί με το αντιρατσιστικό και ατιφασιστικό κίνημα, μαζί με το εργατικό κίνημα, να κερδίσουμε ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες».

Καταστροφή

«Η μεγάλη καταστροφή στην Τουρκία, πιο πολύ στην κουρδική πλευρά, λένε ότι έχει πλήξει 13 εκατομμύρια κατοίκους, εκ των οποίων πολλοί είναι Κούρδοι και πρόσφυγες από Συρία», είπε ο Γιουσούφ, Κούρδος πρόσφυγας. «Μέχρι τώρα οι νεκροί είναι 17.000 αλλά πιστεύω ότι μπορεί να ξεπεράσουν τους 100.000. Μια πρόταση θέλω να κάνω. Στις δράσεις και το συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη να μαζέψουμε τρόφιμα και χρήματα για να τα στείλουμε στο HDP που οργανώνει βοήθεια. Έχει μεγάλη ανάγκη ο κόσμος εκεί. Η περιοχή που χτυπήθηκε είναι πιο μεγάλη από την Ελλάδα».

«Εκπροσωπώ την κοινότητα των Καμερουνέζων», είπε ο Αντρέ. «Στη χώρα μου σπούδασα Νομική κι εδώ είμαι σύμβουλος σε μια εταιρία. Καταγγέλω την πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη απέναντι στους μετανάστες. Όταν ήμασταν στην Αφρική νομιζαμε ότι η Ευρώπη είναι ο παράδεισος αλλά όταν φτάσαμε εδώ καταλάβαμε ότι ήρθαμε σε νεκροτομείο. Οι πρόσφυγες έχουν γίνει ένα εργαλείο για τους πολιτικούς. Όχι μόνο για τον Μητσοτάκη αλλά για πολιτικούς στη Δύση».

Στη σημασία του συλλαλητηρίου στις 18 Μάρτη αναφέρθηκαν και εκπρόσωποι οργανώσεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

«Να καταφέρουμε φέτος στις 18 Μάρτη μια συνδιοργάνωση που θα δώσει το μήνυμα ότι οι αντιρατσιστικοί αγώνες ενισχύονται για να φράξουμε το δρόμο στο ρατσισμό που τροφοδοτεί το φασισμό και τη διάσπαση των λαϊκών τάξεων», είπε η Μάνια Μπαρζέφσκι, από τη ΛΑΕ. «Η ενότητα είναι παραπάνω από αναγκαία», κατέληξε.

Με αναδρομή σε μεγάλες αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές κινητοποιήσεις τα προηγούμενα χρόνια, ξεκίνησε ο Αντώνης από την Αναμέτρηση, αναδεικνύοντας τρία κομβικά μέτωπα που χρειάζεται να έχει στο κέντρο της η φετινή 18 Μάρτη. Τη μάχη για ανοιχτά σύνορα κόντρα στην κυρίαρχη προπαγάνδα ότι οι πρόσφυγες είναι εχθρός. Τον αγώνα ενάντια στην αστυνομική καταστολή που φτάνει σε δολοφονίες Ρομά. Και την ανάδειξη της διεθνούς αλληλεγγύης κόντρα στο ρόλο του «φρούραρχου» που έχει αναλάβει η Ελλάδα.

Οργανώσαν τις δομές τους για να μπορέσουν να καταληστεύσουν τον κόσμο από την Αφρική. Έγινε ο πόλεμος στην Ουκρανία και είδαμε πώς φέρθηκαν στους πρόσφυγες από εκεί, τη διαφορά με τους Άραβες».

Το πρόβλημα των προσφύγων είναι τα χαρτιά. Όλοι πρέπει να ξεσηκωθούν για να έχουν ανθρώπινα δικαιώματα. Πρέπει να χτυπηθεί το κακό στη ρίζα, αντί να κλείνουν τα σύνορα, να συμβάλλουν να μην υπάρχουν πόλεμοι και δικτατορίες που πίσω βρίσκονται η Δύση και η Αμερική. Για έναν καλύτερο κόσμο υπάρχουν τρία πράγματα που εμείς οι πρόσφυγες έχουμε ανάγκη. Το τέλος των δικτατοριών στις χώρες μας. Την κατάργηση του αποικιακού νομίσματος που έχει καθιερωθεί από τη Γαλλία. Και έναν πολυπολιτισμικό κόσμο».

«Γίνεται ένα μεγάλο θλιβερό γεγονός όπως ο σεισμός στην Τουρκία και στη Συρία αλλά η ΕΕ δεν φαίνεται να αντιδρά. Αύριο όμως ένας τέτοιος σεισμός μπορεί να γίνει στην Ευρώπη. Αλλά αυτοί δεν μας βλέπουν σαν ανθρώπους, μας βλέπουν μόνο σαν αριθμούς, είτε μιλάμε για τους νεκρούς είτε μιλάμε για φθινό εργατικό δυναμικό. Αλλά εμείς εδώ που ζούμε και δουλεύουμε μαζί με τους ντόπιους, ενωμένοι όλοι μαζί μπορούμε να γίνουμε ανίκητη δύναμη, να τρέμει η καρέκλα του κάθε Μητσοτάκη» είπε ο Τζαμάλ από την ΚΕΕΡΦΑ Νέας Ιωνίας.

Την στήριξη και την διάθεσή τους να οργανώσουν το συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη δήλωσαν αγωνιστές/στρίες από μια σειρά κινήσεις, φορείς και συλλογικότητες.

«Την Κυριακή έχουμε συνέλευση και γιορτή του σχολείου και θα συζητήσουμε για τις 18 Μάρτη», είπε ο Διονύσης, από το Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά.

«Είμαστε μια καλλιτεχνική ομάδα με κοινωνικό χαρακτήρα», είπε η Ανδριάννα Μπιρμπίλη, από την Ομάδα Απόδραση στο Λόγο και την Τέχνη. «Έχουμε κάνει στο παρελθόν εκδηλώσεις μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και θέλουμε να στηρίξουμε ξανά τις δράσεις της για τις 18 Μάρτη. Με δύο τρόπους. Με μία εκδήλωση στην πλατεία Βαρνάβα που θα περιλαμβάνει ποίηση και τραγούδι και άλλη μία σε πανεπιστημιακό ίσως χώρο για να προσελκύσουμε νεολαία και ανθρώπους της τέχνης».

«Τελευταία κάνουμε μεγάλη προσπάθεια να σώσουμε γυναίκες από το δρόμο», είπε η Μαρία Ντάσιου, γιατρός, ακτιβίστρια από τα κοινωνικά ιατρεία. «Μονογονεϊκές οικογένειες με πολλά παιδιά προσπαθούμε να τις ντύσουμε, να τις ταϊσουμε, να τις περιθάλψουμε γιατί δεν έχουν καμιά πρόσβαση σε μονάδες Υγείας. Συχνά τις προσεγγίζουν άτομα που δεν είναι αλληλέγγυα και κινδυνεύουν. Τα παιδιά σταματούν το σχολείο και είναι μεγάλο πρόβλημα».

Για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ρομά ρακοσυλλέκτες, και όχι μόνο, μίλησε ο Αλέξανδρος Καλέμης από τον Σύλλογο «Αλληλεγγύη» απαιτώντας «ο Δήμος Αθήνας να παραχωρήσει άδειες στους ρακοσυλλέκτες και ένα χώρο για να κάνουν τη δουλειά τους, να ξέρει και ο κόσμος που είναι το παζάρι, να έλθει να ψωνίσει».

«Απέναντι στη ζοφερή εικόνα που ζούμε, η μόνη μας ελπίδα είναι η αντίδραση, να κατεβαίνουμε ενωμένοι στους δρόμους», είπε η Άννα Στάμου, από τη Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας. «Για τί να πρωτοπούμε, για τη δύσκολη ζωή των προσφύγων, για την ανύπαρκτη μεταναστευτική πολιτική, για την ισλαμοφοβία; Οι πρόσφυγες έχουν να προσφέρουν πολλά στην κοινωνία και πρέπει να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά τους. Να έχουμε δυνατή συνάντηση στις 18 Μάρτη».

Ιδέες

Μέλη από τις τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ πήραν επίσης το λόγο με ιδέες για τον ξεσηκωμό των γειτονιών.

«Τα Πατήσια είναι μια περιοχή με πολλούς πρόσφυγες και μετανάστες», είπε η Μαρία Ρίζου από την επιτροπή σε Πατήσια-Κυψέλη-Γαλάτσι. «Έχουμε αποκτήσει σχέσεις μαζί τους και έχουμε καταφέρει να απαντάμε στις ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον τους. Θα οργανώσουμε εκδηλώσεις για τις 8 Μάρτη και τις 18 Μάρτη σε εργατικούς χώρους, σχολεία και τις γειτονιές».

«Η διαδήλωση για τα δέκα χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν ήταν πολύ μαζική με συμμετοχή οργανώσεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς, φοιτητικών συλλόγων και κόσμου της γειτονιάς», είπε η Μαρία Φωτεινού, από την επιτροπή στα Πετράλωνα. «Ήταν η αρχή της καμπάνιας για τις 18 Μάρτη που έδειξε τις δυνατότητες. Σε κάθε γειτονιά υπάρχουν σχολεία, καλλιτέχνες, πανεπιστήμια, που έχει σημασία να παρέμβουμε. Πέρα από την ενημέρωση, είναι σημαντικό να συσπειρώσουμε κόσμο στην οργάνωση της διαδήλωσης. Με συγκρότηση τοπικών επιτροπών ΚΕΕΡΦΑ που πρωτοστατούν για την επιτυχία της».

«Η κυβέρνηση υπερηφανεύεται ότι μείωσε τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές αλλά όλοι ξέρουμε πια ότι το έκανε με πινιμούς και επαναπροωθήσεις ακόμα και από ομάδες κουκουλοφόρων, δηλαδή με εγκλήματα», είπε η Κατερίνα Θωίδου, από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας, καλώντας σε δράσεις και εκδηλώσεις στις γειτονιές όπως αυτή που είχε οργανωθεί στην πλατεία Αγίου Νικολάου στη Νίκαια πριν την έναρξη της δίκης της Χρυσής Αυγής σε δεύτερο βαθμό. «Στην ίδια πλατεία που ο Κασιδιάρης κάποτε οργάνωνε τα τάγματα εφόδου, τώρα ήμασταν ντόπιοι και μετανάστες ενωμένοι και συζητούσαμε για την αλληλεγγύη και τους κοινούς αγώνες μας».

Επιμέλεια: Γιώργος Πίπτας, Λένα Βερδέ

Αλλη μια κατάθεση – κόλαφος για τη Χρυσή Αυγή ήρθε στο ακροατήριο του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, την 25η και 26η συνεδρίαση της δίκης της εγκληματικής οργάνωσης (10 και 13 Φλεβάρη). Κατέθεσε ο αυτόπτης μάρτυρας Δημήτρης Χατζησταμάτης, ο λεγόμενος «διαμεσολαβητής», επειδή μόλις είδε την ομάδα των χρυσαυγιτών να ετοιμάζεται να επιτεθεί στην παρέα του Παύλου Φύσσα επιχειρήσε ανεπιτυχώς να αποτρέψει αυτή την εξέλιξη. Ο Δ. Χατζησταμάτης, εξωτερικός φρουρός στις φυλακές Κορυδαλλού, είχε πάει στο Κοράλλι για να δει τον αγώνα, και δίνει μια πολύ καθαρή εικόνα από την πρώτη στιγμή που ο ίδιος επιχειρήσε να αποκλιμακώσει την κατάσταση.

Κατ' αρχάς από την πρώτη στιγμή του είναι σαφές ότι πρόκειται για χρυσαυγίτες: «Επί της Π. Μελά ήταν 3-4 άτομα, τα οποία φαίνονταν της ΧΑ και ήταν σε κάποια ένταση». Ο μάρτυρας πηγαίνει στην παρέα του Φύσσα για να τους προειδοποιήσει να φύγουν, καθώς κατά τη γνώμη του κινδύνευαν από τα μέλη της ΧΑ. Όταν τα θύματα του εξήγησαν ότι θέλουν να πάρουν τα αυτοκίνητά τους και δεν μπορούν, ο μάρτυρας έκανε την προσπάθεια να απευθυνθεί στους χρυσαυγίτες. Την ομάδα αυτή περιγράφει ως επιθετική. «Είχαν μια υπερένταση, απ' ό,τι κατάλαβα από τη στάση του σώματος. Ένας ήταν μόνιμα σε ένα τηλέφωνο και φώναζε».

Ο μάρτυρας μίλησε στον Γιάννη Άγγο, που τον γνώριζε από τη γειτονιά και κατέθεσε ότι μάλλον φορούσε μπλούζα ΧΑ. Γενικά, έδωσε την εικόνα της ομοιομορφίας του τάγματος: «Είχαν χαρακτηριστική εμφάνιση, μαύρη μπλούζα, έγραφαν Χρυσή Αυγή [...] ήταν ομοιόμορφοι». Κατέθεσε επίσης ότι οι χρυσαυγίτες, αντί για απάντηση στις προσπάθειές του, εξαπέλυσαν απειλές για την παρέα του Παύλου Φύσσα. Το γεγονός ότι η ομάδα όχι απλά δεν έκρυβε, αλλά φρόντιζε να φανεί ότι είναι ομάδα της Χρυσής Αυγής κι ότι ετοιμάζεται να επιτεθεί, κάνει σκόνη τους ισχυρισμούς της υπεράσπισης ότι «μια καλά οργανωμένη δολοφονία δε θα γινόταν τόσο φανερά».

Επιπλέον ο μάρτυρας είπε ότι οι χρυσαυγίτες «είχαν στείλιάρια και κράνη», κάτι το οποίο έρχεται σε συμφωνία με τις καταθέσεις προηγούμενων μαρτύρων όπως ο Μ. Ξυπόλητος, φίλος του Παύλου Φύσσα, ή η Α. Λεγάτου, αστυνομικός της ΔΙΑΣ, καθώς και με τις διαβιβάσεις των αστυνομικών της ΔΙΑΣ που έφτασαν στο Κοράλλι. Γενικά, αναφερόμενος στις κινήσεις του σε εκείνη τη φάση, ο μάρτυρας λέει χαρακτηριστικά «εμένα σκοπός μου ήταν να τους έχω σε απόσταση για να μην αρχίσει η εμπλοκή» δίνοντας την εικόνα που έχουν δώσει κι άλλοι μάρτυρες, ότι το χρυσαυγίτικο τάγμα ήταν έτοιμο για επίθεση. Τέλος, σε ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής το είπε καθαρά: «οι πάνω [σ.σ: χρυσαυγίτες] ήταν επιτιθέμενοι και οι κάτω [σ.σ: παρέα Φύσσα] αμυνόμενοι». Όταν ήρθαν οι ΔΙΑΣ, ο μάρτυρας θεώρησε, όπως είχαν θεωρήσει και τα θύματα σύμφωνα με τις καταθέσεις τους, ότι το συμβάν έχει λήξει.

15/9/2018, Αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οργανωμένο τάγμα εφόδου δολοφόνησε τον Παύλο Φύσσα

«Ξαφνικά ακούω έναν πολύ έντονο θόρυβο άνευ λόγου. Μας προσπερνάνε 10-15 άτομα φωνάζοντας και βρίζοντας και λένε 'νατοι' ή 'νατος'. Δεν υπήρξε λόγος γι' αυτή την ένταση». Έτσι περιγράφει ο μάρτυρας ότι επρόκειτο για μια απρόκλητη επίθεση. Μια τέτοια επίθεση και τόσο πολυπληθής, μόνο με παράγελμα έναρξης ή με προηγούμενη συνεννόηση θα μπορούσε να είχε επιτευχθεί – κι αυτό δείχνει πόσο γελοία είναι η προσπάθεια της υπεράσπισης να δείξει ότι ίσως ήταν αποτέλεσμα πρόκληρης από την παρέα του Παύλου.

Ποδοβολητό

Τα στοιχεία στην περιγραφή του μάρτυρα ως προς το γιατί ήταν μια οργανωμένη επίθεση δεν σταματούν εκεί. Καθώς οι χρυσαυγίτες κυνηγούσαν τα θύματά τους ο μάρτυρας άκουσε ένα «ποδοβολητό». Το οποίο κατά τη γνώμη του «ήταν συντεταγμένο, είχε ρυθμό», πράγμα που έδειχνε ότι «σαν ομάδα ήταν δουλεμένη», κι όταν του ζητήθηκε να εξηγήσει κι άλλο το «δουλεμένη», περιέγραψε καταστάσεις στις οποίες χρειάζεται εκπαίδευση και πρόσθεσε ότι τέτοιο βάδισμα είναι «σχεδιασμένο». Όσο για το γιατί να προετοιμάσουν κάτι τέτοιο, είπε: «Εγώ πιστεύω ότι έγινε για ψυχολογικούς λόγους. Για να βοηθηθεί η ομάδα [των επιτιθέμενων]».

Όταν δε, ρωτήθηκε για το αν θεωρεί το μαχαίρωμα μεμονωμένο ή συνδεδεμένο με την υπόλοιπη επίθεση, απάντησε «δεν πιστεύω να ήταν μεμονωμένο». Άλλωστε, επειδή περιέγραψε στο δικαστήριο μια ξαφνική αύξηση του αριθμού των χρυσαυγιτών, από 3-4 που ήταν όταν έκανε τη διαπραγματεύση, σε 15 που τελικά ξεκίνησαν την επίθεση, εξήγησε ότι κατά τη γνώμη του «πήγαν στοχευμένα για τους άλλους [σ.σ: την παρέα του Παύλου Φύσσα]». Τέλος, μίλησε για κλοιό, λέξη που έχουν χρη-

σιμοποιήσει κι άλλοι/ες μάρτυρες, εξηγώντας ότι η επιτιθέμενη ομάδα έσπασε, χωρίστηκε και περικύκλωσε τα θύματά της, πηγαίνοντας από τις δυο πλευρές της Τσαλδάρη.

Αμέσως μετά το μαχαίρωμα έφτασε κι ο μάρτυρας στο σημείο που ο Ρουπακιάς ολοκλήρωσε το δολοφονικό έργο του τάγματος εφόδου. Εκεί, είδε τα τραύματα του Παύλου Φύσσα και ζήτησε βοήθεια από τον διερχόμενο κόσμο, ρωτώντας αν υπήρχε κάποιος/α με γνώσεις πρώτων βοηθειών. Μια νοσηλεύτρια προσφέρθηκε να βοηθήσει, αλλά σύμφωνα με την περιγραφή του μάρτυρα ο Παύλος έσβησε γρήγορα – άλλο ένα στοιχείο που κοντράρει την υπερασπιστική γραμμή ότι «φταίει που άργησε το ασθενοφόρο».

Για τα τραύματα είπε ότι είδε δυο εκ των οποίων αυτό που ήταν κοντά στην καρδιά «ήταν ανοιχτό σαν τριαντάφυλλο». Όπως εξήγησε αυτό σήμαινε ότι δεν ήταν μια απλή τομή, κάτι που επιβεβαιώνεται και από την ιατροδικαστική έκθεση. «Η δική μου εκτίμηση είναι ότι το μαχαίρι είχε προλάβει να γυρίσει.. είναι έτσι πιο αποτελεσματικό... και πιο θανατηφόρο», τόνισε.

Ο μάρτυρας δέχτηκε σκληρή επίθεση από την υπεράσπιση για τα όσα είπε. Βασική γραμμή της επίθεσης είναι ένα συνωμοσιολογικό αφήγημα ότι ήταν βαλτός και κατέθεσε πριν από όλους τους μάρτυρες ώστε να δώσει τον τόνο και να εισάγει στη δικογραφία έννοιες όπως το «συντεταγμένο ποδοβολητό» του τάγματος εφόδου και το γεγονός ότι ο Ρουπακιάς ήταν «εκπαιδευμένος» - στοιχεία που φυσικά το δικαστήριο θα δει με τα ίδια του τα μάτια στα αναγνωστέα έγγραφα σε βίντεο, φωτογραφίες, οδηγίες των ηγετών και πολλά ακόμα.

Η υπεράσπιση επιτέθηκε πολλές φορές με τις φράσεις «με αυτά που λέτε/νομίζετε/θεω-

ρείτε εμείς είμαστε στη φυλακή!» - πράγμα όμως που έχουν ακούσει όλοι/ες ανεξαιρέτως οι μάρτυρες, από τους φίλους του Παύλου μέχρι τους αστυνομικούς. Η συνήγορος πολιτικής αγωγής Μ. Δαλιάνη τόνισε τελικά: «Ε ναι, με τις καταθέσεις 25 αυτοπτών μαρτύρων που περιγράφουν ένα και το αυτό περιστατικό στοιχειοθετήθηκε το γεγονός!».

Οι συνήγοροι υπεράσπισης είδαν ότι η μονότονη επανάληψη των ίδιων και των ίδιων ερωτήσεων δεν κατάφερε να αλλάξει την κατάθεσή του σε κάτι ελαφρώς πιο βολικό. Πέρασαν στην αντεπίθεση: ζήτησαν την κράτησή του με την υπόνοια της ψευδομαρτυρίας (με σκοπό να δικαστεί με το αυτόφωρο σε περίπτωση που έχει όντως ψευδομαρτυρήσει), την εξέτασή του μαζί με σχεδόν όλους τους μάρτυρες αστυνομικούς που είχαν προηγηθεί, την εξέταση του φακέλου του από την υπηρεσία του για να διαπιστωθεί αν του έχει χρεωθεί πειθαρχικό (επειδή αμέσως μετά τη δολοφονία μετακινήθηκε για κάποια χρόνια σε άλλη υπηρεσία), τη διαβίβαση των πρακτικών από τη δίκη της ΧΑ στον Εισαγγελέα για να διωχθεί αυτεπάγγελτα για ψευδομαρτυρία κλπ. Το δικαστήριο απέρριψε το πρώτο αίτημα και επιφυλάχθηκε για τα υπόλοιπα.

Όμως η υπεράσπιση ανέδειξε κάτι πολύ κομβικό: τις αντιφάσεις του με τις καταθέσεις των αστυνομικών. Ο ίδιος λέει ότι οι αστυνομικοί ήταν συνεχώς πάνω στις μηχανές του ενώ οι ίδιοι λένε ότι κατά τη διάρκεια του περιστατικού είναι πεζοί – μάλιστα οι δυο (Δ. Μπάγιος, Α. Μπιάγκης) ισχυρίστηκαν ότι άργησαν γιατί στον ένα ...έπεσε το γκλοπ. Η πραγματικότητα είναι ότι την τεραστίων διαστάσεων αδράνειά τους προσπαθούν οι αστυνομικοί να καλύψουν λέγοντας ότι πήγαν πεζοί, μήπως και τσιμπολογήσουν μερικά δευτερόλεπτα από τα αμείληκτα στοιχεία στα αναγνωστέα (ώρες διαβίβασαν, χρόνοι από τις κάμερες, χρόνοι από τα τηλεφωνήματα) που δεν ταιριάζουν στην αφήγησή τους ότι «δεν πρόλαβαν να αντιδράσουν».

Ο ίδιος ο Χατζησταμάτης κλήθηκε να εξηγήσει γιατί τον μετακίνησε η υπηρεσία του -που όπως είπε υπαγόταν στην αστυνομία- για τόσα χρόνια: «Έγινε μια δολοφονία και ήταν μπροστά αστυνομικά όργανα. Προφανώς σε μένα φορτώθηκαν τα κρίματα αυτής της νύχτας. Δε γίνεται... να είναι παρούσα η αστυνομία, δεν είναι τιμητικό. Το "παιχνίδι" ήταν να απαλλάξει την αστυνομία από τυχόν ευθύνες και λάθη».

Για την επόμενη συνεδρίαση το δικαστήριο έχει καλέσει τους μάρτυρες Δ. Βίντση (Άμεση Δράση) και Η. Κοντονικόλα (φίλος του Παύλου Φύσσα).

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Φλεβάρης: 15/2, 17/2, 20/2

Μάρτης: 3/3, 10/3, 15/3, 17/3, 22/3, 24/3, 29/3, 31/3

ΜΑΡΟΥΣΙ **Μαζικό ΟΧΙ στο Καζίνο**

Μεγάλη συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 11 Φλεβάρη στους κεντρικούς δρόμους του Αμαρουσίου μετά από κάλεσμα της Επιτροπής Αγώνα κατά της μετεγκατάστασης του καζίνο της Πάρνηθας στο Μαρούσι. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν πλήθος από τοπικούς συλλόγους, φορείς, σωματεία, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς, δημοτικές κινήσεις και δημοτικοί σύμβουλοι Αμαρουσίου και όμορων δήμων. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το δελτίο τύπου της επιτροπής:

«Κάτοικοι και φορείς του Αμαρουσίου, του Χαλανδρίου και της ευρύτερης περιοχής διατράνωσαν με την παρουσία και την αγωνιστικότητα τους την απόφαση τους να μην επιτρέψουν να πραγματοποιηθεί η μετεγκατάσταση του Καζίνο στο Μαρούσι. Στις ομιλίες του συντονιστή της επιτροπής και των εκπροσώπων των φορέων, υπογραμμίστηκαν εκτός από τις κοινωνικές επιπτώσεις στην περιοχή από την παρουσία του “ναού” του τζόγου, οι αρνητικές επιπτώσεις που θα υπάρξουν στο κυκλοφοριακό, τη στάθμευση την ατμοσφαιρική ρύπανση και το θόρυβο. Τόνισαν τη μεγάλη έλλειψη αθλητικών, πολιτιστικών και χώρων αναψυχής που έχουν ανάγκη οι κάτοικοι και κυρίως η νεολαία της περιοχής.

Η συντονιστική επιτροπή ευχαριστεί όλους τους κατοίκους και τους φορείς, δημοτικές και περιφερειακές παρατάξεις,

11/2, Μαρούσι. Φωτό: ΣΕΚ Μαρουσιού-Κηφισιάς/FB

κόμματα και οργανώσεις που παραβρέθηκαν και δήλωσαν τη στήριξη τους. Ιδιαίτερα ευχαριστεί τη νεολαία που με την πολυπληθή παρουσία της έδωσε ζωντάνια παλμό και αγωνιστικότητα στη συγκέντρωση και την πορεία.

Ενωτικό πνεύμα

Η συντονιστική επιτροπή θα συνεχίσει τον αγώνα της στο ίδιο ενωτικό πνεύμα που επικράτησε και στη συγκέντρωση. Θα

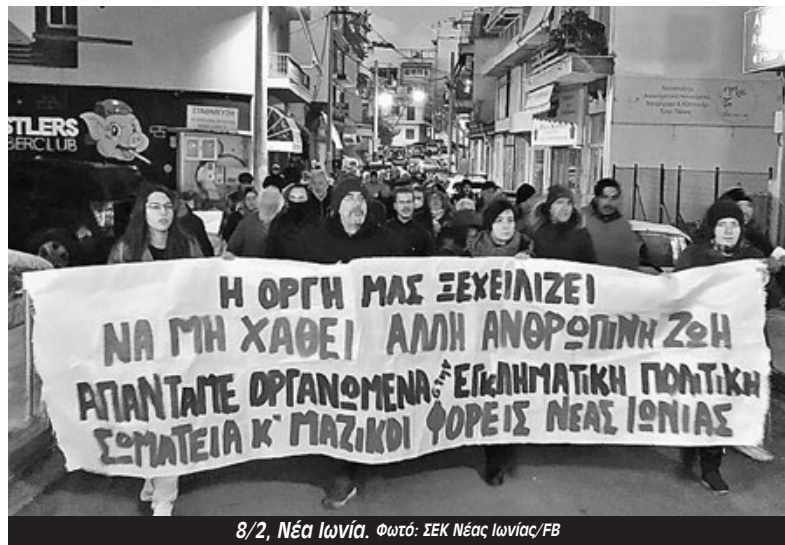
εντείνει τις προσπάθειές της να έρθει σε επαφή και να ενημερώσει ακόμα ευρύτερα τις τοπικές κοινωνίες.

Με σύνθημά της αυτό που ακούστηκε και στη συγκέντρωση ότι ο μόνος αγώνας που χάνεται είναι αυτός που δεν δόθηκε ποτέ συνεχίζει ακόμα πιο οργανωμένα ακόμα πιο δυνατά τις προσπάθειές της καλώντας σε ακόμα μεγαλύτερη συσπείρωση όλους τους κατοίκους και τους συλλογικούς φορείς της ευρύτερης περιοχής...»

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Διαδήλωση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 8 Φλεβάρη στη Νέα Ιωνία, με αφορμή τον θάνατο ηλικιωμένης γυναίκας σε πυρκαγιά μέσα στο σπίτι της. Η ηλικιωμένη ζούσε μόνη της και κήκε στην προσπάθειά της να ζεσταθεί με επισφαλή μέσα. Την πρωτοβουλία να καλέσει σε διαδήλωση πήρε ο ΣΕΠΕ Σεφέρης, ενώ το κάλεσμα στήριξαν και πολλά ακόμη σωματεία.

Με σύνθημα "Με τα σωματεία όλοι μια γροθιά, κανένας αβοήγητος μες στην παγωνιά" και αίτημα ενίσχυσης των δημοτικών υπηρεσιών και στήριξης των φτωχών ώστε να μπορούν να ζεστάνουν τα σπιτία τους, δεκάδες κάτοικοι της περιοχής και μέλη των τοπικών σωματείων βάδισαν από το σπίτι της ηλικιωμένης μέχρι το Δημαρχείο Νέας Ιωνίας. Το παρών έδωσαν και τα μέλη του ΣΕΚ στη Ν. Ιωνία. Χαιρετισμό στη συγκέντρωση απεύθυναν η **Ντιάνα Λιάκο**, Πρόεδρος του ΣΕΠΕ Σεφέρης και ο **Πέτρος Αλέπης**, Αντιπρόεδρος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 10ου Δημοτικού Σχολείου Αλσούπολης.

8/2, Νέα Ιωνία. Φωτό: ΣΕΚ Νέας Ιωνίας/FB

Συγκέντρωση για το Πάρκο Γουδή

Να πραγματοποιηθεί συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Κυριακή 5 Μαρτίου 2023 ώρα 11πμ στο Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή (Τέρμα Γ. Παπανδρέου και Μ. Αλεξάνδρου) αποφασίστηκε σε σύσκεψη πολιτών και κοινωνικών φορέων της περιοχής Ζωγράφου, που οργάνωσε η Επιτροπή Αγώνα για το Μητροπολιτικό Πάρκο Γουδή.

Από τα μέλη της Επιτροπής Αγώνα έγινε ενημέρωση: «Για το περιεχόμενο, του προτεινόμενου από το Υπουργείο Περιβάλλοντος- Ενέργειας, Σχεδίου Νέου Προεδρικού Διατάγματος “Για την Προστασία του Όρους Υμηττού και των Μητροπολιτικών Πάρκων Γουδή-Ιλυσίων”, που περιέχει δυσμενέστερες διατάξεις από το ισχύον. Για την απαράδεκτη, αντιπεριβαλλοντική απόφαση του Υπουργείου Περιβάλλοντος, το οποίο ενέκρινε την ανέγερση δύο νέων κτιρίων εντός του Μητροπολιτικού Πάρκου» - με σύμφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Αθηναίων (με ψήφους 20 υπέρ (της πλειοψηφούσας παράταξης του Δημάρχου) και 18 κατά (όλης της Αντιπολίτευσης), να εγκρίνει την τροποποίηση του Ρυμοτομικού Σχεδίου για την ανέγερση των νέων κτιρίων.

«Ο Δήμος Αθηναίων, με την απόφασή του αυτή, έστειλε το σαφέστατο μήνυμα: Δεν υπάρχουν φραγμοί στην τσιμεντοποίηση της Περιφερειακής Ζώνης του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή» καταλήγει η ανακοίνωση. «Με δεδομένη την έλλειψη πολιτικής βούλησης για τη δημιουργία του Μητροπολιτικού Πάρκου Γουδή από κυβέρνηση, Δήμο Αθηναίων και Περιφέρεια Αττικής, η ελπίδα μας βρίσκεται στη συνέχιση, διεύρυνση και κλιμάκωση των αγώνων μας».

ΚΚΕ

Χειρόφρενο στην απεργιακή κλιμάκωση

Η προεκλογική περίοδος έχει ξεκινήσει ακόμα και αν δεν έχουν προκηρυχτεί επίσημα οι εκλογές. Όμως, αυτή τη φορά είναι διαφορετική από προηγούμενες. Μετατρέπεται σε ένα απεργιακό κύμα. Οι εργατίριες/ες της Τέχνης και οι σπουδαστές είναι στους δρόμους, στην απεργία και τις καταλήψεις, οι εργαζόμενοι στα μουσεία δίπλα τους. Την περασμένη βδομάδα οι ναυτεργάτες, αυτή τη βδομάδα οι εκπαιδευτικοί, την επόμενη οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία.

Κι όμως, σε μια τέτοια στιγμή η ηγεσία του ΚΚΕ αντί να πατάει γκάζι στην απεργιακή κλιμάκωση, τραβάει χειρόφρενο. Σε επίπεδο ρητορικής, βέβαια, οι αναφορές στους αγώνες δίνουν και παίρνουν. Ο **Δ. Κουτσούμπας** στην ομιλία του στο συνέδριο της ΚΝΕ είπε για παράδειγμα: «όποτε καταφέραμε να στριμώξουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση στο παρελθόν, το κάναμε με τους αγώνες μας, με την ενεργητική μας δράση».

Δεν υπάρχει πιο «ενεργητική δράση» από την απεργία σε μια τέτοια περίοδο. Αλλά όταν φτάνει η ώρα για απεργιακή κλιμάκωση τώρα οι δυνάμεις του ΚΚΕ είναι στην άλλη μεριά. Στην ηγεσία της ΟΕΝΓΕ αρνήθηκαν τον απεργιακό συντονισμό με την ΠΟΕ-ΔΗΝ στις 22 Φλεβάρη, σπάζοντας το απεργιακό μέτωπο όλων των εργαζόμενων στη δημόσια υγεία. Στις γενικές συνελεύσεις του ΣΕΗ οι συνδικαλιστές του ΚΚΕ συμπαρατάσσονται επί της ουσίας με την πλειοψηφία του ΔΣ και αρνούνται πεισματικά την απεργιακή κλιμάκωση.

Εκκλήσεις

Ο Ριζοσπάστης του περασμένου Σαββατοκύριακου είναι γεμάτος με εκκλήσεις «συμπореυόμενων» στα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ για εκλογική στήριξη του κόμματος και με διλήμματα του στυλ «Τί θα ψηφίσεις; ΚΚΕ ή βαρβαρότητα;». Όμως, η απεργία των εκπαιδευτικών της 15 Φλεβάρη έπαιρνε ένα υποτονικό δίστηλο.

Όσες επαναστατικές και ασυμβίβαστες διακηρύξεις κι αν κάνει η ηγεσία του ΚΚΕ η λογική της δεν ξεφεύγει από τη στρατηγική του κοινοβουλευτικού δρόμου. Το κέντρο της είναι η κάλη όχι το «πεζοδρόμιο». Δεν θέλει το «στρίμωγμα» της κυβέρνησης να γίνει κατάρρευση από μια απεργιακή επίθεση, γιατί ο ορίζοντάς της δεν πάει πιο πέρα από το ποιος θα σχηματίσει την επόμενη κυβέρνηση.

Είναι και μια απαισιόδοξη και ηττοπαθής πολιτική: θεωρεί δεδομένο ότι τα οφέλη από την κλιμάκωση των απεργιών θα τα εισπράξει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό που της «διαφεύγει» είναι το γεγονός ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ξεορκίζει όπως ο διάολος το λιβάνι τις απεργίες, θέλει μια «ομαλή» προεκλογική περίοδο. Η ηγεσία του ΚΚΕ ενώ εξαπολύει μύδρους στον «οπορτουισμό» της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς που «τολμάει» να μιλάει για ανατροπή της ΝΔ απ' τα κάτω κι απ' τα αριστερά, στην ουσία συμπαρατάσσεται με τις επιλογές του ...ΣΥΡΙΖΑ.

Δυο κόσμοι συγκρούονται σε αυτή τη μακρά προεκλογική περίοδο. Όμως, η σύγκρουση δεν γίνεται στην αίθουσα της Βουλής. Από τη μια η κυβέρνηση και όλη η άρχουσα τάξη από την άλλη ο κόσμος που απεργεί, διαδηλώνει ξεσηκώνεται χωρίς να περιμένει τον «προοδευτικό» κυβερνητικό διαχειριστή. Αυτή η δύναμη χρειάζεται πολιτικό στήριγμα την Αριστερά που είναι αποφασισμένη να φτάσει στο τέλος του δρόμου, με πράξεις όχι λόγια.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Από την παρουσίαση του βιβλίου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Αυτό το κράτος δεν μεταρρυθμίζεται

Με μια πολύ ζωντανή συζήτηση για το βιβλίο **Λίγος Εμφύλιος Ακόμα** (εκδ. Θεμέλιο) ξεκίνησε το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο** τις φετινές εκδηλώσεις στο χώρο του στη Φειδίου 14 την Πέμπτη 9/2. Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Λέανδρος Μπόλαρης** από το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο** και ο συγγραφέας του βιβλίου **Άγγελος Τσέκερης**.

Ο Λ. Μπόλαρης ξεκίνησε την παρέμβασή του επισημαίνοντας ότι «ακόμα κι αν το θέλαμε, που δεν το θέλουμε, να ξεχάσουμε τι σημαίνει Δεξιά, η κυβέρνηση μας το θυμίζει καθημερινά» και έκανε αναφορά στις δηλώσεις του Μητσστάκη για το ΕΑΜ στη βουλή την προηγούμενη μέρα. «Οι επιθέσεις στην Αριστερά και σε ότι εκφράζει, είναι στο DNA του ιστορικού κόμματος της άρχουσας τάξης στην Ελλάδα».

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αναδεικνύεται το σοκ που προκάλεσε σε όλη την άρχουσα τάξη και το κράτος της η μεγάλη επιτυχία της Αριστεράς στις εκλογές του 1958 αλλά και το γεγονός ότι «κάθε προσπάθεια να πάνε πίσω το κίνημα που είχε πάρει φόρα, αντί να πετύχει τούς γίνεται πρόβλημα: ο κόσμος της Αριστεράς δεν φοβάται αντίθετα τροφοδοτείται από ένα ολόκληρο ρεύμα ριζοσπαστικοποίησης».

Το ζήτημα ήταν ότι η ηγεσία της Αριστεράς προσπαθούσε να περιορίσει τους ορίζοντες αυτού του κινήματος, υπέτασσε τα πιο μαχητικά κομμάτια του στον κοινό παρανομαστή των συμμαχιών της για ένα πλατύ δημοκρατικό μέτωπο που επεδίωκε ακόμα και με τμήματα της «φωτισμένης» δεξιάς. Κι αυτό κόστισε και στο κίνημα και στην ίδια. «Αυτά τα ζητήματα είναι μια πολύ ζωντανή συζήτηση στην Αριστερά σήμερα, αν στηρίζεσαι στο κίνημα για να πάμε μπροστά ή αν το αντιμετωπίζεις σαν απλή διαμαρτυρία ή ψηφοσυλλέκτη. Το βιβλίο μας βοηθάει να ανοίξουμε μέσα από την ιστορία τη συζήτηση για την στρατηγική και στο σήμερα».

Ο Αγγ. Τσέκερης ξεκίνησε με ευχαριστίες «στους φίλους και συντρόφους του

Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου και όσους είσαστε εδώ» επισημαίνοντας ότι «Για μένα είναι πάρα πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η βραδιά γιατί συνηθισμένος σε ένα κοινό που μπορώ να μοιραστώ περισσότερο βιώματα παρά πολιτική, τώρα πρέπει να υποστηρίξω και πολιτικά, εκτός από ιστορικά, το βιβλίο».

Στη συνέχεια παρουσίασε τη βασική δομή του βιβλίου, δηλαδή την περίοδο 1958-1963. Αυτό που ακολούθησε τις εκλογές του 1958, ήταν το σταμάτημα της όποιας ελάφρυνσης των μετεμφυλιακών μέτρων καταστολής, αντίθετα «με τη προσωπική ενασχόληση και καθοδήγηση του Καραμανλή» το καθεστώς σκλήρυνε τις επιθέσεις του. «Αυτό είναι το λίγος εμφύλιος ακόμα του τίτλου του βιβλίου». Το σχέδιο που οδήγησε στις εκλογές βίας και νοθείας του 1961 είναι ένα σχέδιο «που ετοιμάζεται από την επόμενη μέρα των εκλογών του 1958. Το ότι το '61 υπήρχαν 'μόνο' 2 νεκροί είναι τυχαίο».

Παρόλη την επίθεση, συνέχισε ο Αγγελος, αυτό που έγινε στη συνέχεια ήταν η

«κινηματική αναγέννηση» το καθεστώς «χάνει το έδαφος κάτω απ' τα πόδια του» και μετά «τη δολοφονία του Λαμπράκη ουσιαστικά καταρρέει ο Καραμανλισμός».

Τι μπορούσε να γίνει τότε; Ο Αγγ. Τσέκερης υποστήριξε ότι οι συσχετισμοί της περιόδου δεν επέτρεπαν πολλά περισσότερα από όσα έκανε η ΕΔΑ. Όμως όπως σημείωνε και το περιοδικό **Σοσιαλισμός** (νο155) από τα Κάτω στη παρουσίαση του βιβλίου:

«Για την ηγεσία της Αριστεράς αυτό το κίνημα δεν έπρεπε να προχωρήσει πέρα από τη διεκδίκηση ενός 'εκδημοκρατισμού' και 'ομαλοποίησης' τα όρια των οποίων τα έβαζε η Ένωση Κέντρου του Γ. Παπανδρέου που ήθελε να διαχειριστεί το μετεμφυλιακό κράτος όχι να το ανατρέψει».

Δυο χρόνια μετά, στην έκρηξη των Ιουλιανών, ο κόσμος στους δρόμους έβαζε αυθόρμητα το αίτημα να «μαντρωθεί η Αυλή», να γίνει 'ημοψήφισμα' για να καταργηθεί η μοναρχία. Η ηγεσία της ΕΑ κατήγγειλε αυτά τα συνθήματα και λίγο αργότερα έσπευσε να προτείνει στο όνομα των 'ομαλών εξελίξεων' ότι κανένα κόμμα δεν θα θέσει 'πολιτειακό' δηλαδή αυτοδεσμεύτηκε ότι δεν θα το κάνει. Εκεί φτάσανε οι συμβιβασμοί. Και το κίνημα πλήρωσε την στρατηγική του 'αυτοπεριορισμού', με τη χούντα».

Στις παρεμβάσεις που έγιναν από συντρόφισσες/ους άνοιξαν πολλά ζητήματα και για το τότε αλλά και για δικούς μας αγώνες στο τώρα. Από μαρτυρίες για τη βαρβαρότητα του κράτους και του «παρακράτους» στη Θεσσαλονίκη των αρχών της δεκαετίας του '60 μέχρι τις αναφορές στη ριζοσπαστικοποίηση εκείνης της περιόδου που προμηνούσε το Μάη του '68. Και ερωτήσεις στο συγγραφέα για τη σημερινή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που προκάλεσαν ένα νέο γύρο τοποθετήσεων για το πώς το εργατικό κίνημα και η Αριστερά μπορεί να παλέψει νικηφόρα τις επιθέσεις της ΝΔ και της άρχουσας τάξης.

Α.Μ.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό,

τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Επόμενες εκδηλώσεις

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Κουτσό 8μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Charlie’s, Δαβάκη 65, 7μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Βραζιλιάνα 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτριες: Μαρία Φωτεινού, Μαριάννα Χρονοπούλου

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2
καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ
Κάτω τα χέρια από τα μουσεία και τον πολιτισμό - Συνεχίζουμε τον αγώνα μέχρι τη νίκη
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός

ΘΗΣΙΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Να απλώσουμε τις απεργίες
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα, 7μμ
Η Τέχνη δεν είναι εμπόρευμα - Οργανώνουμε τη μάχη των καλλιτεχνών μέχρι τη νίκη
Ομιλητής: Αλέξης Μαρτζούκος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 Περιμπανού 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Στέλιος Τζομπανάκης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 Λευκωσίας 34 7.30μμ
Οι εργάτες της Τουρκίας είναι αδέρφια μας
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΙΛΙΟΝ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ φούρνος ΛέοΚον, κεντρική πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Αριστερισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2 καφέ φούρνος ΛέοΚον, κεντρική πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Οι εργάτες της Τουρκίας είναι αδέρφια μας
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Κίνα – Η μεγάλη πορεία της νέας υπερδύναμης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Στάθης Κουννάς

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2

στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα, για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Κώστας Κουρούπης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Vespino, Διάμεση 1 και Ερμού, 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
πλ. Φελέκη, Νισύρου και Πάτμου 8μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 δημαρχείο 7.30μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς της Τουρκίας και της Συρίας
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
παλαιό δημαρχείο (ΚΕΠ) 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Θοδωρής Λυκογιαννάκης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Μαρία Μητρονίκα

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ – ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Οι εργάτες της Τουρκίας είναι αδέρφια μας
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ πλατείας Σουρμένων 8μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας υπερδύναμης
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 16/2
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Άγγελος Παπαδάκης
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών
Ομιλήτρια: Μαρία Χαραχρίδου

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 16/2
καφέ Books and Coffee 7μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2
καφέ Books and Coffee 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας υπερδύναμης
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 πολυχώρος Μάνος Λοΐζος, Θηβών 256, 7μμ
Πώς ανέβηκαν οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωΐδου

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 16/2
δημαρχείο, 2ος ορ. 6.30μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα, για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2 δημαρχείο, 2ος ορ. 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7μμ
Αλληλεγγύη στους λαούς Συρίας και Τουρκίας ενάντια στον ρατσισμό και τον εθνικισμό
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2
καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ
Από τον Φλεβάρη του 1917 στον Οκτώβρη, στρατηγική και τακτική για τη νίκη
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2
καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ
Όχι στις ρατσιστικές προωθήσεις
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκουδάς

ΒΟΛΟΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Θόλος 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Μυρσίνη Παγάνα

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 15/2 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

8 Μάρτη για την απελευθέρωση των γυναικών σε όλο τον πλανήτη
Απεργούμε και διαδηλώνουμε

Εκδηλώσεις

ΧΑΝΙΑ

ΤΡΙΤΗ 21/2
Εργατικό Κέντρο, 7μμ
Σύσκεψη για την οργάνωση της 8 Μάρτη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/2
Αίθουσα Β' δημοτικής κοινότητας, Δραγάτσι 1Α, 6.30μμ
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου, εργαζόμενη Επ. Κεφαλαιαγοράς

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/2
Αμφιθέατρο, 10.30πμ

ΓΑΗΛΕΑ (ΑΔΔΕ)

ΠΕΜΠΤΗ 23/2
Πειραιώς 76, Μοσχάτο, Κυλुकείο 12.30μμ
Ομιλήτριες: Τιάνα Ανδρέου, εργαζόμενη Επ. Κεφαλαιαγοράς, Δήμητρα Παπαδοπούλου, εργαζόμενη ΓΑΗΛΕΔ

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς μεγαλώνει το κόμμα μας τώρα για να καθορίσουμε τις εξελίξεις
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Μαρίνα 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλαντζάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 23/2 καφέ Μαρίνα 7μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερδύναμης
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/2 καφέ Φίλοιστρο 7μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Ποέτα 7μμ
Οργανώνουμε τις πολιτικές μάχες – μεγαλώνουμε το επαναστατικό κόμμα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλταμπάση

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2 καφέ Διώροφον 6.30μμ
Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία
Ομιλητής: Σπύρος Ζούρος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/3 καφέ Διώροφον 6.30μμ
Κίνα – Η Μεγάλη Πορεία της νέας Υπερδύναμης
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/2 καφέ Μπαράκα 8μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΝΟΣΟΚΟΜΕΟ ΕΛΕΝΑ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/3
Αμφιθέατρο Κτίριο Γ', 12.30μμ

ΕΡΤ

ΠΕΜΠΤΗ 2/3
Αίθουσα ΠΟΣΠΕΡΤ, 1μμ

Μέρες δράσης στις Σχοιές

ΦΛΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16/2
Αίθριο, 2μμ

ΠΑΔΑ 1

ΠΕΜΠΤΗ 16/2
Κεντρικός διάδρομος, 12μ

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 16/2

ΒΥΡΩΝΑΣ 6μμ Hondos Center

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17/2

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Άνω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικολάου 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/2

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφόρος Βεΐκου (Εθνική) 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.30πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Λαϊκή Πατησίων,
Μιχαήλ Βόδα 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 12μ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 12μ
Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Κάτω πλατεία Everest 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμναντά 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 12μ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Αγορά 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλατεία Ελευθερίας 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ
Γούναρη και Σβώλου 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.00πμ
ΤΟΥΜΠΑ
Πλ. Αγίου Θεράποντα 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ πάρκο Γεωργιάδη 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 11.30πμ

ΒΟΛΟΣ

Πλατεία Αγ.Νικολάου 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 12μ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikí@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

15 ΦΛΕΒΑΡΗ 2003

Σύνταγμα 15/2/2003. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Η 15η Φλεβάρη του 2003 είναι ορόσημο για το κίνημα του αιώνα μας. Ένας παγκόσμιος συντονισμός ανάμεσα σε αντιπολεμικές πρωτοβουλίες σε ολόκληρο τον κόσμο οδήγησε στις πιο μαζικές διαδηλώσεις σε κάθε ήπειρο. Ενώ οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους ετοιμάζονταν για να βομβαρδίσουν και να εισβάλουν στο Ιράκ, πάνω από 20 εκατομμύρια άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους για να πουν “Όχι στον πόλεμο”.

Το βιβλίο των ρεκόρ Γκίνες συνεχίζει να καταγράφει τη διαδήλωση στη Ρώμη εκείνη τη μέρα ως τη μεγαλύτερη αντιπολεμική διαδήλωση στην ιστορία, με 3 εκατομμύρια συμμετοχές. Αλλά ταυτόχρονα εκατομμύρια βρίσκονταν στους δρόμους του **Λονδίνου**, πάνω από 4 εκατομμύρια κόσμος συνολικά σε πολλές διαδηλώσεις στην **Ισπανία**, μισό εκατομμύριο στο **Βερολίνο**. Μέσα στις ίδιες τις **ΗΠΑ**, αντίστοιχα μεγέθη εκατοντάδων χιλιάδων από την **Ουάσιγκτον** ως το **Σαν Φρανσίσκο**. Τεράστιες διαδηλώσεις στη **Λατινική Αμερική**, αλλά και στην **Αυστραλία** όπου συνολικά υπολογίζεται ένα εκατομμύριο στους δρόμους. Μια επιστημονική έρευνα εκτίμη-

σε πως συνολικά στις αντιπολεμικές διαδηλώσεις του πρώτου τρίμηνου του 2003 πήραν μέρος γύρω στα 36 εκατομμύρια άνθρωποι, ένα μεγάλο μέρος από αυτούς πήραν μέρος στις διαδηλώσεις του σαββατοκύριακου 15 και 16 Φλεβάρη. Οι διαδηλώσεις αγκάλιασαν σχεδόν ολόκληρη την Ασία, ξέσπασαν στη **Μέση Ανατολή** ακόμη και εκεί που ήταν σχεδόν ή εντελώς απαγορευμένες, ενώ οργανώθηκαν μεγάλες κινητοποιήσεις και στην υποσαχάρια **Αφρική**. Η αίσθηση ότι ήταν ένα παγκόσμιο γεγονός οδήγησε ακόμη και τους επιστήμονες στην **Ανταρκτική** να βγουν στον πάγο με αντιπολεμικά σύμβολα!

Ήταν οι μεγαλύτερες αντιπολεμικές διαδηλώσεις από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ και δεν υπήρξε κανένας που να μην έκανε αυτή τη σύνδεση. Ενώ όμως οι διαδηλώσεις στο Βιετνάμ κορυφώθηκαν ενώ ο πόλεμος ήδη συνεχιζόταν για χρόνια, το 2003 οι διαδηλώσεις έφτασαν στο ψηλότερο σημείο προτού καν ξεκινήσει ο πόλεμος. Γι' αυτό και το ίχνος που άφησαν δεν είναι το ίχνος ενός στιγμιαίου γεγονότος. Καθόρισαν μια ολόκληρη εποχή.

Ο πόλεμος κατά του Ιράκ ήταν ήδη σε στάδιο ανοιχτής προετοιμασίας από τον Οκτώβρη του 2002. Το Νοέμβρη ο Μπους ήρθε στην Ευρώπη για τη Σύνοδο του NATO, και από την Πράγα ανακοίνωσε πως ό,τι και να πουν οι διεθνείς οργανισμοί, οι ΗΠΑ είχαν στα σκαριά μια “Συμμαχία Προθύμων” για να επιτεθούν στο Ιράκ αν η κυβέρνηση του Σαντάμ Χουσεϊν δεν παρέδιδε τα “Όπλα Μαζικής Καταστροφής”. Όπως έλεγε το αντιπολεμικό κίνημα τότε, και σήμερα γνωρίζουμε επίσημα, τέτοια όπλα μαζικής καταστροφής απλώς δεν υπήρχαν στο Ιράκ. Ο πόλεμος είχε ήδη αποφασιστεί.

Στην πραγματικότητα, ο σχεδιασμός της επί-

Απαντώντας στα ψέματα

θεσης κατά του Ιράκ είχε μπει στο τραπέζι ήδη μετά τις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 και την τρομοκρατική επίθεση στους Δίδυμους Πύργους στη Νέα Υόρκη. Τότε, ο Μπους συζήτησε με τους στρατηγούς του αν ήταν δυνατόν να εκμεταλλευτούν την επίθεση για να βομβαρδίσουν το Ιράκ. Όμως, ακόμη και ο πιο ευφάνταστος δεν μπορούσε να βρει τρόπο να συνδέσει το Ιράκ και τον Σαντάμ Χουσεϊν με την Αλ-Κάιντα που είχε αναλάβει την ευθύνη για την 11η Σεπτεμβρίου. Έτσι, επέλεξαν να χτυπήσουν πρώτα το Αφγανιστάν, μια πάμφτωχη χώρα που δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να αμυνθεί απέναντι στην υπεροπλία του NATO. Από το 2001 οι προπαγανδιστές των ΗΠΑ εξύφαναν τη θεωρία του “Αξονα του κακού”, σύμφωνα με την οποία μια σειρά χώρες σπονσοράρουν την τρομοκρατία. Έτσι, μπήκε και το Ιράκ στο κάδρο μαζί με τον «επικίνδυνο» οπλισμό του.

Όσο όμως οι ιμπεριαλιστές ετοίμαζαν τα δικά τους σχέδια, είχε μπει σε κίνηση και το αντιπολεμικό στρατόπεδο. Ο πόλεμος του Αφγανιστάν ήταν το πρώτο τεστ και μόνο επειδή περάστηκε με επιτυχία μπορούσαμε να φτάσουμε στις 15 Φλεβάρη του 2003. Χρειάστηκε αντίσταση στην ίδια την έννοια του “ανθρωπιστικού πολέμου” με την οποία ήθελαν να ντύσουν τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, ότι τάχα έγινε για να απελευθερώσει το λαό του, τις γυναίκες και τις μειονότητες από το βάρβαρο και καταπιεστικό καθεστώς των Ταλιμπάν.

Το αντιπολεμικό κίνημα, διεθνώς αλλά και στην Ελλάδα ιδιαίτερα, βγήκε στους δρόμους για να απαντήσει με μαζικό τρόπο στα ψέματα. Δεν ήταν δρόμος χωρίς εμπόδια. Στις πρώτες διαδηλώ-

σεις ενάντια στον πόλεμο, τον Σεπτέμβρη του 2001, τόσο ο Συνασπισμός (ο πρόδρομος του ΣΥΡΙΖΑ) όσο και το ΚΚΕ δεν ήθελαν να κατευθυνθούν στην Αμερικανική πρεσβεία, κάτω από την πίεση των “ίσων αποστάσεων” μετά το έγκλημα στη Νέα Υόρκη. Η Εργατική Αλληλεγγύη είχε βγει με πρωτοσέλιδο ήδη στις 12 Σεπτεμβρίου του 2001 “Ενοχος ο ίδιος ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός”. Στο ξεκαθάρισμα έδωσε ώθηση το αντιπολεμικό κίνημα μέσα στις ΗΠΑ που σήκωνε το σύνθημα «Η θλίψη μου δεν είναι πολεμική κραυγή».

Οικοδόμηση

Ακόμη όμως και αυτή η σύνδεση με το αντιπολεμικό κίνημα στις ΗΠΑ δεν θα μπορούσε να έχει γίνει αν δεν είχαν προηγηθεί δυο χρόνια οικοδόμησης του αντικαπιταλιστικού κινήματος. Μετά τη διαδήλωση στο Σιάτλ το Νοέμβρη του 1999 ενάντια στον ΠΟΕ ακολούθησε η Πρωτοβουλία για τη Διεθνή διαδήλωση στην Πράγα το Σεπτέμβρη του 2000 ενάντια στο ΔΝΤ και η κορύφωση με τη διεθνή διαδήλωση στη Γένοβα τον Ιούλη του 2001 ενάντια στους G8.

Το αντικαπιταλιστικό κίνημα είχε καταφέρει να χτίσει δεσμούς ανάμεσα στις διάφορες χώρες και να αναδείξει τα εγκλήματα των δολοφόνων που φέρνουν μαζικό θάνατο είτε με δάνεια και τόκους, είτε με εμπάργκο και εμπορικούς αποκλεισμούς, είτε με βόμβες. Υπήρχε ήδη ένα κίνημα προετοιμασμένο να εξηγήσει με μαζικούς όρους ότι αυτοί που καταδικάζουν ολόκληρες ηπείρους σαν την Αφρική να πεθαίνουν από την πείνα δεν μπορεί ξαφνικά να γίνουν ανθρωπιστές. Ας θυμηθούμε πως όταν στους δρόμους της Γένοβας, εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές φώναζαν ενάντια στους G8, μέσα στην περιφρουρημένη κόκκινη ζώνη, δεν ήταν μόνο ο Μπους και ο Μπλερ της Βρετανίας, αλλά και ο Πούτιν. Το κίνημα τους αποκα-

λούσε όλους τρομοκράτες. Αλλά τότε ο Πούτιν ήταν για τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές ο αξιοσέβαστος καινούργιος καλεσμένος.

Τον Νοέμβρη του 2002 σε μία από τις κομβικές συναντήσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος πάρθηκε η απόφαση για τις διαδηλώσεις της 15ης Φλεβάρη του 2003: Στη Φλωρεντία της Ιταλίας συνεδρίασε το Πρώτο **Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ** (ΕΚΦ), που επιδίωκε το συντονισμό ανάμεσα στα αντικαπιταλιστικά κινήματα της Ευρώπης. Κομμάτι της απόφασής του ήταν ότι πρέπει να αντισταθούμε σε έναν ενδεχόμενο πόλεμο κατά του Ιράκ και γι' αυτό θα βγούμε συντονισμένα στους δρόμους στις 15 Φλεβάρη του 2003. Αυτή η απόφαση δεν ήρθε αυτόματα. Υπήρχε αντιπαράθεση με απόψεις που έλεγαν πως το να επικεντρώνουμε στον πόλεμο είναι αποπροσανατολισμός από τη μάχη ενάντια στο σύστημα και τα οικονομικά του εγκλήματα. Όπως επίσης αντιπαράθεση με απόψεις που έλεγαν πως πρέπει το κίνημα να εξαρτήσει τη στάση του από το πώς θα τοποθετηθεί η “διεθνής κοινότητα”, δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΟΗΕ.

Το αντικαπιταλιστικό και το αντιπολεμικό κίνημα που δημιούργησαν το πρωτοφανές γεγονός της 15ης Φλεβάρη του 2003 δικαιώθηκαν. Σήμερα ξέρουμε όχι μόνο ότι δεν υπήρχαν όπλα μαζικής καταστροφής στο Ιράκ, αλλά ότι η μαζική καταστροφή ήρθε από τον πόλεμο. Σύμφωνα με την πρώτη εκτίμηση του ιατρικού περιοδικού Λάνσετ από τις επιπτώσεις του πολέμου από το 2003 ως το 2006 είχαν χάσει τη ζωή τους 600 χιλιάδες άνθρωποι στο Ιράκ. Στους επόμενους υπολογισμούς ο αριθμός είχε ξεπεράσει το εκατομμύριο. Η Αλ-Κάιντα δεν είχε καμία σχέση με το Ιράκ όταν χτυπήθηκαν οι Δίδυμοι Πύργοι. Αλλά με την καταστροφή πού σκόρπισε στο Ιράκ ο πόλεμος, της έδωσαν τελικά όντως έδαφος, φτάνοντας στο σημείο οργανώσεις σαν το ISIS να ελέγχουν για ένα διάστημα μεγάλες πόλεις σαν τη Μοσούλη.

Ένα ορόσημο του αιώνα μας

Η επιτυχία της 15ης Φλεβάρη του 2003 και συνολικά των μεγάλων διαδηλώσεων ενάντια στον πόλεμο από το 2001 ως το 2004 συνεχίζει να είναι ένα μάθημα για το πώς οικοδομούμε κινήματα.

Χωρίς την παρουσία της Πρωτοβουλίας Γένοβα και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο, χωρίς την μαζική κινητοποίηση προς το ΕΚΦ της Φλωρεντίας δεν θα υπήρχε απόφαση για τις 15 Φλεβάρη. Πηγαίνοντας προς τα πίσω, χωρίς τις επιλογές για τις διαδηλώσεις που έγιναν μετά από έντονη αντιπαράθεση μετά τις 11 Σεπτεμβρίου του 2001 δεν θα είχαμε φτάσει στις συνθήκες που επέτρεψαν τη δημιουργία της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο. Όλα αυτά είναι βήματα στα οποία οι επαναστατικές οργανώσεις, όπως το ΣΕΚ και οι αδελφές του οργανώσεως σε άλλες χώρες έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να επιτευχθούν.

Ωστόσο, η 15 Φλεβάρη δεν ήταν δουλειά μιας μειοψηφίας. Ήταν ακριβώς το αντίθετο. Το αντιπολεμικό μήνυμα είχε απλωθεί σαν φωτιά, στις γειτονιές, στα σχολεία, τα Πανεπιστήμια, τους χώρους δουλειάς - το ΕΚΑ και όλα τα συνδικάτα καλούσαν στο συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Για χιλιάδες κόσμο αυτή ήταν η πρώτη φορά που κατέβαινε σε διαδήλωση και έπαιρνε στα χέρια του εργαλεία τα οποία μέχρι τότε έμοιαζαν να μην του ανήκουν: την πικέτα, τα συνθήματα, τα πανό, την πορεία στο δρόμο, την προκήρυξη.

Η δουλειά που επιχείρησε να κάνει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο ήταν να δυναμώσει και τις δύο πλευρές αυτής της δύναμης. Από τη μια να εμπιστευτεί την πρωτοβουλία και τη δύναμη της μαζικότητας. Οι μαθητές που ήρθαν κατά χιλιάδες έφτιαξαν τα δικά τους πανό, είχαν τα δικά τους συνθήματα και γύρισαν στα σχολεία τους οργανώνοντας καταλήψεις. Τα θέατρα και οι άλλοι καλλιτεχνικοί χώροι, που και σήμερα βρίσκονται σε βρασμό, μετατράπηκαν σε κέντρο οργάνωσης και προβολής της αντιπολεμικής κινητοποίησης. Στήθηκαν τοπικές επιτροπές σε όλη την Ελλάδα, προσπαθώντας να στηριχθεί όλος ο κόσμος που έψαχνε τρόπους να συνεχίσει την αντιπολεμική του προσπάθεια. Ακόμη και τα τηλεοπτικά κανάλια έφτασαν να υιοθετήσουν το σήμα της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο δίπλα στο σήμα του σταθμού.

Ταυτόχρονα όμως με τον αγώνα

Σύνταγμα 15/2/2003. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Μαζικό κίνημα, αιχμηρές επιλογές

για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη μαζικότητα, υπήρχε η ανάγκη για να συνεχιστεί η αιχμηρότητα, να συνεχιστεί η συζήτηση για τις πολιτικές επιλογές του κινήματος. Μια πρώτη επιλογή ήταν η σύνδεση με την μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία. Το δηλητήριο του ρατσισμού το χρησιμοποιούσαν οι πολεμοκάπηλοι για να εξουδετερώσουν την αντιπολεμική οργή. Για τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο η μάχη ενάντια στην Ισλαμοφοβία έγινε προϋπόθεση για να προχωρήσει το κίνημα. Οι κοινότητες των μεταναστών από μουσουλμανικές χώρες έπρεπε να μπουν με ισοτιμία στο κίνημα. Τα τζαμιά έγιναν εξίσου κέντρα οργάνωσης όσο και τα θέατρα και τα σχολεία.

Ιμπεριαλισμός

Μια δεύτερη επιλογή ήταν να γίνει η σύνδεση με τον ιμπεριαλισμό. Υπήρχε ένα κομμάτι της άρχουσας τάξης που ισχυριζόταν πως ο πόλεμος κατά του Ιράκ ήταν μια εξαίρεση, οφειλόταν στην “παράνοια” των νεοσυντηρητικών διανοούμενων που είχαν καταλάβει τις θέσεις συμβούλων γύρω από τον Τζορτζ Μπους. Αρκούσε να στηρίξουμε ως αντίβαρο τις “ειρηνικές” κυβερνήσεις της Ευρώπης, όπως της Γερμανίας και της Γαλλίας για να τον σταματήσουμε. Ήταν αναγκαία μια διαρκής προσπάθεια για σύνδεση με τη συνέχιση της κατοχής του Αφγανιστάν, με την αντίσταση στην Παλαιστίνη και την υποστήριξη της ενάντια στην ισραηλινή βία, με το ΝΑΤΟ και τα εγκλήματά του στα οποία παίρνει μέρος η ελληνική κυβέρνηση με τη θέλησή της, ώστε να μην μείνει απροστάτευτο το αντιπολεμικό κίνημα στα επιχειρήματα περί της ΕΕ ως αντίβαρου στις ΗΠΑ.

Και μια τρίτη επιλογή ήταν να συνδεθεί το αντιπολεμικό κίνημα με όλες τις μάχες ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα. Όχι για λόγους “ιδεολογικούς”, αλλά γιατί αυτός ήταν ο δρόμος ώστε να δοθεί βάθος και συνέχεια στο κίνημα. Αυτές οι συνδέσεις έγιναν και αυθόρμητα. Τα συνθήματα ήταν “Δουλειές, όχι βόμβες”, τα πανό των σχολείων έγραφαν “Λεφτά για την παιδεία, όχι για εξοπλισμούς”. “Νοσοκομεία κι όχι φρεγάτες στην Αραβία”, φώναζαν οι υγειονομικοί. Έτσι ο παλμός του αντιπολεμικού κινήματος έφτασε μέσα στους εργατικούς χώρους και αντίστροφα το αντιπολεμικό κίνημα τροφοδοτήθηκε από τη δύναμη των εργατικών αγώνων.

Αυτή η επιλογή είχε πρακτικά αποτελέσματα. Οργανώθηκαν αντιπολεμικές απεργίες σε σχολεία και Πανεπιστήμια τα οποία έκλεισαν στις 28 Φλεβάρη. Και στις 20 Μάρτη, όταν έπεσε η πρώτη βόμβα στο Ιράκ, εξελίχθηκε ένας σεισμός σε όλα τα σχολεία, με καταλήψεις, τοπικές πορείες, κατέβασμα μαθητών και καθηγητών, μέχρι των δημοτικών σχολείων στους δρόμους. Στις 21 Μάρτη, μια μέρα μετά τα συνδικάτα κάλεσαν αντιπολεμική απεργία. Ήταν οι ίδιες ηγεσίες συνδικάτων που δίσταζαν να καλέσουν ακόμη και μια στάση εργασίας, αλλά πλέον σαρώνονταν από την αντιπολεμική οργή σε όλους τους χώρους. Αν υπήρχαν αυταπάτες ότι το αντιπολεμικό κίνημα ήταν απλώς μια ειρηνιστική πρωτοβουλία για ένα θέμα μακρινό, στη Μέση Ανατολή, στις 20-21 Μάρτη τελείωσαν. Παντού το κέντρο της κινητοποίησης είχε γίνει να μην συμμετάσχει η Ελλάδα στον πόλεμο, να μην δοθούν οι βάσεις για τις ΗΠΑ, να μη

σταλούν στρατιώτες και φρεγάτες.

Απτά αποτελέσματα

Σε πολλές χώρες, το αντιπολεμικό κίνημα προκάλεσε απτά αποτελέσματα. Η κυβέρνηση Σημίτη που έκανε το παν για να δείξει ότι είναι με το μέρος των ισχυρών, δεν τόλμησε να στείλει στρατό. Η Τουρκία που την είχαν στην αρχική λίστα των “προθύμων” αναγκάστηκε να μην επιτρέψει τελικά τη διέλευση αμερικάνικων στρατευμάτων από το έδαφός της προς το βόρειο Ιράκ, κάτι που ανάγκασε σε ανασχεδιασμό την αμερικάνικη επέμβαση. Η επιλογή του Μπλερ να στηρίξει τον Μπους μέχρι τέλους άνοιξε μια πολιτική κρίση μέσα στο Εργατικό Κόμμα και συνολικά στη βρετανική πολιτική σκηνή, η οποία στην ουσία της δεν έχει διευθετηθεί μέχρι σήμερα. Η Γαλλία και η Γερμανία αναγκάστηκαν για πρώτη φορά μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου σε τόσο μεγάλη διαφοροποίηση από τις ΗΠΑ. Οι ΗΠΑ έφυγαν ηττημένες από το Ιράκ αφήνοντας πίσω τους μια απέραντη καταστροφή ενώ την κληρονομιά του Μπους την πληρώνει ακόμη και σήμερα το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα. Στη Μέση Ανατολή, οι δικτατορίες ράγισαν και αναγκάστηκαν σε αναπροσανατολισμό, κάποιες έπεσαν λίγα χρόνια αργότερα μετά από ξεσηκωμούς και επαναστάσεις.

Αλλά ανεξάρτητα από τι συνέβη από τα πάνω, το κίνημα της 15ης Φλεβάρη 2003 άφησε πίσω του μια καινούργια γενιά που ξαναέβαλε το δρόμο και τη μαζική κινητοποίηση στο κέντρο των εξελίξεων. Στην Ελλάδα αυτή η επιστροφή συνεχίζει σαν κόκκινο νήμα μέχρι σήμερα, χωρίς διακοπή.

Κρατούμενα για το σήμερα

20 χρόνια μετά το 2003, βρισκόμαστε στο μέσο της πιο εμφανούς κλιμάκωσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Στην Ουκρανία η σφαγή συνεχίζεται εδώ και ένα χρόνο. Ο ανταγωνισμός ΗΠΑ και Κίνας δεν θα περιορίζεται για πολύ στα αερόστατα, συσσωρεύονται εντάσεις και οπλοστάσια με επίκεντρο τον Ειρηνικό. Οι εξοπλισμοί χτυπάνε κόκκινο, σπάζοντας κάθε μέρα καινούργια ρεκόρ. Το Ιράκ κατέληξε μια τεράστια ήττα για τις ΗΠΑ, μεγαλύτερη ακόμη και από το Βιετνάμ. Άφησαν πίσω τους εκατομμύρια νεκρούς, αλλά αντί για μεγαλύτερο έλεγχο στη Μέση Ανατολή αυτό που επικρατεί σήμερα είναι ακόμη πιο ανεξέλεγκτοι ανταγωνισμοί ανάμεσα σε μικρές και μεγάλες δυνάμεις. Πρόσφατα αναγκάστηκαν να φύγουν κυνηγημένες και από το Αφγανιστάν.

Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003 είχε προειδοποιήσει για όλα αυτά. Γι’ αυτό έχει τεράστια σημασία να θυμηθούμε και να μάθουμε από την κληρονομιά του. Η προπαγάνδα τότε έλεγε ότι το Ιράκ θα ήταν ο “τελευταίος πόλεμος” που θα ομαλοποιήσει τη διεθνή κατάσταση. Στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, γράφαμε λίγο μετά την έναρξη του πολέμου ότι το Ιράκ είναι η πρώτη φάση επιστροφής μεγαλύτερων ανταγωνισμών που θα απλωθούν στα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη: “όλες οι πρωτεύουσες της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων γίνονται πεδίο ανταγωνισμών και εκβιασμών [...] η προοπτική για την περιοχή δεν είναι η ηρεμία και οι επενδύσεις, όπως λέει ο Σημίτης, αλλά οι κρίσεις και οι εντάσεις.”

Η θεωρία του ιμπεριαλισμού είναι πυξίδα για να κατανοούμε τι συμβαίνει και για να οργανώσουμε την αντίσταση. Οι πόλεμοι είναι αποτέλεσμα των ανταγωνισμών μεταξύ των καπιταλιστών. Τα κράτη λειτουργούν σαν ένοπλα φρούρια για τα συμφέροντα των δικών τους καπιταλιστών. Ήδη το 2003, στις πετρελαιοπηγές του Ιράκ και τα βουνά του Αφγανιστάν, αυτό που εξελισσόταν ήταν η μάχη όχι μεταξύ φτωχών και πλούσιων κρατών, αλλά ανταγωνισμός μεταξύ των πλούσιων κρατών, Ανατολής και Δύσης, για το ποιος θα απλώσει τον έλεγχό του στον πλανήτη τον 21ο αιώνα. Ο καπιταλισμός είναι σύστημα ανταγωνισμού και πολέμου. Χρειαζόμαστε επαναστατική απάντηση και οργάνωση για να τον σταματήσουμε και να τον ανατρέψουμε.

Κείμενα: Νίκος Λούντος

Στους δρόμους ξανά Μαδρίτη και Παρίσι

ΜΑΔΡΙΤΗ

Φωτό: CC00

Ένα εκατομμύριο διαδηλωτές, σύμφωνα με τους διοργανωτές, (η αστυνομία μέτρησε 250.000) πλημμύρισαν την Μαδρίτη την Κυριακή 12 Φλεβάρη για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας. Οι διαδηλωτές, με μπροστάρηδες τους εργαζόμενους στην Υγεία κατήγγειλαν την δεξιά τοπική κυβέρνηση ότι επιχειρεί να καταστρέψει το δημόσιο σύστημα υγείας φωνάζοντας συνθήματα όπως «Η περίθαλψη είναι ανθρώπινο δικαίωμα, υπερασπιστείτε τη δημόσια υγεία». Το συλλαλητήριο είναι το μεγαλύτερο απ' όλα τα προηγούμενα που έγιναν στην Μαδρίτη για την Υγεία.

ΠΑΡΙΣΙ

Φωτό: Ιάννης Δελητόλης

2,4 εκατομμύρια σύμφωνα με την εργατική ομοσπονδία CGT συμμετείχαν στα συλλαλητήρια που πραγματοποιήθηκαν σε όλη τη Γαλλία το περασμένο Σάββατο 11 Φλεβάρη και περίπου μισό εκατομμύριο στο Παρίσι, ενάντια στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και τη συνοδική αντιασφαλιστική επίθεση της κυβέρνησης Μακρόν. Ήταν ο τέταρτος γύρος πανεθνικών διαδηλώσεων που συνεχίζεται με νέα απεργία και συλλαλητήρια στις 16 Φλεβάρη.

ΚΥΠΡΟΣ Νέα-αδύναμη-κυβέρνηση Χριστοδουλίδη

Νέος πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας αναδείχθηκε από τις εκλογές της περασμένης Κυριακής με 52% ο Νίκος Χριστοδουλίδης, πρώην υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Αναστασιάδη έναντι 48% που πήρε ο Αντρέας Μαυρογιάννης που υποστηρίχτηκε από το ΑΚΕΛ. Ο Χριστοδουλίδης υποστηρίχτηκε στον πρώτο γύρο από τα κόμματα του κέντρου ΔΗΚΟ, ΕΔΕΚ, ΔΗΠΑ, και πήρε 32%. Την εκλογή του ουσιαστικά την οφείλει στις ψήφους που πήρε στο δεύτερο γύρο από το κυβερνητικό κόμμα, τον Δημοκρατικό Συναγερμό (ΔΗΣΥ), και το ναζιστικό ΕΛΑΜ.

Το μεγάλο «ευχαριστώ» όμως το οφείλει στον απερχόμενο Πρόεδρο Νίκο Αναστασιάδη που όχι μόνο στήριξε ανοικτά τον Χριστοδουλίδη αλλά χρησιμοποίησε και όλο το κρατικό μηχανισμό υπέρ του, παρά το ότι η επίσημη θέση του ΔΗΣΥ ήταν ψήφο κατά βούληση. Ο πρόεδρος του ΔΗΣΥ μάλιστα, ο Αβέρωφ Νεοφύτου, που έμεινε έξω από το δεύτερο γύρο των εκλογών, δήλωνε με έμφαση ότι: «τους ήρωες η ιστορία μπορεί να τους ξεχάσει, τους προδότες ποτέ», φωτογραφίζοντας ουσιαστικά το Νίκο Χριστοδουλίδη, που όχι μόνο αποστάτησε από το κόμμα και την κυβέρνηση αλλά εδώ και καιρό χρησιμοποιούσε τη θέση που είχε και δού-

λευε για την υποψηφιότητα του και για να διασπάσει το ΔΗΣΥ. Η ζημιά που έγινε στο ΔΗΣΥ θα φανεί τις επόμενες μέρες αφού έχει ήδη εξαγγελθεί εκλογικό συνέδριο για τις 11 Μαρτίου.

Η στήριξη του Αναστασιάδη προς τον Χριστοδουλίδη, στόχευε και σε κάτι ακόμη πιο σημαντικό. Ο Αντρέας Μαυρογιάννης είχε δηλώσει ότι αν εκλεγεί θα οδηγήσει στη δικαιοσύνη όσους εμπλέκονται στα σκάνδαλα διαφθοράς με τα χρυσά διαβατήρια και τις άλλες ατασθαλίες της δεκαετίας Αναστασιάδη. Αν εκλεγόταν ο Μαυρογιάννης και υλοποιούσε αυτή την εξαγγελία, η πιθανότητα ο Αναστασιάδης και άλλοι συνεργάτες του να βρεθούν στα δικαστήρια και ίσως στη φυλακή ήταν μια πολύ πιθανή εξέλιξη. Αυτός ο κίνδυνος δεν υπάρχει με τον Χριστοδουλίδη αφού ήταν από τους πιο στενούς συνεργάτες του Αναστασιάδη αυτά τα δέκα χρόνια.

Ισχυρή αντιπολίτευση

Βέβαια τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου εύκολα για τον Χριστοδουλίδη γιατί θα έχει να αντιμετωπίσει μια ισχυρή αντιπολίτευση. Τόσο το ΑΚΕΛ όσο και ο ΔΗΣΥ δήλωσαν ότι θα βρίσκονται στην αντιπολίτευση, οι οποίοι ελέγχουν 32 από τους 56 βουλευτές στο κοινοβούλιο. Αν σε αυτούς προσθέσουμε και

τους 2 του κινήματος Οικολόγων που τάχθηκαν ενάντια στον Χριστοδουλίδη είναι φανερό ότι θα έχει μεγάλη δυσκολία να περάσει νομοσχέδια με τα οποία δεν θα συμφωνούν αυτά τα κόμματα. Βέβαια δεν έχουμε κοινοβουλευτική Δημοκρατία αλλά προεδρικό σύστημα και ο πρόεδρος είναι ο ανώτατος άρχοντας αλλά κανένας δεν μπορεί να κυβερνήσει αν δεν έχει την κοινωνική συναίνεση ή τουλάχιστο την κοινωνική ανοχή.

Από πολύ νωρίς θα βρεθεί μπροστά σε σημαντικά διλήμματα και αποφάσεις ο νέος Πρόεδρος. Θα πρέπει να ξαναβάλει μπροστά τις διαδικασίες για επανέναξη των διαπραγματεύσεων για το Κυπριακό. Η αξιοπιστία του όμως σε αυτό, είναι στο ναδίρ, αφού το συνονθύλευμα των κομμάτων που τον υποστηρίζουν είναι κατά βάση ενάντια στη Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία με πολιτική ισότητα όπως έχει συμφωνηθεί με την άλλη πλευρά ότι θα είναι η μορφή του νέου Κυπριακού κράτους. Ούτε βέβαια και ο ίδιος στο προεκλογικό του πρόγραμμα τοποθετείται ξεκάθαρα.

Πολύ σύντομα θα βρεθεί αντιμέτωπος και με το σύνολο των εργαζομένων και των συνδικάτων σε μια σειρά από θέματα που αφορούν εργατικά αιτήματα με πρώτο και κύριο το θέμα της ΑΤΑ (Αυτόματη Τιμαριθμική

Αναπροσαρμογή). Τις επόμενες μέρες τα συνδικάτα θα έχουν Πανσυνδικαλιστική συνάντηση για να αποφασίσουν τα επόμενα μέτρα μετά την Γενική Απεργία που έγινε λίγες μέρες πριν το πρώτο γύρο των εκλογών με αίτημα την αποκατάσταση της ΑΤΑ. Στην προεκλογική περίοδο ο Χριστοδουλίδης τάχθηκε ανοικτά ενάντια στην αποκατάσταση της ΑΤΑ και τα άλλα εργατικά αιτήματα, που συμπεριέλαβε στο πρόγραμμα του ο Μαυρογιάννης, κατηγορώντας τον μάλιστα ότι θα τινάξει την οικονομία στον αέρα. Τώρα θα πρέπει να εξηγήσει αυτές τις θέσεις στις χιλιάδες εργαζομένων που ετοιμάζονται για νέα απεργιακά μέτρα.

Η Αριστερά που κατάφερε να κινητοποιήσει ένα 48% υπέρ του υποψηφίου που ουσιαστικά μόνη από τα μεγάλα κόμματα υποστήριξε (ένα ποσοστό που πρώτη φορά εξασφάλισε, μέσα σε έτσι συνθήκες) θα έχει ένα μεγαλύτερο ακροατήριο να απευθυνθεί την επόμενη περίοδο. Αυτό ισχύει όχι μόνο για το ΑΚΕΛ που είναι το μεγάλο κόμμα της Αριστεράς, αλλά και για τις άλλες οργανώσεις της Αριστεράς που βρέθηκαν στη σωστή πλευρά σε αυτή την εκλογική μάχη, όπως η Εργατική Δημοκρατία.

Ντίνος Αγιωματίτης